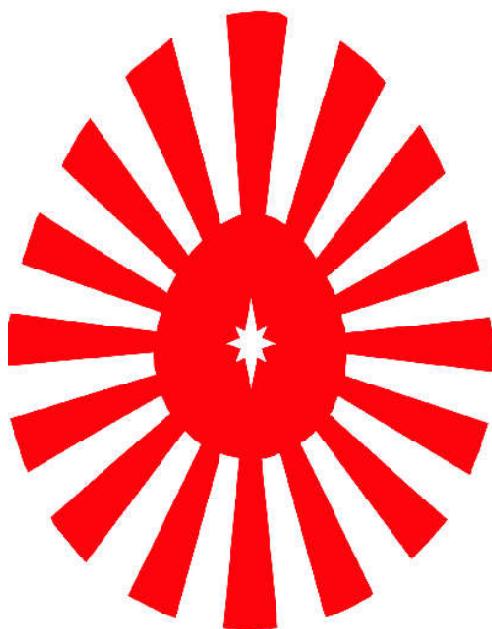

ಅಶರೀರ ಭವ

“ನಾನು ಯಾರು” ಎಂಬ ಈ ಒಂದು ಶಬ್ದದ
ಲ್ಲತ್ತರದಲ್ಲೇ ಪೂರ್ತಿ ಜ್ಞಾನವು ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಈ
ಒಂದು ಶಬ್ದವೇ ಸರ್ವ ವಿಜಾನಗಳಿಗೆ ಬೀಗದ ಕ್ಷೇ
ಆಗಿದೆ.

ಸನ್ 1969 ರಿಂದ 1999 ರವರೆಗಿನ ಅವ್ಯಕ್ತ
ವಾಣಿಗಳಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸಾರ

ಅಶರೀರ ಭವ

ಕೃತಿ

(ಸಂಕಲನ)

ಸ್ಪಾರ್ಕ್ (SpARC)

ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರೀಸ್ ಈಶ್ವರೀಯ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯ

ಮತ್ತು

ರಾಜಯೋಗ ಎಚ್‌ಕೇಷನ್ ಅಂಡ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಫೌಂಡೇಶನ್

ಪಾಂಡವ ಭವನ, ಆಳೂ ಪರ್ವತ, ರಾಜಸಾಗಣ

ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ:

ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರೀಸ್
ನಂ. 77, 78, 2ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತ
ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 018
ದೂರವಾಣಿ : 080- 26603355

స్పార్స్ (SpARC)

స్పార్స్ ఒక బందు సంశోధన విభాగవాగిదే. దేశ మతు విదేశద అనేక స్థలాలల్లి ఇదర కాయిఫవు నడేయుతిదే. స్పార్స్ తఖ్యద విస్తార - సిరిజ్యుయల్ అప్లికేషన్స్ అండ్ రిసెర్చ్ సెంటర్ (Spiritual Applications and Research Centre). విశ్వ నవ నిమాణద కాయిఫదల్లి ఆధ్యాత్మికతే హాగూ విజ్ఞానవన్ను ఒక మతోందర సహయోగియన్నాగి మాడువుదే ఇదర లక్ష్యవాగిదే. ఈ లక్ష్యవన్ను ప్రాణగోళసువుదక్కగా స్పార్స్ మనన చింతనే హాగూ విచార సాగర మంధనద ముఖాంతర ఈశ్వరీయ జ్ఞానవన్ను వ్యేజ్ఞానిక రిఎంబ్లి కాయిఫదల్లి శోడగిసిఁఁజ్ఞవ మతు విజ్ఞానద ఎల్లా క్షేత్రగళల్లి ఆధ్యాత్మిక హిన్నలేయన్ను శొడువుదర మూలక జ్ఞాన హాగూ ఆధ్యాత్మికతేయన్ను ఒక సమీపదల్లి మతోందన్ను సమీప తరలు కాయి నివాహిసుత్తిదే.

ఈ కాయిఫదల్లి తీవ్రగతియల్లి ముందువరేయలు మతు జీవనద ఎల్లా దిక్కుగళల్లి ఆధ్యాత్మికతేయ ప్రయోగ మతు ఉపయోగదింద ప్రాప్తవాగువ పరిణామగళన్ను సమాన్యవన్నాగి మాడలు ప్రభావశాలియాద విధి, సాధన మతు తాంత్రికతేయ వికాసవన్ను తరువ కాయిఫదల్లి స్పార్స్ విభాగవు ఎల్లా ప్రశారద సంశోధనేగణిగే ప్రోత్సాహవన్ను నీడుత్తదే.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1969 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(18-01-1969) ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಈ ವ್ಯಕ್ತ ಶರೀರವೂ ಸಹ ಪೂರ್ತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗಂತೂ ಹಳೆಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಶರೀರವು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಸ್ಥಿರ, ಶಾಂತವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಶರೀರದಲ್ಲಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ಏರುಪೇರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ಬಾಬಾರವರು “ದೇಹಿ ಅಭಿಮಾನಿ ಸ್ಥಿತಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬಾಬಾರವರ ಕೊನೆಯ ಕರ್ಮಾಂಶಿತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ:

ಮೊದಲನೆ ಅನುಭವ ಇದೇ ಆಗಿತ್ತು – ಮೊದಲು ಯುದ್ಧವು ಜೋರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದರ ಯುದ್ಧ? ಯೋಗಬಲದ್ದು ಮತ್ತು ಕರ್ಮಭೋಗದ್ದು. ಕರ್ಮಭೋಗವೂ ಸಹಾ ಪೂರ್ತಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಕಡೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಯೋಗಬಲವೂ ಸಹಾ ಮಾತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಕೂಡಿತ್ತು. ಶರೀರದ ಉಳಿದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳು ಏನೆಲ್ಲಾ ಇವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ತಟ್ಟನೆ ಯೋಗ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ತುವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅವಾಡದಲ್ಲಿ ಕುಲಿತು ಮಲ್ಲಿಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಎರಡರ ಬಲವೂ ಮಾರಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಕರ್ಮಭೋಗವು (ನೋವು) ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಬಂಧಿತವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ನೋವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಯೋಗಬಲವು ಕರ್ಮಭೋಗದ ಮೇಲೆ ವಿಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಆತ್ಮವು ಶರೀರದಿಂದ ಹೇಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅನುಭವವೂ ಸಹ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕರ್ಮಾಂಶಿತ ನ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿ – ಯಾವುದನ್ನು ಸ್ತಾನ ಮೌನವಾಗಿಬಿಡುವುದು ಎಂದು ಬಾಬಾರವರು ಮುರಳಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿಸಿದ್ದಾರೋ ಆದೇ ರೀತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೆಡ್ ಸ್ವೇಲ್ನಾನ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದು ಅಂಗದಿಂದ ಆತ್ಮವು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಕರ್ಮಾಂಶ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯು ಎಂದರೆ ಏನು ಎನ್ನುವ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಾಗಿದೆ ನನ್ನ ಅನುಭವ.

(21-01-1969) ವ್ಯಕ್ತರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡುವಿರೋ ಆಗ ಆ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗೊಂದಲಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

(23-01-1969) ಎಷ್ಟು ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವಿರೋ ಅಷ್ಟು ಆ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮತವೇ ನಮಗೆ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮೇಣಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಪಡೆಯುವಿರಿ. ಈಗ ತಮ್ಮ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಆಧಾರದಿಂದ, ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ಕರ್ಮವು ಶ್ರೀಮತದ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

(25-01-1969) ತಾವು ಏನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ? ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಆಗಿರುವಿರಾ? ದೇಹದ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಂದಲೂ

ಸಹ ಸತ್ಯ ಹೋಗಿರುವರೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಸಾಯಂತ್ರಾ ಇದ್ದೀರಾ? ನೀವು ದೇಹೀ (ಆತ್ಮಭಿಮಾನಿ) ಆಗಿದ್ದೀರಾ? ಈ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅದನ್ನು ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಣಾಮಯವಾದ ಜೀವನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(06-02-1969) ಹೇಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವರ ತಂದೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ನಡೆ-ನುಡಿಯಿಂದ ಅವರ ತಂದೆಯು ಹೇಗಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಗುವಿನ ಮೂಲಕ ತಂದೆಯ ಗುಣಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಏನಾಗಿದೆ? ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾತು 'ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆ ಹಾಗೂ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಕಾರ ರೂಪದಿಂದಲೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೋ, ಅದನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬೇಗ ಮತ್ತು ಸಹಜವಾಗಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡುವಿರಿ. ಅದು ಯಾವ ಮಾತು? ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈಗ ಅಧಿತಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಶನದ ಮೂಲಕವೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. 'ನಾವು ಅಧಿತಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದಲೇ ಮಹಾನ್ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಬಿಡುವಿರಿ.

ಬೀಜರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ಆಶ್ಚರ್ಯಳಲ್ಲಿ ಸಮಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮತ್ತು ತಂದೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಬೀಜ ಬೀಳುವುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಬೀಜರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗದೆ, ಕೇವಲ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಿಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುವುದು? ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದಲೂ ಸಹಾ ಬೇರೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ, ವ್ಯಾಘರವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೀಜರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ, ಬೀಜರೂಪದ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ, ನಂತರ ಬೀಜವನ್ನು ಹಾಕಿರಿ. ನಂತರ ಈ ಬೀಜದ ಫಲ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಹಜವಾಗಿ ಬರುವುದೆಂದು ನೋಡಿರಿ.

(17-4-1969) ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಬಲಹೀನತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಡುವಿರಿ, ಸ್ವ-ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಶಕ್ತಿಯು ಒಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಂತು ಬಿಡಬೇಡಿ. ಸ್ವ-ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಎಂತಹದ್ದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವವ್ಯಾ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ.

(08-05-1969) 'ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ ಅಂದರೆ ಬಿಂದುವನ್ನು ನೋಡಿರಿ' ಎಂಬುದಾಗಿಯೇ ತಮಗೆಲ್ಲಾಗೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಶೀಕ್ಷಣವು ಸಿಗುವುದು. ಅಂದಾಗ ಬಿಂದುವನ್ನು ನೋಡುವುದು ಎಂದರೆ ಗುರಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾಗಿದೆ.

(17-05-1969) ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಗುರುತು ಏನಾಗಿದೆ, ಅದು ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಒಂದನೆಯದಾಗಿದೆ - ಅಂತಹವರ ಪ್ರತಿ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಲೋಕಿಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿದೆ - ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕರ್ಮೇಣಂದಿಯಗಳಿಂದ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖಿದ ಅನುಭವ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ನಯನ, ಚಹರೆ, ಚಲನೆಯು ಸದಾ ಕಾಲ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖಿದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು.

(26-05-1969) ನಿರ್ಭಯತೆಯು ಹೇಗೆ ಬರುವುದು? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಬೇಕಾಗಿದೆ? 'ನಿರಾಕಾರಿ' ಗಳಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಎಪ್ಪು ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಿರೋ ಅಪ್ಪು ನಿರ್ಭಯರಾಗಿ ಇರುವಿರಿ. ಭಯವಂತೂ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಆಗುವುದು.

(18-06-1969) ಸೇವೆಯ ಸಫಲತೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಗುಣ ಯಾವುದು ಬೇಕಾಗಿದೆ? 'ನಮ್ಮತೆ'. ಎಪ್ಪು ನಮ್ಮತೆಯೋ ಅಪ್ಪು ಸಫಲತೆ. ನಮ್ಮತೆ ಬರುವುದು 'ನಿಮಿತ್ತ' ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ. ನಿಮಿತ್ತ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ನಮ್ಮತೆಯು ಗುಣದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಮಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಸ್ವಯಂ ಬಾಗುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಿತ್ತ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವಾಗಿ ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಸಹ 'ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವಾಗಿಯೇ ಈ ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ಪಡೆದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಒಂದಾಗಿದೆ - ಶರೀರವನ್ನು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು - ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು 'ನಿಮಿತ್ತ' ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಆಗ ನಮ್ಮತೆಯು ಬರುವುದು. ನಂತರ ನೋಡಿರಿ ಸಫಲತೆಯು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುವುದು. ಹೇಗೆ ಬಾಪೊದಾದಾರವರು ತಾತ್ತ್ವಾಲಿಕವಾಗಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ತಾವೂ ಸಹ ದೇಹವನ್ನು ನಿಮಿತ್ತ, ಆಧಾರ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಬಾಪೊದಾದಾರವರಿಗೆ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಮೋಹ ಉಂಟಾಗುವುದೇನು? 'ಆಧಾರ' ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಅಧೀನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ದೇಹದ ಅಧೀನರಾಗುವಿರಿ, ನಂತರ ದೇಹವನ್ನು ಅಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.

ಸಂಗಮ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಏನನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ? ಮೊದಲನೇ ಪಾಠ ಏನನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ? ಸಹೋದರ - ಸಹೋದರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿರಿ ಎಂದು. ಸಹೋದರ - ಸಹೋದರ ದೃಷ್ಟಿ ಅಧಾರಾಗ್ರಹಿ ಮೊದಲು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳೂ ಬದಲಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯು ತಯಾರಾಗುವುದು ಎಂಬ ಗಾಯನವಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡುವಿರೋ ಆಗ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಹಳೆಯದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುವುದು. ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಪುರುಷಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬದಲಾಗಿ ಬಿಡುವುದೋ ಆಗ ಸ್ಥಿತಿ ವಾತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೂ ಸಹಾ ಬದಲಾಗಿ ಬಿಡುವುಪ್ರಯೋಗ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಾತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೂ ಸಹಾ ಬದಲಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಈಗ ಆತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯು ನ್ಯಾಚುರಲ್ (ಸ್ವಾಭಾವಿಕ) ಆಗಿ ಬಿಡಬೇಕು.

(26-06-1969) ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯಂತೂ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನೂ ಸಹಾ ಏಕೆ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ? (ಅನ್ಯರಿಗೆ ಸದ್ಗುರುತ್ವದಕ್ಕಾಗಿ) ಮೊದಲಿಗೆ ನೀವು ಏನನ್ನು ಘಾಲೋ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ? ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನೂ ಸಹಾ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಲಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ? ಗುರುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಶರೀರ, ನಿರಾಕಾರಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದನ್ನೇ ಘಾಲೋ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಿರಾಕಾರಿ, ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಅಶರೀರ ಆಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಅಶರೀರಿಯಾಗುವಿರೋ ಆಗಲೇ ಗುರುವಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮುಖ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿಂತೂ ಇದನ್ನೇ ಘಾಲೋ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ ಮತ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ನಿರ್ಣಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಈನಿಕ್ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅಶರೀರ, ನಿರಾಕಾರಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾರಾ. ನಿರಾಕಾರಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿಯಂತೂ ಬುದ್ಧಿಯವರೆಗೆ ಆಯಿತು, ಆದರೆ ಕರ್ಮದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಸಹ ಆಗಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ನಿರಾಲೆ ಆಗಿಯೂ (ವಶಿಷ್ಟ / ಅದ್ಭುತ) ಸಹಾ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇವರಂತೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಲೋಕ ಅಲ್ಲ, ಅಲೋಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಜನರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರ್ಣಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

(17-07-1969) ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಮರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡಬೇಕು? ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ. ಆ ಒಂದು ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಅವಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಂತಾಗಬೇಕು. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅವಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವಿರೋ, ಯಾರಾದರೂ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳಲಿ, ಬಿಡಲಿ, ಆದರೆ ಅವರ ಆಂತರಿಕ ಭಾವವನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಹೊಂಡು ಬಿಡುವಿರಿ. ಇಂತಹ ಸಮಯವೂ ಸಹ ಬರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತೇದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು 'ಅತಿಧಿ' ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅತಿಧಿ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ, ನಂತರ ಈನು ಅಂತಿಮ ಸಂಪರ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ವರ್ಣನೆಯಿದೆಯೋ ಅದು ಈ 'ಅತಿಧಿ' ಆಗುವುದರಿಂದ ಆಗುವುದು. ತಮ್ಮನ್ನು 'ಅತಿಧಿ' ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ಅವಕ್ತದಲ್ಲಿರುವಿರಿ. ಅತಿಧಿಗೆ ಯಾರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸೇಳಿತ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿಧಿ ಆಗಿದ್ದೇವೆ, ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿಧಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವಾಗ ಶರೀರದಲ್ಲೇ ಅತಿಧಿ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಶರೀರದ ಮೇಲೆಯೂ ಯಾವ ಮೋಹವನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು.

(19-07-1969) ಆವಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪಾಲೀಶ್ ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ರೂಪದಲ್ಲೇ ನೋಡಿರಿ. ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡಿರಿ. ಇದು ಮೊದಲ ಪಾಠವಾಗಿದೆ. ಇದರದೇ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಏನೆಲ್ಲಾ ಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರುವಿರೋ, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ಪಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಆತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪ್ರಾಚೀಕರ್ಲಾನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಸಫಲತೆ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಸಹ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಧನ ಆತ್ಮದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೇ ಪಾಠವೇ ಪಾಲೀಶ್ ಆಗಿದೆ. ಇದರದೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಈ ಆತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿ, ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ವತ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂದು ಎಂದಾದರೂ ಗಮನಿಸಿರುವಿರಾ? ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಗುರುತು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯ ಫಲಿತಾಂಶದಿಂದಲೂ ಸಹಾ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪತಂಗದ ಮತ್ತುವಾಗಿದೆ.

(23-07-1969) ಬಹಳಷ್ಟು ಕೇಳಿದರೂ ಸಹ ಬಿಂದು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಬಿಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಲು ಕೊರತೆಯ ಕಾರಣ ಈ ಮೊದಲನೇ ಪಾಠವೇ ಇನ್ನು ಕಷ್ಟ ಆಗಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಅಶರೀರ ಆತ್ಮ ಎಂದು ಅನುಭೂತಿ ಮಾಡಿರಿ. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಹಳ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀಕರ್ಲಾನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ನಂತರ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅನುಭವ ಮಾಡುವಿರೋ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟು 'ಬಿಂದು-ರೂಪ' ದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವಿರಿ.

ತಾವು ಗಮನವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಎಂತಹದ್ದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಬಂದರೂ ಅದರ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಮನುವಾಗಿರುವಿರಿ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬಿಂದು-ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದು ಕಷ್ಟದ ಮಾತ್ರ. ಬಿಂದು-ರೂಪ ಅಂದರೇನೇ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ನಿರಾಕಾರವೂ ಆಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ನ್ಯಾರಾ ಸಹಾ ಆಗಿದೆ. ನೀವೂ ಸಹಾ ನಿರಾಕಾರ ಮತ್ತು ನ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬಿಂದು-ರೂಪದ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಿರಿ. ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಭ್ಯಾಸವು ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ಬಿಡುವುದೆಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡುವಿರಿ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಿರಿ ಮತ್ತು ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕುವ ಮತ್ತು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ಸಹಾ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಿಂದುರೂಪದ ಅನುಭವ ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ. ಸಂಕಲ್ಪವೇ ಕೆಳಗೆ ತರುತ್ತದೆ, ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕುವ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಬಹುದು.

ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಸ್ವ-ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವಿರೋ, ಆಗಲೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಗುಣಗಳು ಏನಿವೆಯೋ ಅದಂತೂ ಅನುಭವ ಆಗಿಯೇ ಆಗುವುದು. ಯಾವ ಸಾಫ್ಟ್‌ಕ್ಷೆ ತಲುಪುವಿರೋ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಗುಣ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ತಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಶೀತಲ (ತಣ್ಣಿಗಿನ) ಸಾಫ್ಟ್‌ಕ್ಷೆ ಹೋದಾಗ, ನಿಮಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ಶೀತಲಶೇಯ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ಇದೂ ಸಹಾ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಆತ್ಮ-ಅಭಿಮಾನಿ ಆಗುವುದು ಎಂದರೆ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆತ್ಮಿಕ-ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಬಾಪ್-ದಾದಾ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಅತ್ಮಿಕ ನಿಶ್ಚಯ ಬುದ್ಧಿ ಇರುವುದರಿಂದ ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಬೇರೆ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಬಿಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತ ಆಗುವುದರಿಂದ ಒಂದಂತೂ ನ್ಯಾರಾತನದ ಅನುಭವವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ವಾಸ್ತವಿಕ ಗುಣವೇನಿದೆಯೋ ಅದರ ಅನುಭವವೂ ಸಹಾ ಆಗುವುದು. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಸಮಯವು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ, ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

(24-07-1969) ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಾದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಂದು-ರೂಪವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಬಿಂದುರೂಪವಾಗಿದ್ದೇನೆ’. ಬಿಂದು ಎಷ್ಟು ಸಣ್ಣದಿದೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಣ್ಣವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಮಾತ್ರಾ ಸಹ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಮಕ್ಕಳೇ, ಒಂದುವೇಳೆ ಬಿಂದುವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರೆ, ನೀವು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವಿರಿ? ಎಂದು ಹೇಳಿರಿ. ಆತ್ಮದ ಆಧಾರದಿಂದಲೇ ಶರೀರವೂ ಸಹಾ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ‘ನಾನು ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಬಿಂದು ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಬಿಂದುವಿನ ಸಂತಾನನಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ನಶೆ ಇರಬೇಕು. ಸಂತಾನ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೇ ಸ್ವೇಹದಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡುವಿರಿ. ‘ನಾನು ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ? ಇದು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೇ ಮಾತಾಗಿದೆ, ‘ನಾನು ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಶರೀರವಲ್ಲ’ ಎಂದು ನೀವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸುವಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಆತ್ಮ ಆಗಿ ಅವರನ್ನು

ಕೂರಿಸುವಿರೋ ಆಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಶರೀರವೂ ಮರೆತು ಹೋಗುವುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಆತ್ಮ ಆಗಿ ಕೂರಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಅವರು ದೇಹ ಸಹಿತವಾಗಿ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಯಾವಾಗ ಅವರನ್ನೇ ಮರೆಸುತ್ತಿರಿ ಎಂದಾಗ ತಾವು ತಮ್ಮ ಶರೀರದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ, ಯಾವ ತಂದೆ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿದ್ದಾರೋ, ಅವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಮುಕ್ಕಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಎದುರಿಗೆ ಯಾರನ್ನು ನೋಡುವಿರಿ? ಆತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯನ್ನು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ (ಭಿನ್ನರಾಗಿ) ಅವಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ. ನಾನು ಆತ್ಮ ಬಿಂದು ರೂಪವಾಗಿದ್ದೇನೇ ಎಂಬುದು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಬಿಂದು ರೂಪವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಇದೇ ರೀತಿ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಏನು ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆ ಬೇಕಾದರೂ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ರಸವನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರಮಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಿಂದು ಆಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಜಡ ಸ್ಥಿತಿಯೇನಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ವ್ಯಕ್ತವೇ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿರುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮನಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಸಮಾವೇಶ ಆಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರಸಗಳು ಬರುವುವು ಮತ್ತು ಜೊತೆಗೆ “ನಾನು ಯಾರ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿರುವೆನು” ಎಂಬ ನಶೆಯೂ ಸಹಾ ಬರುವುದು.

(27-08-1969) ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಯಾಸ ಏಕೆ ಅನುಭವವಾಗುವುದು? ಏಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ‘ಆತ್ಮೀಯ ಗುಲಾಬಿಯಾದ ಆತ್ಮ’ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಆತ್ಮ’ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯು ಹೇಗಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದಾರೆ.

(15-09-1969) ಒಂದುವೇಳೆ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ, ನಿರಾಕಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ನಂತರ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಬೇರೆಯವರನ್ನೂ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿರಾಕಾರ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರ – ಈ ರೀತಿಯ ಡ್ರಿಲ್ ಕಲಿಯಬೇಕಿದೆ. ಈಗೇಗ ನಿರಾಕಾರ, ಈಗೇಗ ಸಾಕಾರ. ಯಾವಾಗ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವುದೋ ಆಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿಗೂ ಸಾಕಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಿರಾಕಾರ ರೂಪದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವುದು.

(18-09-1969) ಯಾರನ್ನು ನೋಡುವಿರಿ? ಆಕಾರವನ್ನು ನೋಡುವಿರೋ ಅಥವಾ ಅವಕ್ಕವನ್ನು ನೋಡುವಿರೋ? ಒಂದುವೇಳೆ ತಮ್ಮ ಅಥವಾ ಅನ್ಯರ ಆಕೃತಿಯನ್ನು (ಶರೀರವನ್ನು) ನೋಡದೆ ಅವಕ್ಕವನ್ನು (ಆತ್ಮವನ್ನು) ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಣಾಮೂರ್ತಿಗಳಾಗುವಿರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಣಾಮೂರ್ತಿಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕರ್ಷಣಾಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಡಿ. ಆಕೃತಿಯೊಳಗೆ ಯಾವ ಆಕರ್ಷಣಾ ರೂಪವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದಲೇ ತಮ್ಮಿಂದ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯರಿಂದ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅವಕ್ಕ ಸೇವೆಯು ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಯಾರದೇ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದರೂ (ಚಿತ್ರ ಎಂದರೆ ಶರೀರ), ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಬೇಡಿ, ಬದಲಿಗೆ ಚಿತ್ರದ ಒಳಗೆ ಯಾವ ಚೈತನ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತು ಆ ಚಿತ್ರದ ಯಾವ ಚರಿತ್ರೆ ಇದೆಯೋ ಆ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಚೈತನ್ಯ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ

ಆದಲ್ಲಿ, ಜರಿತ್ತೆಯ ಕಡೆ ಗಮನ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಚಿತ್ರ ಅಥಾರ್ತ್ ದೇಹದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಬಿಡುವಿರಿ.

(03-10-1969) ಬಿಂದುರೂಪದ ಸ್ತುತಿ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಂದುವನ್ನಿಡುವಿರಾ? ಬಿಂದುವನ್ನು ಇಡುತ್ತಾ ಇಡುತ್ತಾ ಬಿಂದು ಆಗಿ ಬಿಡುವಿರಿ. ಯಾವುದೇ ವ್ಯಘರ್ ಸಂಕಲ್ಪ ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಂದು ಇಟ್ಟಬಿಡಿ. ಆಗ ಬಿಂದು ಆಗಿ ಬಿಡುವಿರಿ.

(16-10-1969) ಪರೀಕ್ಷೆಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೀವ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಸಾಧನವಿದೆ? ಪರೀಕ್ಷೆಸುವ ವಿಧಾನ ಯಾವುದು ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ? ನಿಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಯಾರೇ ಬಂದರೂ ಅವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸಬಲ್ಲಿರಾ? (ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು). ಎಲ್ಲದರ ರಹಸ್ಯವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಅವುಕೆ ಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ನೆನಮು ಅಥವಾ ಆತ್ಮಕ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆತ್ಮಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥ ರೂಪದಿಂದ ಯಾರು ಪರೀಕ್ಷೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದರೆ ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಘರ್ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು. ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯು ಒಬ್ಬರ ನೀನಿಷಿನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಒಬ್ಬರದೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಏಕರಸ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಬೇಗ ಪರೀಕ್ಷೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯ ಸ್ವಜ್ಞತೆ ಇರುವುದೋ ಅಷ್ಟು ಯೋಗಯುಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾವ ವ್ಯಘರ್ ಸಂಕಲ್ಪ ಅಥವಾ ವಿಕಲ್ಪಗಳು ನಡೆಯುತ್ತದೋ ಅವೇ ಅವುಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ವಿಫ್ಫಾವಾಗಿರುವುದು. ಪದೇ ಪದೇ ಈ ಶರೀರದ ಆಕರ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ ಬುದ್ಧಿಯ ಸ್ವಜ್ಞತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಯ ಸ್ವಜ್ಞತೆ ಎಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಯಾವ ಮಹಾಮಂತ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಗ್ನಿಟಿಕ್ ಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುವಿರೋ ಆಗ ‘ನಾನು ಈಶ್ವರೀಯ ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅವಶಿಷ್ಟತನಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲೋಕಿಕೆಯು ಕಂಡುಬಂದು. ‘ಈಶ್ವರೀಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವಾಗಿ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಲೋನ್ ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶಿಷ್ಟತನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಪುನಃ ಹೊರಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂಬುದಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ. ಈ ಸ್ತುತಿಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಹೋಗಬೇಕು.

ಹಾಗೆಯೆ ಒಂದುವೇಳೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಮಸ್ತಕದ ಮಣಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ, ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಯು ಶುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ದೃಷ್ಟಿಯು ಏನು ಚಂಚಲವಾಗುವುದೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಮಸ್ತಕದ ಮಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ಶಾರೀರಿಕ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡುವುದಾಗಿದೆ. ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಬೇಡಿ, ಬದಲಿಗೆ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಮಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಯಾವಾಗ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡುವಿರೋ ಆಗ ಸರ್ವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಸರ್ವದ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಣಿಯಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಮಣಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಸರ್ವವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾ? ಒಂದುವೇಳೆ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೆ ಆದಲ್ಲಿ ಸರ್ವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಿರೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಸರ್ವವನ್ನು ನೋಡಿದಿರಿ ಎಂದರೆ ಸರ್ವವು

ಕಜ್ಞಿದಂತೆ. ಸರ್ವವಂತೂ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸರ್ವದಲ್ಲಿ ಏಷ ಕೊಡ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಂತೂ ಬಹಳ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ, ಆದರೆ ‘ಇಂದಿನಿಂದಲೇ ಮಣಿಯನ್ನಲ್ಲದ ಬೇರೆ ಏನನೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ನಾವೇ ಮಾಲೆಯ ಮಣಿಯಾಗಿ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಹೋಳಿಯುವೆನು’ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಸ್ವಯಂ ನೀವು ಮಣಿಯಾಗುವಿರೋ ಆಗಲೇ ಹೋಳಿಯುವಿರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಣಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹೋಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದಾಗಿದೆ – ಮಣಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದು, ದೇಹರೂಪಿ ಸರ್ವವನ್ನು ನೋಡಿದೇ ಇರುವುದು. ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಮಾತು – ತಮ್ಮನ್ನು ‘ಅವಶರಿತ’ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅವಶರಿತ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯನಃ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರವಾಗುವುದು – ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ‘ಅವಶರಿತ’ ಎಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೂ ದೂರ, ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡುವುದು. ಈ ಡ್ರಿಲ್‌ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಇದೆ. ಶಾರೀರಿಕ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೇ ಇರುವಂತಾಗಬಾರದು. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಶಾರೀರಿಕ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಯಾಗಿಬಿಡಿ. ಯಾರಿಗೆ ಈ ಡ್ರಿಲ್ ಪಕ್ಕಾಗಿರುವುದೋ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶಾರೀರಿಕ ಡ್ರಿಲ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಾಗುವುದೋ, ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಅವಶ್ಯಕ ಡ್ರಿಲ್‌ನ್ನೂ ಸಹಾ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಮೃತವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಇಡೀ ದಿನವಂತೂ ಮಾಡಬೇಕು ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಸಮಯ ಅಮೃತವೇಳೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಬುದ್ಧಿಯು ಬಹಳ ವ್ಯಸ್ತವಾಗಿರುತ್ತೋ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ನಾವು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನ್ಯಾರಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ನ್ಯಾರಾ ಯಾವಾಗ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಿರೋ ಅದನ್ನು ನ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಮಾಡುವಿರೋ ಆಗ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟಾಚ್‌ಮೆಂಟ್ (ಆಸ್ಟ್ರಿ) ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಟ್ಯಾಚ್ (ಭಿನ್ನ) ಆಗಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂತಹದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಷ್ಪೆನ್ಲ್ ಪೇಪರ್ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಭಯಾನಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಕಡೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬರುವಿರಿ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಏನೇನು ಇಲ್ಲಾ.

(20-10-1969) ಕೇವಲ ಬಿಂದು ಮತ್ತು ಒಂದು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂದೆ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲ. ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸೇವೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಂದು ಮತ್ತು ಒಂದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಹ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ವಿಸ್ತೃತಿಯೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸಂಸ್ಕಾರವಿರಲಿ, ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಮಬಂಧನವಿರಲಿ, ವರ್ತಮಾನದ ತಪ್ಪಗಳಿರಲಿ, ಏನೆಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ ತಮ್ಮ ವಿಸ್ತೃತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ವಿಸ್ತೃತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಧರ್ ಮಾತುಗಳು ಸಹಜವನ್ನೂ ಕಷ್ಟವನ್ನಾಗಿ

ಮಾಡಿಬಿಡುವುದು. ಸ್ತುತಿ ಇದ್ದಾಗ ಏನಾಗುವುದು? ಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವಿರೋ ಸ್ತುತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ, ವಿಸ್ತೃತಿ ಅಸಂಪೂರ್ಣ. ವಿಸ್ತೃತಿ ಇದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಘ್ನವಿರುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿ ಇದಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹಗುರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಂತಲೂ ಹಗುರವಾದ ವಸ್ತು ಯಾವುದಾಗಿದೆ? ಆತ್ಮ (ಬಿಂದು). ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ ಫುಲ್ ಸ್ವಾಪ್ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೇ ಬಿಂದು ಇಟ್ಟಬಿಡಿ. ಯಾವುದು ಕಳೆದುಹೋಯಿತೋ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಡಿ.

(13-11-1969) ಅಶರೀರ ಆಗಿ ನಂತರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಭಾಸ ಪಕ್ಕಾ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಹೇಗೆ ಬಾಪೊದಾದಾರವರು ಅಶರೀರಿಯಿಂದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೋ, ಅದೇ ರೀತಿ ಮಕ್ಕಳಾದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸಹಾ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ನಂತರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದು ನಂತರ ವ್ಯಕ್ತದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯ ಅಭಾಸ ದಿನ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ಹೋಗುವಿರಾ?

(28-11-1969) ಯಾರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? (ಶುದ್ಧ ದೃಷ್ಟಿ, ಶುದ್ಧ ವೃತ್ತಿ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ) ಆದರೆ ಯಾವ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ವೃತ್ತಿ - ದೃಷ್ಟಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು? ಒಂದೇ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ 'ಆತ್ಮೀಯತೆ' ಯು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅಂದರೆ ದೃಷ್ಟಿ-ವೃತ್ತಿಯು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಳ್ಳಿದಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮೀಯ ದೃಷ್ಟಿ ಅಂದರೆ ಸ್ವಂತ ತಮ್ಮನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಅನ್ನರನ್ನೂ ಆತ್ಮ ಎಂದು ನೋಡುವುದು. ಶರೀರದ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ನೋಡಬಾರದು. ಈ ರೀತಿಯ ಅಭಾಸವಾಗಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಹಳ ಆಳವಾದ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರೆ, ತಾವು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ, ನಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಉಂಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿರುವೆನು, ಏನು ತಿಂದೆನು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೀವು ಆ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಜಿಯಾಗಿರುತ್ತೀರಿ (ವೃಸ್ತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ). ನಂತರ ಯಾರೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವರು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದರೂ ಸಹ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವಷ್ಟು ಸ್ಥಿತಿ ಆಗಿಬಿಡುವುದು. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಶಾರೀರಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಶಾರೀರಿಕ ಲೌಕಿಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಲೌಕಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ. ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ನಾವು ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರಿಂದ ಭಿನ್ನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮೀಕ ರೂಪದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದಂತೋ ಸಹಜವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರಿಗೆ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದವರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುವಿರೆಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಶರೀರದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ಆತ್ಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಕಾಯ್ ಮಾಡಿದಾಗ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇವಲ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾತುಗಳಿಂದಷ್ಟೇ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಬಾರದು, ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಶರೀರದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಶರೀರದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವಿರೋ ಆಗ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುವಿರಿ. ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಿಯ, ಪ್ರಭು-ಪ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಲೋಕ-ಪ್ರಿಯ ಸಹ ಆಗುವಿರಿ. ಈಗ ಜನರಿಗೆ ಏಕೆ ತ್ರಿಯರೆಂದು ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಏಕೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಶರೀರದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವಿರಿ.

ಇದರಿಂದ ಅವರು ‘ನೀವು ಸ್ವಯಂ ಏನನ್ನು ಬಡಲಾವಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಿರಿ’ ಎಂದು ದೂರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮೊದಲು ದೇಹದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅವರು ದೂರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆದಾಗ ದೂರುಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಲೋಕಪ್ರಿಯ ಆಗಿಬಿಡುವಿರಿ.

(20-12-1969) ಹೇಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸಹಜ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶರೀರದ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶರೀರದ ಬಂಧನದಿಂದಲೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರೈನಲ್ ಪೇಪರ್ – ‘ಅಂತ ಮತ್ತಿ ಸೋ ಗತಿ’ (ಅಂತಿಮ ಸ್ವಾತಿಯಂತೆಯೇ ಗತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ) ಆಗಿದೆ. ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಜರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಇದು ಪಾಸ್ ವಿಶ್ ಆನರ್ ಆಗುವುದರ ಗುರುತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಯಾವಾಗ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದರೆ ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮ ವಸ್ತುವು ಟೈಟ್ (ಬಿಗಿ) ಆಗಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗೆ.

ಈ ಡ್ರಾಮಾದ ಒಳಗೆ ತಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬಾಬಾರವರ ಸಮಾನ (ಸನ್ ಫೋನ್ ಫಾದರ್) ಯೋಗ ಬಲದಿಂದ ಕರ್ಮಭೋಗದ ಮೇಲೆ ವಿಜಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಆತ್ಮಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಸಮಯದಿಂದ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಇರುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಿರೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ, ಎಂತಹದ್ದೇ ವಿಷ್ಣುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಲಿ, ಎಂತಹದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಲಿ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದೊಡನೆ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುವಿರಿ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವುದು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾತು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರೂ, ಸೇವೆಯ ಜಂಜಾಟ ಏನಾದರೂ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಇರಲಿ, ಆದರೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಈ ರೀತಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವುದು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರೋ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸಹಾ ಬಹಳ ಆಯಿತು, ಯೋಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮಾಡುವುದು ಜೊತೆ-ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಯೋಚಿಸಿದ ನಂತರ ಮರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯ ಇರಬಾರದು.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1970 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(18-01-1970) ವ್ಯಕ್ತ ಭಾವದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತ ಭಾವದ ಕಡೆಗೆ ಮುಂದುವರೆದಿರುವಿರಿ. ಇದರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯು ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಲೋಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥಕಲ್ ಗುರುತು ಏನಾಗಿದೆ? ಅಲೋಕಿಕ ಚಲನೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಲೋಕಿಕ ಆಗಿರುವಿರಿ? ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿದೇಹಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಯುಗಲ್ ಅನ್ನಾಗಿ (ಸಂಗಾತಿಯನ್ನಾಗಿ) ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ವಿದೇಹಿಗಳಾಗಲು ಸಹಯೋಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ವಿದೇಹಿ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಕಡೆಮೆ ಸಹಯೋಗ ಸಿಗುವುದು,

ಕಡಿಮೆ ಸರ್ವಲತೆಯು ಕಂಡುಬರುವುದು ಎಂದರೆ ವಿದೇಹಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

(22-01-1970) ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಆಗಿಬಿಡುವುದು – ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವು ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯವು ಸಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಅವೈಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವಿರೋ ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ನಯನಗಳ ಸಹ್ಯಾಯಿಂದ ಅನ್ಯ ಯಾರದೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಡುವಿರಿ. ಯಾರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಅಥವಾ ಕೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೇಗೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಂದ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರಸ್ಪರರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ತಾವು ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದಾಗ ಆತ್ಮ ಆತ್ಮದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಡುವಿರಿ.

ಹೇಗೆ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುವ ಮತ್ತು ಶರೀರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಭವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಈ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕರುವನ್ನು ಮಾಡುವುದು – ಈ ಅನುಭವ ಇದೆಯೇ? ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ತುಲ ಶರೀರವೇ ಬೇರೆ ಮತ್ತು ಈ ಸ್ತುಲ ಶರೀರವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಆತ್ಮವೇ ಬೇರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸದಾ ‘ಇನ್ನೇನೂ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟೆವು’ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಕೇವಲ ಸೇವೆಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸೇವೆಯ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದ ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಗುರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೇಗೆ ತಾವು ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಡ್ಯೂಟಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿರೋ, ನಂತರ ವಾಪಸ್ಸು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರೋ, ಆಗ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಗುರ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ? ಡ್ಯೂಟಿಯ ಡ್ರೆಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯ ಡ್ರೆಸನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆಯೇ ಸೇವೆಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಈ ಶರೀರ ರೂಪಿ ವಸದ ಆಧಾರ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರಿ, ನಂತರ ಸೇವೆಯ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಈ ವಸದ ಹೊರೆಯೆಂದ ಹಗುರ ಮತ್ತು ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ವೇಸ (ಶರೀರದ ಭಾವನೆ) ದಿಂದ ಯಾರು ಬೇರೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ? ಒಂದುವೇಳೆ ಟೈಟನೆಸ್ (ಬೀಗಿಯಾಗಿದ್ದರೆ) ಬೇರೆ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸುವು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಗುರವಾಗಿದ್ದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಬೇರೆ ಆಗ್ನೇತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸರಳತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರತನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(23-01-1970) ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಶೇಷತೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಭಾಷಣವಂತೂ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಈಗ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅವೈಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತುಂಬಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಇವರಂತೂ ಅಶರೀರಿಗಳು, ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ನ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ

ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಈ ನವೀನತೆಯು ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಅವುಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಏನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಕೇವಲ ಕರ್ಣರಸ (ಕಿವಿಗೆ ಇಂಪಾಗುವುದು) ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮನರಸ (ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವುದು) ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಿವಿಗೆ ಇಂಪಾಗುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವವರು ಬಹಳಪ್ಪು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ತಮ್ಮ ಮೊದಲನೇ ಕರ್ತವ್ಯವೇ - ತಮನ್ನು ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಹ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಆತ್ಮಭಿಮಾನಿಗಳು ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವಿರೋ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ತಮಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಿಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಲ್ಪವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಃ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಅವುಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯು ತಯಾರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸಹ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಡಿಮೆ ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಹಚ್ಚಿನ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಈ ಯೋಗದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಿರಿ.

(24-01-1970) ಅವುಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅವುಕ್ಕೆ ಆನಂದ, ಅವುಕ್ಕೆ ಸೈಹ, ಅವುಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ - ಎಲ್ಲವೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ 'ನಾವು ಪರಂಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಕರ್ತವ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ನಂತರ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ' ಎಂಬ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಿಜಿಯಾಗಿ (ವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ) ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಬುದ್ಧಿಯು ಅಲೆದಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

(25-1-1970) ಅವುಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಸಚ್ಚೇಷ್ಟೆ ಆಗಿದೆ (ವಿಷಯವಾಗಿದೆ). ವ್ಯಕ್ತದಲ್ಲಿದ್ದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವುಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಿ. ಈ ಸಚ್ಚೇಷ್ಟೆನಲ್ಲೇ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ಏನು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು? ದುಃಖಿಗಳಾದಿರಿ. ಈಗ ಆತ್ಮನಾಗಿ, ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ರಾಹತ್ (ಮಾರ್ಗ) ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದು ಬಹಳ ಸಮಯದ ಸಂಸ್ಕಾರವಿರುತ್ತದೋ ಅದೇ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಲೌಕಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಉಣಿ ತಿಂಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ವಸ್ತೆ ತೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರವು ದೃಢವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಅದೇ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಎದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಸದಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇದರಿಂದ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಿಗಳಾಗಲು ಇದೇ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

(26-01-1970) ತಾಪುಗಳು ‘ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಕೇವಲ ಲೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿಧಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತಮ್ಮನ್ನು ‘ಅತಿಧಿ’ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ‘ನ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿ’ಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ನ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಶೇಷತೆ ಇರುತ್ತದೆ? ಅವರ ಮಾತುಗಳಿಂದ, ಅವರ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ‘ಉಪರಾಮ ಸ್ಥಿತಿ’ಯ ಅನುಭವ ಅನ್ವರಿಗೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಸ್ಥಿತಿಯು ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ಉಪರಾಮ್ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವಿರಿ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಈ ಉಪರಾಮ್ ಸ್ಥಿತಿಯವರೆಗೆ ತಲುಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹ ಮತ್ತು ದೇಹಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವವಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೇ ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿ ಅಧವಾ ಯೋಗದ ಪ್ರಾಚೀಕರ್ತೆ ಸಿದ್ಧಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನ್ಯಾರಾತನವು ಸೆಳೆಯುವಂತಿರಬೇಕು. ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುದಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಅನುಭವ ಅನ್ವರಿಗೂ ಆಗಬೇಕು.

(05-04-1970) ಸರ್ವ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗಳ ಸಾರ ಅಥವಾ ಸ್ವರೂಪ – ಪಾಯಿಂಟ್ (ಬಿಂದು) ಆಗುವದೇ ಆಗಿದೆ. ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗಳ ಸಾರವು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗ ಪಾಯಿಂಟ್ ರೂಪ (ಬಿಂದು ರೂಪ) ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಾಯಿಂಟ್ ಅತೀ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥವು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ? ಈಗ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯಾರಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೋ ಅವರೇ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಸಮಾನ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆನಲ್ಲವೇ? ಯಾರಿಗೆ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಲೆಯು ಬರತ್ತದೆ. ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯು ಅಡಕವಾಗಿದೆ? ವೃಕ್ಷದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ? ಬೀಜ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವ ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ಹೇಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಬಿಂದುವು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಬಿಂದುವೂ ಸಹ ಕ್ಷೇತ್ರಿಯಿಂದ ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೇಷ್ಟು ತಮ್ಮ ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತಿರೋ ಅಷ್ಟು ಸಮಯ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೂ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಹೇಗೆ ವಸ್ತೇವನ್ನು ಕಳಚುವುದು ಮತ್ತು ಧರಿಸುವುದು ಸಹಜವೇ ಅಧವಾ ಕಷ್ಟವೇ? ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೊರಹೋಗುವುದು – ಇದೂ ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗಿಗ ಶರೀರವೆಂಬ ವಸ್ತೇವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು, ಈಗಿಗ ಬಿಜ್ಞಿದೆನು. ಈ ದಿನ ಈ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಈ ಮುಖ್ಯ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುವಿರೋ ಆಗ ಮುಖ್ಯ ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವಿರಿ. ಬಿಂದು ಇಡುವುದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಹಜವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಂದು ರೂಪವಾಗುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಹಜವಿದೆ.

ಸ್ವೇಂಗಳಾಗಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಯಾರು ಎಷ್ಟು ವಿದೇಹಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೋ ಅಥವ್ಯೇ ಸ್ವೇಂಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ವಿದೇಹಿಗಳಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ಸ್ವೇಂಗಳಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ವಿದೇಹಿಯಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಪವೇ? ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ವಿದೇಹಿಗಳಾಗಿ ಇರುವವರು ಸರ್ವರ ಸ್ವೇಂಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ವಿದೇಹಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಶೈಷ್ಣಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸ್ವಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಹೇಗೆ ಶೈಷ್ಣಿ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ಸ್ವಷ್ಟದಲ್ಲೂ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವೆಲ್ಲಾ ಬಲಹಿನತೆಗಳು ಇವೆಯೋ ಅವುಗಳೂ ಸಹ ಸ್ವಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲೂ ಇರಬಾರದಾಗಿದೆ.

(24-07-1970) ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಜೊತೆ ಮೀಲನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವಿರಾ? (ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು). ಬಿಂದು ರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ? ಯಾವಾಗ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿತುಕೊಳ್ಳುವಿರೋ ಆಗ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ? ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುವುದೇ ಅಂತಿಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೆನಪಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅನುಭವವನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಬಿಂದುರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಏನಾಗಿದೆ? ಎರಡರ ಅನುಭವ ಏನೇನು ಇದೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಎರಡು ಹೆಸರುಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಎರಡರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಬಿಂದುರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕಡಿಮೆ ಮಾತ್ರಲ್ಲ ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಂದುರೂಪದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತಾವೂ ಸಹ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಅನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷಕ್ಕಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬಿಂದುರೂಪದ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅತೀ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಪಿಕಲೊನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ, ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಿಂದುರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯು ಕಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದು ಎಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ ಬಿಡುವುದೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಈಗಿಗ ಮೆಚಾರಿಟಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವುಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಹಜವೆಂದು ಅನಿಸುವ ಹಾಗೆ.

ಫರಿಸ್ತಾ (ಸೊಕ್ಕ ದೇವತೆ) ರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಸದಾ ಕಾಲ ಅವುಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಇರುತ್ತದೋ ಅವರಿಗೆ. ಇವರು ಬಿಂದುರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವುಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬಿಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದೂ ಸಹ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿರಿ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವುಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿತುಕೊಂಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಎಷ್ಟೂಂದು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಘೇನಲ್ ಸಿದ್ಧಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ.

(06-08-1970) ಹೇಗೆ ಸ್ತೋಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ದೇಹದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಬಿಟ್ಟು ದೇಹಿ (ಆತ್ಮ) ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಆಗಿರಿ. ಸ್ತೋಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಬಿಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಸಹಜವಾಗಿದೆಯೇ? ರಚಯಿತನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ರಚನೆಯ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ರಚನೆಯ ಆಧಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೋ, ಈ ರೀತಿಯ ರಚಯಿತ ಆಗಿದ್ದೀರಾ? ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ನ್ಯಾರಾ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿರಾ?

ದೇಹದ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ದೇಹದ (ಅಭಿಮಾನ) ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವುದು ಪರಿಶ್ರಮದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈಗ ಯಾವ ಬಂಧನ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದೆ? ಇದೆ. ದೇಹದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಈಗ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಾವೂ ಸಹ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಈ ನ್ಯಾರಾತನದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಪ್ಪು ಈ ನ್ಯಾರಾತನತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತಿರೋ ಅಷ್ಟು ವಿಶ್ವದ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತೀರಿ.

ಎಪ್ಪು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಿರೋ ಅಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ) ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಆಗುವಿರಿ. ಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಕಡಿಮೆ ಆಗುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಿರೀ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಯಾವ ಅಭ್ಯಾಸ? ಈಗಿಗೆ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆನು, ಈಗಿಗೆ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಟ್ಟೇನು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣತ ಮತ್ತು ಸಮಯವನ್ನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಾಗಿದೆ.

(31-12-1970) ಮೊದಲ ಪರಿವರ್ತನೆ. ಕಣ್ಣ ತೆರೆಯುತ್ತಿಲೇ “ನಾನು ಶರೀರವಲ್ಲ, ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ”. ಇದಾಗಿದೆ ಆದಿ ಸಮಯದ ಆದಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಸಂಕಲ್ಪ. ಇದೇ ಆದಿ ಸಂಕಲ್ಪದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದಿನದ ದಿನಚರಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆದಿ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇಡೀ ದಿನ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ವಿಶ್ವ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷ 1971 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(18-01-1971) ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಇರುವಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಬ್ದದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದು ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸೇವೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಫಲವನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅನ್ಯ ಆತ್ಮಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಫಲಸ್ವರೂಪವು ತಮ್ಮ ಸಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದು

ನಂತರ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಆ ಶಬ್ದವು ಶಬ್ದವೆಂದು ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ಆ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ವೈಶ್ರೇಷಣ್ಣನ ಪ್ರಭಾವವು ಎಂತಹವರೆನ್ನಾದರೂ ತಂದೆಯ ಕಡೆಗೆ ಆಕಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಸಾಕಾರ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮತ್ತೊಳಿಗೆ ಜೋಗುಳವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅದೂ ಸಹ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಆ ಶಬ್ದವು ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿರಾಗಿ ನಂತರ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಇರುವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅನುಭವವು ಆತ್ಮವನ್ನು ಅವಿನಾಶಿ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಬ್ಯಂಡ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕಂಬ್ಯಂಡ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಅಂದರೆ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ನಂತರ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು.

ತಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಎಲ್ಲಾಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವಂತೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರೆಂಟ್ (ಪಾರದರ್ಶಕ) ಆಗಿಬಿಡು. ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ವರೂಪವು ಅನ್ಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಲಿ. ಇದಕ್ಕೇ ಅವ್ಯಕ್ತ ಅಥವಾ ಆತ್ಮೀಕ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(21-01-1971) ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಕಾಲಮೂರ್ತಿಯಿಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯುವಿನಿಂದಲೂ, ಅಕಾಲದಿಂದಲೂ, ಸರ್ವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದಲೂ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವಿರಿ. ಮಾನಸಿಕ ಚಿಂತಿಗಳನ್ನು, ಮಾನಸಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಒಂದೇ ಸಾಧನ – ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಈ ಹಳೆಯ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುವುದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುವುದು.

ಈ ಅವ್ಯಕ್ತ ಮೀಲನವನ್ನು ಅವ್ಯಕ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿರಾಗಿದ್ದೇ ಆಚರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಅವ್ಯಕ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ದೂರದ ವಸ್ತುಗಳು ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಅವ್ಯಕ್ತ ವರ್ತನದ ಆಕ್ಷರಿಕಗಳು (ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳೂ) ಸಹ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿ ಬಲದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿವಂತನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಹ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಬಹುದು.

(26-1-1971) ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಿಂದ ಪರಸ್ಪರಿಗೆ ‘ಶಿವಬಾಬಾರವರು ನೆನಪಿದೆಯೇ?’ ಎಂದು ನೆನಪನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ವ್ಯಕ್ತ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡುತ್ತೀರೋ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳದರೆ ತಮ್ಮ ಅವ್ಯಕ್ತ, ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಅದರಿಂದ ಅವರೂ ಸಹ ಸಹ್ಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ವಾತಾವರಣವು ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(01-02-1971) ಯಾವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಸಿಂಹಾಸನರಾಧರಾಗುತ್ತಾರೋ, ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಅವರ ಆದೇಶದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಿಳಿದರೆ ಅದೇ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಅವರ ಆದೇಶದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ತಾವು ತಮ್ಮ ಶರೀರ ಹಾಗೂ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಈ ಕರ್ಮೀಂದ್ರಿಯಗಳ ತಮ್ಮ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಯಾವಾಗ ಸಿಂಹಾಸನಾರ್ಥಕಾಗುತ್ತಿರೋ ಅದೇ ಕರ್ಮೀಂದ್ರಿಯಗಳು ಜೀ ಹಜೂರು (ಹಾಂ ಜೀ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

(11-02-1971) ಅಂತಃವಾಹಕ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಬಹಳ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಗಾಯನವೇನಿದೆಯೋ ಅದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಅರ್ಥ ಇದೇ ಆಗಿದೆ - ಅಂತಿಮ ಸಮಯದ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಾಶಿತ ಸ್ಥಿತಿಯು ಯಾವುದಿದೆಯೋ ಅದು ವಾಹನದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಾಹನದ ಮೂಲಕ ಸುತ್ತಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿದ್ದವರು ಎಲ್ಲಿಯೋ ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಕರ್ಮಾಶಿತ ಸ್ಥಿತಿಯು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೋ, ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಇರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದವರು ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೋ ತಲುಪಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನು ಅಂತಃವಾಹಕ ಶರೀರ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದು ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯ ಗಾಯನವಾಗಿದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಈ ಸೂಳಲ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ದೂರ ಇರುತ್ತಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ಎಂದೂ ಸಹ ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಹಾರುವ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಗಾಯನವಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಇದು ಈ ಸಮಯದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಅನುಭವದ ಮಾತಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನೇ ಕಂಡೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಬೇಕಿಂದು ಆರ್ಥರ್ ಮಾಡಿರ ಮತ್ತು ತಲುಪಿಬಿಡುವಿರಿ.

(11-03-1971) ವ್ಯಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಈಗ ಸಹಜವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತೊಡಗಿಸಬೇಕಿಂದು ಬಯಸುವಿರೋ ಆಗ ತೊಡಗಿಸಬಹುದು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಅರ್ಥವಾ ಭಟ್ಟಗೆ ಬರುತ್ತಿರಿ. ಹೇಗೆ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಯಸದೇ ಇದ್ದರೂ ಅಭ್ಯಾಸವು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಬಿಟ್ಟಾಗು, ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ತಮ್ಮನ್ನು ಅದಾಲತ್ತಾಗೆ (ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ - ಧರ್ಮರಾಜಪುರಿಗೆ) ಹೋಗುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ತಿಳಿಯಿತೆ. ಯಾವಾಗ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿರಿ ಎಂದಾಗ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇನು? ಯಾವಾದರೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಎರಡು - ನಾಲ್ಕು ಸಲವಾದರೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕ್ಲೋನಲ್ಲಿ ತರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಕ್ಲೋನಲ್ಲಿ ತರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥೀಸ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಯಾವಾಗ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾತುಗಳಿಂದ, ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವಿರೋ, ಆಗಲೇ ದೃಷ್ಟಿ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ, ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಾ ಆಗುವಿರಿ. ಆದರೆ ಜಾಳನ ಸಹಿತವಾಗಿ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಬೇಡಿರಿ. ಮನಸ್ಸಿನ ಸೆಳೆತವೂ ಸಹ ಇರಬಾರದು. ಈಗ ತಮ್ಮ ದೇಹದಿಂದಲೂ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಾಗು, ಈ ನ್ಯಾರಾತನದ ಸ್ಥಿತಿಯು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಮಗೇ ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆ.

(13-03-1971) ‘ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಕೇವಲ ಈಶ್ವರೀಯ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಆರ್ಥಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಅಧೀನತೆ ಅಲ್ಲ. ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತುವಾಗಿ ಆರ್ಥಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಬಂಧನಮುಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರು ಈ ಶರೀರವನ್ನು ನಿಮಿತ್ತ, ಆರ್ಥಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಅಧೀನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮಿತ್ತರೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಆರ್ಥಾರಮಾತ್ರಿಗಳೇ ಸಹ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಗೆ

ಆಧಾರಮೂಲಿಕಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಸ್ವಯಂ ತಾವೇ ಅಧೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅನ್ಯರ ಉದ್ದಾರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಯಾರು ಎಷ್ಟು ಅಧೀನತೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಸೇವೆಯ ಸಫಲತೆಯೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದಾಗಿದೆ – ಸಾಧಿಯನ್ನು (ಜೊತೆಗಾರನನ್ನು) ಸದಾ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದಾಗಿದೆ – ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಅಂದಾಗ ‘ಸಾಧಿ’ ಮತ್ತು ‘ಸಾಕ್ಷಿ’ – ಈ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತನಿಸಿ. ಆಗ ಬಂಧನಮುಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬೇಗನೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನು ಜೊತೆಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಸಹ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಿ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಬಂಧನಮುಕ್ತ ಆಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ?

(18–03–1971) ಯಾರು ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮವು ದರ್ಶಣವಾಗಿಬಿಡುವುದು. ಹೇಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೋ, ಆಗ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ತಮ್ಮದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇಹದ ಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಯಾವಾಗ ತನ್ನತನ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಸೇಳಿತವೂ ಸಹ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗಿದ್ದೀರಾ?

ಯೋಗಯುಕ್ತರಾಗುವುದು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ ದೇಹದ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಬಂಧನದಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವುದು. ಯಾವಾಗ ದೇಹದ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸರ್ವ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಸಮರ್ಪಣೆ ಎಂದರೆ ಸದಾ ಯೋಗಯುಕ್ತರು ಮತ್ತು ಬಂಧನಮುಕ್ತರಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಗುರುತನ್ನು ಸದಾ ಶಾಯಂ ಆಗಿ ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂಧನಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವರನ್ನು ಯೋಗಯುಕ್ತರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(25–03–1971) ತಮ್ಮ ದೇಹದಿಂದಲೂ ಯಾವಾಗ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಾಗ ಅನ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೂ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದರಿಂದ ಸ್ವತಃ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ಯಾರಾ (ಪ್ರಿಯ) ಆಗುತ್ತೀರಿ. ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಇಲ್ಲ. ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಇದೆ.

ಸ್ವಾರ್ಥ ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣ ಸೇಳಿತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸೇಳಿತ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ? ‘ಸ್ವಾರ್ಥ’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ‘ಸ್ವಾರ್ಥ’ ಎಂದರೆ ಸ್ವಯಂನ ರಥವನ್ನು ಸ್ವಾಹ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಯಾವ ಈ ರಥ ಅಂದರೆ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನ, ದೇಹದ ಸ್ತುತಿ, ದೇಹದ ಸೇಳಿತ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆಯೋ, ಈ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವಿರಿ? ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಜ ಪುರುಷಾರ್ಥ ‘ಸ್ವಾರ್ಥ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಸ್ವಾರ್ಥ ಎಂಬುದು ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಯೇಬಿಡುವಿರಿ. ಯಾರು ಟೇಚರ್ಸ್ ಆಗುವರೋ ಅವರು ಪಾಯಿಂಟ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳುವುದು ಅರ್ಥವಾ ವರ್ಣಣೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಪಾಯಿಂಟ್ (ಬಿಂದುವಾಗಿ)

ರೂಪದವರಾಗಿ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನ್ನು (ವಿಷಯವನ್ನು) ವರ್ಣಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ವಯಂ ಪಾಯಿಂಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನ ಪ್ರಥಾವ ಏನೂ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾಯಿಂಟ್ ರೂಪವನ್ನು ಸಹ ನೇನಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು.

(09-04-1971) ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ತ್ವಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ತ್ವಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೋ? ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ತ್ವಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ? ಎರಡೂ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇದರ ಅನುಭವವಿದೆಯೋ? ಇದನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುಣವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. (ನ್ಯಾರಾ - ಪ್ಯಾರಾ). ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ವ್ಯಕ್ತವು ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅವೃತ್ತಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗಮಯಾಗದ ಯಾವೆಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಸ್ಪರ್ ಬೀಜರೂಪವೂ ಆಗಿರುವಿರಿ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣರೂ ಆಗಿರುವಿರಿ. ಕೇವಲ ಶಾಂತಿಯೊಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಶಾಂತಿಯ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ, ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖ, ಪ್ರೇಮ, ಆನಂದ, ಶಕ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ ಗುಣಗಳ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮಾಭಿರ್ಗೇ ಅಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಹರೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಈ ಸರ್ವ ಗುಣಗಳ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

(30-05-1971) ಮನನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಅಂತರ್ಮುಖಿರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಾಹ್ಯಮುಖಿತೆಯ ಮಾತುಗಳು ಡಿಸ್ಪೋರ್ (ತೊಂದರೆ) ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಗೈರುಹಾಜರಿ ಆಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಹೇಗೆ ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಸೀಟ್‌ನಿಂದ ಗೈರು ಹಾಜರಾಗಿದ್ದರೆ ಜನರು ಹೊರಟು ಹೋಗುವರಲ್ಲವೇ? ತಾವೂ ಸಹ ಮನನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಂತರ್ಮುಖಿಗಳಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದ ಸೀಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೀರಿ, ನಂತರ ಮಾಯೆಯು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಾವು ಅಂತರ್ಮುಖಿಗಳು ಅಂದರೆ ಅಂಡರ್‌ಗ್ರೌಂಡ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ. ಈಗಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ಅಂಡರ್ ಗ್ರೌಂಡ್‌ನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಗೂ ಸಹ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಸಾಧನ ಇದೇ ಅಂತರ್ಮುಖಿತೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಅಂಡರ್ ಗ್ರೌಂಡ್ ಆಗಿರುವುದು.

(03-06-1971) ತಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಿರಾ? ಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದರಿಂದ ಶಕ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಲಹಿನರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಹಕೋಸನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮನ್ನು ಈ ಶರೀರದಿಂದ ಭಿನ್ನರಾಗಿರುವ, ಅಶರೀರ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಈ ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಎಪ್ಪು ಸಮಯ ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟೇ ಜೊತೆಗಾರನಾದ ತಂದೆಯ ನೇನಪೂ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಜೊತೆಯೂ ಇದೆ, ಸಾಕ್ಷಿಯೂ ಸಹ ಇದೆ. ಒಂದಾಗಿದೆ ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಶಕ್ತಿ, ಎರಡನೆಯದು ತಂದೆಯು ಜೊತೆಗಾರರಾಗಿರುವ ಖಚಿತ ಉದ್ದೇಶ, ಇವರಡೂ ಇದ್ದಾಗ ಏನಾಗಿಬಿಡುವಿರೆಂದು ಹೇಳಿರಿ? ನಿರ್ಮಾಗಿ. ಶಕ್ತಿರೂಪವಂದರೆ

ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ವೈದ್ಯರು ಕೇಟಾಲುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಹ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಕರ್ಮಗಳ ರೂಪಿ ಕೇಟಾಲುಗಳು ಭಸ್ಕವಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ವಿಕರ್ಮಗಳು ಭಸ್ಕವಾಗಿಬಿಟ್ಟಾಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಹಗುರ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳಿಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುವಿರಿ.

(10-06-1971) ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಮೂದಲು ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯೂ ಸಹ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅನ್ಯರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಅನ್ಯರಿಗೆ ‘ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ನೆನಪು, ತಮ್ಮ ನೆನಪು ಅಂದರೆ ತಂದೆಯ ನೆನಪು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಸ್ವಯಂನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

(18-06-1971) ಈಗೀಗ ಪರಂಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಈ ದೇಹ, ದೇಹದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆತು ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಪರಂಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಇದೆಯೇ? ಈಗೀಗ ಪರಂಧಾಮ ನಿವಾಸಿಯಿಂದ ಅವೈಕ್ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಿ. ಈಗೀಗ ಸೇವೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿರಿ. ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ವಲ್ಪಿ ಇರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಆಗಿದ್ದೀರಾ? ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಲ ಕರ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ, ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಕೃಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಅಧವಾ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಲ ಕರ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗಳ ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಅಧವಾ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಬಲ್ಲಿರಾ? ಇದನ್ನೇ ಈಶ್ವರೀಯ ಅಧಾರಿಟಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(22-06-1971) ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಅನೇಕ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಾಗೆ ಒಂದು ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ, ಸರ್ವ ಕರ್ಮಬಂಧನಗಳಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ನಂತರ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತೀರಿ ಎಂದರೆ ಯಾರದಾದರೂ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನವು ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯತಾರೆ, ಅಂದಾಗ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಿತಿ ಅಂದರೆ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಏಕ ಮರೆಯುತ್ತೀರಿ? ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಈಗೀಗ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯಿರಿ. ಆದರೆ ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ನಂತರ ಎಷ್ಟೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ, ಕರ್ಮಯೋಗಿಯ ಸಮಾನ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

(04-07-1971) ಒಂದಾಗಿದೆ – ಡ್ಯೂರೆಕ್ಸ್ ವಿಕಮ್‌ಗಳ ವಿನಾಶದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಪುಲ್ ಪ್ರೋಸೆನಿಂದ ವಿಕಮ್‌ಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ – ಎಪ್ಪೆಷ್ಟು ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪ ಅಥವಾ ಮನನದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಿಜಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ, ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಜಮಾ ಆಗುತ್ತವೋ, ಅದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಹಿಂದಿನವು ಸ್ವಯಂ ತಾನಾಗಿಯೇ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದಾಗಿದೆ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ನಂತರ ತುಂಬಿಸುವುದು. ಇನ್ನೊಂದಾಗಿದೆ ತುಂಬುವುದರಿಂದ ತೆಗೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಖಾಲಿ ಮಾಡಲು ಸಾಹಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎರಡನೆಯದಾದ ತುಂಬಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ ಮೊದಲನೆಯದು ಸ್ವತಃವಾಗಿಯೇ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

(19-07-1971) ಈ ಶರೀರವನ್ನು ತಂದೆಯು ಈಶ್ವರೀಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಾವಂತೂ ಸತ್ಯ ಹೋಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಈ ಹಳೆಯ ಶರೀರವು ಕೇವಲ ಈಶ್ವರೀಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಈ ಶರೀರವನ್ನೂ ಸಹಾ ಅಮಾನತ್ (ಅಡಮಾನ) ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯುವಿರಿ. ಹೇಗೆ ಯಾರಂದಾದರೂ ಅಡಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಸ್ತುವಿತ್ತಂದರೆ, ಅಮಾನತ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನತನ ಎನ್ನುವುದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಮತೆಯೂ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಶರೀರವನ್ನೂ ಸಹ ಒಂದು ಅಮಾನತ್ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಆಗ ದೇಹದ ಮೇಲಿನ ಮಮತೆಯೂ ಸಹ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಅಮಾನತ್‌ನ್ನು ಆತ್ಮೀಕ ತಂದೆಯು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮೀಕ ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಇರುತ್ತದೆ. ಅಮಾನತ್ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮೀಯತೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ರಾಹತ್ (ಮಾರ್ಗ) ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸುಸ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮಾನತ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಬದಲಿಗೆ ಗೊಂದಲವು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ರಾಹತ್‌ಗೆ ಬದಲಿಗೆ ಭಯ (ಗಬ್ರಾಹಟ್) ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಶರೀರ ಇರುವುದೇ ಕೇವಲ ಈಶ್ವರೀಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ. ಅಮಾನತ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಆಗಿ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಎಪ್ಪು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುವಿರೋ ಅಪ್ಪು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲವಂದರೆ ಫಲವೂ ಸಹ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಲುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಫಲವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡಿರಿ.

(28-07-1971) ಆಕಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿರಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆಯೇ? ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿರಾಕಾರ ಆಶ್ಚರ್ಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಆಗಿರುವಿರಾ? ಸದಾ ಯಾವುದು ಶೈಷ್ವ ಬೀಜವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದರ ಕಡೆಗೇ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಯು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆಕಾರದ ಮುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೈಷ್ವವಾದ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿದೆ? ನಿರಾಕಾರ ಆಶ್ಚ್ಯ ಆದ್ದರಿಂದ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಾ ಅಥವಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಾ?

ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಮೊದಲನೆ ಪಾಠದ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಯುವಿರಾ? ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿಯೇ ಇರುವಿರಾ? ಅಥವಾ ಸ್ವರೂಪರೂ ಸಹ ಆಗುವಿರಾ? ಅಂತಿಮದ ಎಷ್ಟು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪರು ಆಗಬಿಡುವಿರಿ? ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳೇ ಆಗುವಿರಾ?

‘ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿರಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡುವ ಮಾತ್ರ’ ಈ ಮೊದಲ ಪಾಠವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಆಕಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿರಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಾ? ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಾ? (ನಿರಾಕಾರದೊಂದಿಗೆ) ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿರಾಕಾರವು ಕಂಡು ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನದ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪದ ಯಾವ ಆನಂದ ಅಥವಾ ಸುಖವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಈ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ಅಥವಾ ದೇಹೀಗಳಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು - ಈ ಅಭ್ಯಾಸ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಾಕಾರವನ್ನು ಅಥವಾ ಆಕಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಆಕರ್ಷಣೆಯು ಶರೀರದ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಆಶದ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ? ಆಶವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿರಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡುವುದು ಪ್ರಾಚೀಕಲ್ಲ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡುವಿರೇನು? ಆಶಕ್ಕೇ ಸೇವೆಯಂತೂ ಮಾಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೋಜನವನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಆಶಕ್ಕೇ ತಿನ್ನಿಸುವಿರಾ ಅಥವಾ ಶಾರೀರಿಕ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುತ್ತೀರಾ?

ಯಾವಾಗ ಆಕಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ನಿರಾಕಾರ ಸ್ಥಿತಿಂಕಾಲ್ಲಿರುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾತ್ರಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಭಿಮಾನಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವ ಆಶಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ನಿಮಿತ್ತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಗಮನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ‘ಆಶ್ಚರ್ಯ’ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದಾಗಿದೆ.

ಒಂದಾಗಿದೆ - ಸೋಲೋ ಕಾನ್ನಿಯಸ್ ಅಥವಾ ಆಶಾಭಿಮಾನಿಯಾಗುವ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿದೆ - ಸಾಕಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರಾಕಾರ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗುವುದು - ಇವು ಎರಡು ಗುರಿಗಳಾಗಿವೆ. ಇಡೀ ದಿನ ಯೋಗಿಗಳು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರರು ಆಗುವ ಪ್ರಯಂಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪೂರ್ಣಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ನಿರ್ವಿಕಾರಿತನದ ಗುರಿ ಮತ್ತು ನಿರಾಕಾರಿತನದ ಗುರಿ - ಇದನ್ನು ಫರಿಸ್ತಾ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಿ, ಕರ್ಮಾಶೀಲ ಸ್ಥಿತಿಯಂದಾದರೂ ಹೇಳಿ, ಆದರೆ ಫರಿಸ್ತಾಗಳೂ ಸಹ ಯಾವಾಗ ಆಗುವಿರೆಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಯಾವುದೇ ಅಪವಿಶ್ವತೆ ಅಂದರೆ ಇದು ತತ್ವಗಳ ಆಕರ್ಷಣೆಯು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆಗ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹ, ಮನಸ್ಾ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಾ ಸಹ ಇಂಪ್ರೌರಿಟೆ (ಅಪವಿಶ್ವತೆ) ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಆಗ ಫರಿಸ್ತಾತನದ ಗುರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವಿರಿ.

(15-09-1971) ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡದಾದ, ಸುಂದರವಾದ ದಾರ ಯಾವುದು ಎಂದು ಒಂದು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ.

‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ ಮೇಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವೇ ದೇಹಿಗೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಾಗಿದೆ. ನಾನು ಶರೀರವಲ್ಲ, ಶರೀರದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವಂತೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೀರೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು, ನಾನು ಇಂತಹವನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಯಾವ ಮಾತ್ರಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು, ನಾನು ಇದನ್ನು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ಮತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಹೇಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹೇಗೆ ಸಹನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಹೇಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೇನೆ, ಹೇಗೆ ನಾನು ಸತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ, ಹೇಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ನಡೆಯುತ್ತೀದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ..... ಈ ರೀತಿಯ ‘ನಾನು’ ಎಂಬುದರ ಲಿಂಗ ಸರಿಯಾದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಉಲ್ಲಾ ರೂಪದ, ಅತೀ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ದಾರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ದಾರವಾಗಿದೆ.

ನಿರಾಕಾರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳು ಆದಾಗ ಆಟೋಮೆಟಿಕ್ ಆಗಿ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳು ಆಗಿಯೇ ಬಿಡುವಿರಿ. ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳಂತೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗುವಿರಿ ಆದರೆ ನಿರಾಕಾರಿಗಳಾಗಿ ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ, ಆದರೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಿರಾಕಾರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀ ಅಥವಾ ಅಭ್ಯಾಸವು ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಮತ್ತು ನೇಚರ್ ಆಗದಿರುವ ಕಾರಣ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಿರಹಂಕಾರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(18-10-1971) ವಿಶೇಷ ಆತ್ಮಗಳು ತಮ್ಮ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ, ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಕ ಲ್ಯೂಟ್ (ಪ್ರಕಾಶ) ಮತ್ತು ಮೃಟ್ಯುನ (ಶಕ್ತಿ) ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಲ್ಯೂಟ್‌ಹೌಸ್ ಮತ್ತು ಮೃಟ್ಯು ಹೌಸ್ ಆಗಿ ಒಂದು ಸ್ವಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಅಲೋಕಿಕ ಆತ್ಮೀಕ ಸೇವೆಯ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಬೇಹದಿನ ಸೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(24-10-1971) ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವ-ಸ್ವರೂಪ, ಸ್ವ-ಧರ್ಮ, ಸ್ವ-ದೇಶಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಸದಾ ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದರಿಂದ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂತಹದ್ದೇ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಜರ್ ಸೇ ನಿಹಾಲ್ (ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಪರಿವರ್ತನೆ) ಮಾಡಬಲ್ಲಿರು.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷ 1972 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(21-01-1972) ಹೇಗೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಂಟ್‌ನ್ನು ಆನ್ ಮತ್ತು ಆಫ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆವು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶರೀರದಿಂದ ಭಿನ್ನ, ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಈಗಿಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದಿರಿ, ಈಗಿಗೆ ಅಶರೀರ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿರಿ - ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಯಾವ ರೀತಿಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಧರಿಸದೇ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ ಧರಿಸಿದೆವು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಶರೀರದಿಂದ ಬಿಚ್ಚಿದೆವು. ಅದೇ ರೀತಿಯ ಅನುಭವ

ಈ ಶರೀರ ರೂಪಿ ವಸ್ತರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆಯೇ? ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ವಸ್ತೆವನ್ನು (ಶರೀರವನ್ನು) ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಅನುಭವ ಇರಬೇಕು. ಕಾರ್ಯವೂಣವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ವಸ್ತರಿಂದ (ಶರೀರದಿಂದ) ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು.

ಶರೀರ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಎರಡರ ನ್ಯಾರಾತನ ನಡೆದಾಡುತ್ತಾ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಅನುಭವ ಆಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ಯಾರಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಯಾರು ಶರೀರದ ಜೊತೆಗೆ ಅಥವಾ ಶರೀರದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳಿವೇಗೋ, ಶರೀರದ ಪ್ರಪಂಚ, ಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಅನೇಕ ಏನೆಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಿವೇಗೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಡಿಟ್ಯಾಚ್ (ನ್ಯಾರಾ) ಆಗಿರುತ್ತಿರೋ, ಸ್ಟ್ರೆಪ್‌ವೂ ಸೆಳೆತೆವಿಲ್‌ವೋ, ಆಗ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುತ್ತಿರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಹಗುರತನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಡಿಟ್ಯಾಚ್ ಆಗದಿದ್ದರೆ, ನ್ಯಾರಾತನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಧಿಗಳು ಈಗ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾರಾತನದ ಅನುಭವವಾಗಬೇಕು. ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅನ್ಯ ಆತ್ಮಗಳಿಗೂ ಸಹ ತಮ್ಮಿಂದ ನ್ಯಾರಾತನದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಈ ಡ್ರಿಲ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಸುವವರು ನ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಫರಿಸ್ತಾತನದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಸತ್ಯಯಗಿ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಸಮೀಪ ಬರುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮಗಳ ಫರಿಸ್ತಾ ರೂಪ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದ ರಾಜ್ಯಪದವಿ ಎರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿರಂತರವಾಗಿ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವು ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಯಥಾರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ನಂಬಿರೋವಾರ್ ಪ್ರರೂಪಾರ್ಥಿ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ, ದೇಹಿ (ಆತ್ಮ) ಅಭಿಮಾನಿ ಆಗುವುದಾಗಿದೆ. ದೇಹಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಯುಕ್ತಿ - ಸದಾ ತಮ್ಮ ಸ್ವಮಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ನಾಶವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಂ ಭಾವನೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮದ ಭಾವನ ಇರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಮಾನವಾಗಿದೆ - 'ನಾನು ಯಾರು' ಎಂಬುದು. ತಮ್ಮ ಈ ಸಂಗಮಯಗಾದ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದ ಅನೇಕ ಸ್ವಮಾನಗಳನ್ನು, ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಮಯ ಪ್ರತಿ ಸಮಯ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ವಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ನಾಶವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

(02-02-1972) ಎಲ್ಲರೂ ಅವುಕ್ಕೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಅವುಕ್ಕೆ ಮಿಲನವನ್ನು ಅವುಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಾಗೆಲೇ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನುಂಟೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಅವುಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವ ಅನುಭವಮೂರ್ಚಿಗಳು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ತಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವುಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರ ಪ್ರತಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯವು ಸದಾ ಅಲೌಕಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅವುಕ್ಕೆ ಭಾವದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತ ದೇಶ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕರ್ಮ ಪುಷ್ಟ ಸಮಾನ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಸದಾ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಹ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅಲೌಕಿಕ ಅವುಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರುವವರನ್ನೇ 'ಅಲ್ಲಾ ಲೋಗ್' (ಭಗವಂತನ

ಮಕ್ಕಳು) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತೈಟೋಗಳಿಂತೂ ಇನ್ನೂ ಇವೆ. ಇಂತಹವರನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿಯಳ್ಳವರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(03-02-1972) ಹೇಗೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಸರ್ವ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಂದೆಯಿಂದ ಸ್ವಯಂನನ್ನು ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ನಾನು ಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಹೇಗಿದ್ದೇನೆ? ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದಾಗ ಎಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಿರುತ್ತದೆ? ದೇಹದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ವಿದೇಹಿಗಳು, ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವಕ್ಕ, ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಫರಿಸ್ತಾ ಮತ್ತು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕರ್ಮಾತ್ಮಿತ.

ಸ್ವಯಂನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವವರು ಯಾವ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೋ, ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವೇ ಸಂಯಮ (ನಿಯಮ) ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಸಾಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಬಾರವರು ಸ್ವಯಂನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಯಾವ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದರೋ ಅವೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಸಂಯಮ (ನಿಯಮ) ವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲವೇ?

(28-02-1972) ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೂಪದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೋ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹದ್ದೇ ರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರ್ಮವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ? ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಇದ್ದಾಗಿ.

(04-03-1972) ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಣೆಯಿಂದು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಾ ಬಾಡಿ ಕಾನ್‌ಷಿಯಸ್, ದೇಹ ಅಭಿಮಾನವು ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ. ಅಂತರವರಿಗೇ ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಣಾರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನೂ ಸಹ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ‘ನಾನು ಇಂತಹನಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೂ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

(12-03-1972) ಹೊಸ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ರಚನೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವ ಗುಣವಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಶಕ್ತಿಯ ರೂಪ, ವಿನಾಶಕಾರಿಯ ರೂಪ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಾರಣ ಸಫಲತೆಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡೂ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸವು ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಇರುತ್ತದೋ ಆಗ. ಅಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಾ ಸಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಇವರೆಲ್ಲರೂ ವೈರೆಟಿ (ವಿಭಿನ್ನ) ಆತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸ್ವಂತಿ ಇರಬೇಕು, ಆತ್ಮೀಕ ದೃಷ್ಟಿ ಇರಬೇಕು. ಆತ್ಮೀಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದರಿಂದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ, ಇದು ಆತ್ಮನ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಪಕ್ಷ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ‘ಆತ್ಮ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದಲೇ ಆತ್ಮೀಯತೆ, ಶುಭಭಾವನೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ದೃಷ್ಟಿ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ನಿಂದನೆಯನ್ನು

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಈ ಆತ್ಮವು ತಮೋಗುಣ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಸ್ಪೃಶಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮಗೆ ತಾವೇ ಸ್ವಯಂನ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ವರಿಂದ ಸಹಯೋಗ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವೇ ಸಹಯೋಗವಾಗಿದೆ.

(15-03-1972) ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿಡುವುದೇ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ತ್ಯಾಗವಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದ ತ್ಯಾಗವೇನಿದೆಯೋ, ಅದು ಪ್ರತಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ದೇಹದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ದೇಹದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ಆಳವಾದ ಸಂಬಂಧ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವು ಸಹ ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಇದನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕಲು ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇಹದ ಭಾವನೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆಯೇ? ದೇಹ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ತಂದೆಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಸಂಬಂಧದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನ ಆಗುವುದರಿಂದ ಮೊದಲನೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ನಿರಂತರ ತಂದೆಯ ಸ್ಪೃಶಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಸೆಕೆಂಡಿನ ತ್ಯಾಗದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಸರ್ವ ಸಂಬಂಧ, ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗಿವೆ ಎಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಾಗ ಇದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯವಾಯಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ಇದು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಂದುವೇಳೆ ದೇಹ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅಂದರೆ ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಆಗಲೀಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಸಹ ದೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸದಾ ಯೋಚಿಸಿ ಅಂದರೆ ಸಂಗಮಯುಗದ ಯಾವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾಗ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದರಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಕಲನದಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಧಿ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸದಾ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರರೆಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು (ಭಾವನೆಯು) ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿರಿ. ಮತ್ತು ದೇಹದಲ್ಲಿ ದೇಹಧಾರಿತನದ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

(03-05-1972) ‘ಪುರುಷಾರ್ಥ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವೇನು? ಈ ರಥದಲ್ಲಿ (ಶರೀರದಲ್ಲಿ) ಇರುತ್ತಾ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ‘ಪುರುಷ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮ’ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯಿರಿ. ಇದಕ್ಕೇ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಈ ರಿಂತಿಯ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುವವರು ಅಂದರೆ ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಈ ರಥದ ಪುರುಷ ಅಂದರೆ ಮಾಲೀಕರು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಆತ್ಮವಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಪುರುಷಾರ್ಥಿಗಳು ಎಂದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಾರಧಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವವರು. ಇಂತಹ ಪುರುಷಾರ್ಥಿಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಸೋಲನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಎಂದಿಗೂ ಶವವನ್ನು ನೋಡಬೇಡಿರಿ ಅಂದರೆ ಈ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಬೇಡಿರಿ. ಇದನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಅಧಿವಾ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಲಾ ಬ್ರೇಕ್ ಆಗುತ್ತದೆ (ಕಾನೂನಿನ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗುತ್ತದೆ). ಒಂದುವೇಳೆ ‘ಶವವನ್ನು ನೋಡಬಾರದು, ಶಿವನನ್ನೇ

ನೋಡಬೇಕು' ಎಂಬ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸದಾ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸೋಲುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಯೆಯು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

(20-05-1972) ಹೇಗೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದರ್ಜಣಾದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ಥಿತಿಯೆಂಬ ಶಕ್ತಿರೂಪಿ ದರ್ಜಣಾದ ಮುಂದೆ ಎಂತಹದ್ದೇ ಆತ್ಮ ಒಂದರೂ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವ-ಸ್ವರೂಪದ ದರ್ಶನ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ?

(27-05-1972) ಅವ್ಯಕ್ತ ಭಾವ್ಯಾದಾದಾರವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಲ್ಲಾರೂ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯು ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಭಾವ್ಯಾದಾದಾರವರ ಸಮುಖಿವುದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ? ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

(31-05-1972) ಒಂದಾಗಿದೆ ಸಾಧಿ (ಜೊತೆಗಾರ), ಎರಡನೆಯದಾಗಿದೆ ಸಾಷ್ಟಿ. ಇವೆರಡರ ಅನುಭವವಾಗುವುದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಸಾಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಅಂದರೆ ಬಿಂದುರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸಾಧಿತನದ ಅನುಭವ ಅಂದರೆ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅನುಭವ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(10-06-1972) ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ವೃತ್ತಿ ಅಥವಾ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಹೇಗಾಯಿತು..... ? ಇದನ್ನೂ ಸಹ ದೇಹಿಗೆ ಅಭಿಮಾನದ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ಅಥವಾ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಆತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸೈಹದ ಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಶೀಕ್ಷಣಾದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಆ ಆತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸೈಹದ ಭಾವನೆ, ಶುಭಚಿಂತಕರೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ಆತ್ಮವು ನನಗೆ ಅತೀ ದೊಡ್ಡ ಶುಭಚಿಂತಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ದೇಹಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ದೇಹಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಉಳ್ಳವರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅಪವಾನವನ್ನು ಸಹನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(14-06-1972) ಸ್ವ-ಸ್ಥಿತಿಯ ಲಕ್ಷಣ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ತಂದೆಯ ಯಾವೆಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳಿವೆಯೋ ಆ ಗುಣಗಳ ಸ್ವರೂಪವಾಗುವುದಕ್ಕೇ ಸ್ವ-ಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ಅನಾದಿ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲು ಅನಾದಿ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮಧ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಬರುತ್ತೇರೆಂದು ಯೋಚಿಸಿರಿ. ಇದರ ಕಾರಣವೇನು? (ದೇಹಾಭಿಮಾನ) ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಸಹಜ ಮತ್ತು ಸ್ವ-ಸ್ಥಿತಿಯು ಏಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ? ದೇಹವಂತೂ ಸ್ವಯಂನಿಂದ ಬೇರೆ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಸ್ವಯಂನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಹಾಗೆ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಮಯವಾದ ಜೀವನವು ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ

ಎಂದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ. ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳು ಹೆಲ್ತು (ಅರೋಗ್ಯ), ವೆಲ್ತು (ಸಂಪತ್ತ), ಹ್ಯಾಪಿ (ಸಂಶೋಷ) ಮತ್ತು ಹೋಲಿ (ಪರಿತ್ರೇತ) ಆಗಿವೆ.

ಅಂದಾಗ ಸ್ವಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಲೂ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಸಂಪತ್ತಿನ ಕೊರತೆ, ಅರೋಗ್ಯದ ದುರ್ಬಲತೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರರಾಗದ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆ ಜೊತೆ ಹ್ಯಾಪಿ ಅಂದರೆ ಸಂಶೋಷದಲ್ಲಿ ಇರದೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಸಂಕಲ್ಪ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅಪವಿತ್ರತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಸ್ವಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ವತಃವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.

(21-06-1972) ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶರೀರದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುವ ಅಶರೀರ ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ದೇಹಿ ಅಭಿಮಾನಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಅಂದರೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದು - ಅಂದರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ-ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುವುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಅಭಾಸ ಆಗಿದೆಯೇ? ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕರ್ಮದ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕರ್ಮದ ಬಂಧನದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಬಲ್ಲಿರಾ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ವಶಿಭೂತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಾ? ಪ್ರತಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವಿರೋ ಹಾಗೆ ನಡೆಸುವಿರಾ? ಅಥವಾ ನೀವು ಬಯಸುವುದು ಒಂದು, ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಬೇರೆ ಏನನ್ನೋ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೇಯೇ? ರಚಯಿತನಾಗಿ ರಚನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೀರಾ? ಚೈತನ್ಯ ಆತ್ಮ ಅಂದರೆ ಚೈತನ್ಯ ಮನಘಾತನ್ಯ ಹೇಗೆ ಅನ್ಯ ಯಾವುದೇ ಜಡ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲಿನೋ, ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬಲ್ಲಿನೋ, ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬಲ್ಲಿನೋ, ಜಡ ವಸ್ತುವು ಚೈತನ್ಯದ ವಶದಲ್ಲಿದೆ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಆತ್ಮವು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ನಡೆಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಒಂದುವೇಳೆ ಬೇಹದ್ದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಾಗ ತಮ್ಮ ಆಂತರಿಕದ ಮಾತನ್ನು ಬಿಡಿ, ಆದರೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಿಂದ ವ್ಯಧರ್ ಸಂಕಲ್ಪ, ವಿಕರ್ಮ, ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ವಿನಾಶ ಮಾಡುವಂತಹ ವಿನಾಶಕಾರಿಗಳಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿ ವಿನಾಶಕಾರಿಯಾಗುವುದಾಗಿದೆ.

(24-06-1972) ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಹೂರ್ತದ ಅರ್ಥವೇನು? ಆ ಸಮಯದ ವಾಯುಮಂಡಲವು ಆ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಆತ್ಮವು ಸಹಜವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದ ನಿವಾಸಿ ಆಗುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಶಬ್ದದಿಂದ, ವಾಯುಮಂಡಲದಿಂದ ಸ್ವಯಂನ್ನು ದಿಂಬಾಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಪಡುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಶ್ರಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮನೆಯು ಶಾಂತಿಧಾಮವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅಮೃತವೇಳೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಚೋಮೆಟಿಕ್ ಆಗಿ ಶಾಂತಿಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಸ್ವೇಜೋನ್ನಾ ಕಾರಣದಿಂದ ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ವೇಚ್ಚು ಅಥವಾ ಶಾಂತಿಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಯಾಗುವ ಸ್ವೇಚ್ಚೋನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

(11-07-1972) ಜೀವನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ದೇಹ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರಿ. ಇದನ್ನೇ ಜೀವಮುಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಮುಕ್ತಿ ಜೀವನ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಈಗಲೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ.

(02-08-1972) ಆ ಪಂಡಿತರು ಮುಂತಾದವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಖಿಷಿಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಇವರ ಭಾಷಣವು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುವಂತಹದ್ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಭೀಕರನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತುಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸ್ತಾನ ವೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಯಾವಾಗ ಇವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೋಂದು ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಶಕ್ತಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಶರೀರಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಅವರು ಅದರ ಅನುಭವ ಮಾಡಬಲ್ಲರಾ? ಆ ಅಲೆಯು ಒಂದುಬಿಡುತ್ತದೆಯೇ? ಇಡೀ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಸ್ನೇಹದ ಅಲೆಯು ಒಂದುಬಿಡುತ್ತದೆಯೇ? ಇದಕ್ಕೇ ಪ್ರಾಣಿಕಲ್ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಸುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಂತಹ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಭಾಷಣವಂತೂ ಪ್ರಪಂಚದವರ ಭಾಷಣಕ್ಕಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅವರು ಭಾಷಣದಿಂದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ನಗಿಸಬಹುದು ಅಧವಾ ಅಳಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಅಶರೀರತನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಾರರು, ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾರರು.

(12-11-1972) ಒಂದು ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸರ್ವ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಶಾಂತ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಲೆಯು ಸರ್ವ ಕಲೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭರ್ಪೂರ್ (ಸಮೃದ್ಧ) ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಸರ್ವಕಲೆಗಳಿಂದ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಖನಾಗಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಅಧವಾ ಅನುಭವಿಗಳು ಆಗಿರುವಿರಿ? ಈಗೇಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಗಳಾಗಿಬಿಡಿರೆಂದು ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಸಿಕ್ಕರೆ, ಆಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಕೇವಲ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಯಾವಾಗ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯಸ್ತರಾಗಿರುತ್ತಿರೋ, ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ, ಹೇಗೆ ಯಾವಾಗ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಅಚಾನಕ್ (ಆಕ್ಸಿಕ್ರವಾಗಿ) ಆಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಈಗೇಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಒಂದುಬಿಡಿ ಎಂದು ಆದೇಶ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಏನು ವಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೊರ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರೂ ಸಹ ಈ ಶರೀರರೂ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಈ ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಆಗಬಿಡಿ, ಈ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ದೂರ, ತಮ್ಮ ಸ್ವೀಟ್ ಹೋಂಗೆ ಒಂದುಬಿಡಿ ಎಂದು ಅಚಾನಕ್ ಆಗಿ ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದುಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಯುದ್ಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗೋಣವೇ ಅಧವಾ ಬೇಡವೇ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲೇ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದುದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಹೋಗುವುದು ಒಳೆಯದಾ ಅಧವಾ ಅಲ್ಲವೇ, ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲೇ ಅಧವಾ ಇಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟಬಿಡಲೇ, ಈ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲೇ ಸಮಯವು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಶರೀರ ಆಗುವುದರಲ್ಲೇ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಸಮಯವು ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂತಿಮ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂಕಗಳು ಅಧವಾ ಯಾವ ದಿವಿಜನ್ ಬರುತ್ತದೆ? ಒಂದುವೇಳೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅಂತಿಮ

ಪೇಪರ್ ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಂಕಗಳು ಅಥವಾ ಡಿವಿಜನ್ ಬರುತ್ತದೆ? ಒಂದುವೇಳೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಘಸ್ಟ್ ಡಿವಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಾ? ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪರಾಮ್, ಎವರ್ ರೆಡಿ ಆಗಿದ್ದೀರಾ?

(22-11-1972) ಮೈಟ್ ರೂಪ ಅಂದರೆ ಶಕ್ತಿರೂಪದ ಯಾವ ಪಾತ್ರವು ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ಯಾವುದರಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ? ಲೈಟ್ ರೂಪದಿಂದ ಯಾರೇ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರೂ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರ ಆಗಬಿಡಲಿ. ಅದು ಲೈಟ್ ರೂಪದಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

(04-12-1972) ಈಗೇಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ಮಹಾವೀರ ಮಹಾವೀರಣಿಯರಾದ ತಮ್ಮಗೆ ಶರೀರದಿಂದ ದೂರ, ಅಶರೀರಗಳು, ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು, ಬಂಧನಮುಕ್ತರು, ಯೋಗಯುಕ್ತರು ಆಗಿ ಬಿಡಿ ಎಂದು ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಬಲ್ಲಿರಾ?

ಹೇಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ಥಾಲವಾದ ವಸ್ತೆವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಬಿಡುತ್ತಿರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಸಾಕಾರ ದೇಹ ರೂಪಿ ವಸ್ತೆವನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾರಾ ಆದೀರಿ. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ಥಾಲ ವಸ್ತೆವೂ ಬಿಗಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮದ ಈ ದೇಹರೂಪಿ ವಸ್ತೆವು ದೇಹದ, ಪ್ರಪಂಚದ, ಮಾಯೆಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಗಿ ಅಂದರೆ ಸೇಳಿತಗೊಂಡಿದ್ದರೇ ಸರಳವಾಗಿ ತೆಗೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಯವು ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ, ಸುಸ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ಸುಸ್ತು ಮತ್ತು ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾದವರು ಎಂದಿಗೂ ಒಂದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಈ ಅಲೆದಾಟ ಏಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಯಾವಾಗ ಆತ್ಮವು ಈ ಶರೀರರೂಪಿ ವಸ್ತೆವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥವಾಯಿತೋ ಅಥವಾ ಈ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವು ತನ್ನ ಕಡೆ ಸೇಳಯಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ, ಆಗ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಅಲೆದಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಆತ್ಮಗಳಾದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಶರೀರದ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಿರಿ. ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಅಭ್ಯಾಸದ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ? ಯಾವಾಗ ಕರ್ಮಭೋಗದ ವೇಗವು ತೀವ್ರವಾಗುತ್ತದೋ ಆಗ. ಕರ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕರ್ಮಭೋಗಕ್ಕೆ ವಶವಾಗಿ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಬಹಳ ನೋವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ನೋವಿತ್ತು, ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಇಂತಹ ಅತೀ ತೀವ್ರವಾದ ಯುದ್ಧದ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಭೋಗವನ್ನು ಕರ್ಮಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು, ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಿ ಕರ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅಂತಹವರನ್ನೇ ಅಷ್ಟ ರತ್ನಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತವರೇ ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಿಗಳಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಾಕ್ತ ವಾರ್ಷ 1973 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(13-04-1973) ಆತ್ಮಗಳಾದ ತಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಮೀಪ ತಮ್ಮತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವುಗಳು ಈಗ ಸ್ವಯಂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಮೊದಲು ಚೆಕ್ಕೋ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ

- ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಯಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಯ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು, ಈಗ ದಿನ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಅನ್ಯರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ. ತಮ್ಮ ಕಾನ್ಷಿಯಸ್ (ಅಭಿಮಾನವು) ನ್ಯಾಚೆರಲಿ (ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ) ಡ್ರಾಮಾದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಆಟೋಮೆಟಿಕಲಿ (ಸ್ವತ್ತಃ) ಸೋಲ್ ಕಾನ್ಷಿಯಸ್ (ಆಶ್ಚರ್ಯಮಾನಿ) ಆಗುವಿರಿ. ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು ಎಂದರೆ ಸೋಲ್ ಕಾನ್ಷಿಯಸ್ ಆಗುವುದಾಗಿದೆ. ಸೋಲ್ ಕಾನ್ಷಿಯಸ್ ಆಗದ (ಆಶ್ಚರ್ಯಮಾನಿಯಾಗದ) ವಿನಹ ಕಾರ್ಯವು ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಮಾನಿಗಳಾಗುವ ಸ್ವೇಜ್ ಸ್ವತ್ತಃ ಆಗಬಿಡುತ್ತದೆ.

(14-04-1973) ಹೇಗೆ ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸಂಕಲ್ಪ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಲಗ್ನೋನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಏಲನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ, ಅಶರೀರಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ಒಂದೇ ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ. ಆಗ ಎಲ್ಲರ ಸಂಘಟನೆಯ ರೂಪದ ಈ ಒಂದು ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪವು ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲದು? ಒಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಇರಬಾರದು. ಎಲ್ಲರೂ ಏಕರಸ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಾಗಿ, ಆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪದ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾವ ಚಮತ್ವಾರವನ್ನು ಮಾಡಬಿಡುತ್ತದೆ ಹೇಳಿ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಘಟನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪ ಅಂದರೆ ಏಕರಸ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗಲೇ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಸೇನೆಯ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

(04-05-1973) 84 ಜನ್ಮಗಳ ಸಂಸ್ಥಾರವು ಪ್ರೆಬಲವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಈ ಸುಂದರಮಯವಾದ ಸಂಗಮಯಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡೊನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರ, ವಾಣಿಯಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಅನಾದಿ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವು ಪ್ರೆಬಲವಾಗಿದೆಯೇ? ಅದರ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗಮಯಗದ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತ ಮಾಡಬೇಕಳ್ಳುವ ಸ್ವೇಜ್ ಘರ್ವರ್ಪುಲ್ ಆಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಸ್ವೇಜ್ ಘರ್ವರ್ಪುಲ್ ಆಗಿದೆಯೇ? ಅಲ್ಲಿ 84 ಜನ್ಮಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಅನುಭವವಿದೆ.

(13-06-1973) ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾರಧಿಗಳಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ? ಅಂತಹವರ ಲಕ್ಷಣಗಳೇನಿರುತ್ತವೆ? ಮಹಾರಧಿ ಎಂದರೆ ಈ ರಥದ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವವರು. ತಮ್ಮನ್ನು ರಥಿ (ಸಾರಥಿ) ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವವರು. ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ - ತಮ್ಮನ್ನು ರಥಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಈ ರಥವನ್ನು (ಶರೀರವನ್ನು) ನಡೆಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿರಾ? ಒಂದುವೇళೆ ಯಾದ್ದರೆ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಹಾರಧಿಯು ತನ್ನ ರಥದ ಅಂದರೆ ಗಾಡಿಯ ವಶವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಮಹಾರಧಿಯು ವಿಜಯಿಗಳಾಗುವರೇ? ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸೇನೆಗೆ ವಿಜಯಿರೂಪ ಆಗುವ ಬದಲು ವಿಫ್ಫಾರೂಪ ಆಗುವರು. ಹಾಹಾಕಾರ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತ್ತಂತ್ರವೆಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಈ ದೇಹದ ಆಧಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಈ ದೇಹವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತನ್ನ ಕಡೆ ಆಕರ್ಷಣ ಮಾಡದಂತೆ ದೇಹ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಬಿಡಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಭಾವನೆ ಅಂದರೆ

ದೇಹದ ಸೆಳತದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರ, ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಹಳೆಯ ಸ್ಥಾವರದಿಂದಲೂ ಸ್ವತಂತ್ರ, ಸ್ಥಾವರದಿಂದಲೂ ನಿಭಂಧನ, ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ವತಂತ್ರ, ತಮ್ಮ ಸರ್ವ ಲೋಕ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಲೋಕ ಪರಿವಾರದ ಸಂಪರ್ಕದ ಬಂಧನದಿಂದಲೂ ಸಹ ಸ್ವತಂತ್ರ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಇಂತಹವರಿಗೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(28-06-1973) ಹೇಗೆ ಆ ಜನರು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಹೋರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಪ್ (ನಿಲ್ಲಿಸಿ) ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪವು ನಡೆಯದೆ ಇರುವಾಗ ಅಥವಾ ಈ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ಮನನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೀಜರಂಪ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲಿರಾ? ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಲ ಕರ್ಮೀಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ, ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೂ, ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಮೇಲೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಪುಲ್‌ಸ್ವಾಪ್ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಾ? ಈ ರೀತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆಯೇ? ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪುಲ್‌ಸ್ವಾಪ್ ಆಗಿಬಿಡಲಿ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಹೇಗೆ ತ್ವೇವಿಂಗ್ ಲೈಸನ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೋಗುವಿರೆಂದರೆ, ಬೇಕು ಅಂತಲೇ ಅವರಿಂದ ತೀವ್ರವೇಗದಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ ನಂತರ ಪುಲ್‌ಸ್ವಾಪ್ ಅಂದರೆ ಬ್ರೈಕನ್ನು ಹಾಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮತ್ತು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಪ್ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಚಮತ್ವಾರ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಸಂಕಲ್ಪವ ಯುಕ್ತಿಯಕ್ಕಾಗಿ, ಯಾರ ಮಾತು ಯುಕ್ತಿಯಕ್ಕಾಗಿ, ಯಾರ ಕರ್ಮ ಯುಕ್ತಿಯಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೋ ಮತ್ತು ಅವರ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಸಹ ವೃಧ್ಧಿವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ನಿರಂತರ ವಿಜಯಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಆಗ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಜಯಿಗಳಾಗುವಂತಹ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ, ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾಪ್ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ.

(15-07-1973) ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸ್ಥಿತಿಯ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಿಯವೆನಿಸುವುದೋ ಅಷ್ಟೇ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ, ಶಾಂತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುವುದು - ಇವೆರಡೂ ಒಂದೇ ಸಮಾನ ಸಹಜವೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಧರ್ಮವೇ ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪ ಆಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುವುದು ಅತೀ ಸಹಜವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಿಗೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಲ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಿರೆಂಬ ಸೂಚನೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೂಡಲೇ, ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಬರುವುದು ಎರಡೂ ಸಹಜವೆಂದು ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಶರೀರದ ಸ್ವತಿಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಬರುವುದು - ಇವೆರಡೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅಂದರೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಾ? ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಿರ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಶರೀರದ

ಆಧಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಅಶರೀರಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ. ಇಂತಹ ಅನುಭವವನ್ನು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುವಿರಾ? ಹೇಗೆ ಶರೀರವನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡಿದರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶರೀರದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದು - ಇವೆರಡೂ ಒಂದೇ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಿರಾ? ಈ ಅನುಭವವೇ ಅಂತಿಮ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಫ್ಸ್ಚ್ ನಂಬರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಧವಾ ಅಶರೀರಿ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1974 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(25-01-1974) ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಸಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪವು ಸದಾ ಮತ್ತು ಸಹಜವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ವರೂಪವು ಸದಾ ಮತ್ತು ಸಹಜವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಹೇಗೆ ಸಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ್ವಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದರ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ತ್ರೇತಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ವರೂಪವೂ ನಿಮ್ಮ ಅಸಲಿ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮತನವು ಸಹಜವಾಗಿ ನೆನಪು ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ತಮ್ಮತನವನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀಲ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೂ ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮತನವು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಾಗ ಅದರ ನೆನಪು ಸ್ತ್ರೇತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಹಾಗೂ ಅವಿನಾಶಿ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಇದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಏಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ? ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಸಹಜವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವರೂಪದ ಅಭ್ಯಾಸದ ಆಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

(04-07-1974) ಕರ್ಮಾಂತೀತ ಎಂದರೆ ಸರ್ವ ಕರ್ಮಾಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವುದು. ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ (ಶರೀರದಿಂದ) ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವಾಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಪದೇ ಪದೇ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾಡಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಮಾಡುವಂತಹ ಈ ಕರ್ಮೋಂದಿಗಳು ಎರಡೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಗಿವೆಯೆಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೇತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೇನ್ನು ಸ್ಥಿತಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಿತಿ, ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ಸರ್ವ ಗುಣಗಳ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸ್ಥಿತಿ, ಅಜಲ, ಅಷೋಲ, ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ಏಕರಸವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

(15-09-1974) ಅಮೃತವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ‘ನಾವು ಅವಶೇಷಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಸಲ ‘ನಾನು ಅಶರೀರಿ, ಪರಂಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಅಧವಾ ಅವ್ಯಕ್ತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವಶೇಷಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಲ ಸ್ವಯಂ ಅನ್ನ ನಿರಾಕಾರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಹೇಗೆ ಒಂದು ಕೊತಡಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊತಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಈ ಮೂರೂ ಸ್ತ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಅಂದಾಗ ಅಮೃತವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ‘ಅಶರೀರ ಭವ’ ದ ವರದಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ವಿಶೇಷ ಅನುಭವವಾಗಬೇಕು.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(16-01-1975) ಜ್ಯಾಲಾರೂಪ ಆಗುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ಸಹಜವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥವೇನು? (ನನ್ನಪರಂತೂ ಒಬ್ಬ ಶಿವಬಾಬಾರವರಾಗಿದ್ದಾರೆ) ಈ ಸ್ವಾತಿತ್ವ ಸದಾ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅಂತಿಮವಾದ ವಿಶೇಷ ಪುರುಷಾರ್ಥವು ಯಾವುದು ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟದೆ? (ಉಪರಾಮ್ ಸ್ಥಿತಿ) ಇದು ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಯಾವುದಾಗಿದೆ? (ನ್ಯಾರಾತನ) ನ್ಯಾರಾತನವೂ ಸಹ ಯಾವುದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ? ಯಾವ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ? ‘ಈಗ ವಾಪಸ್ತು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು’ ಎಂಬ ಗುಂಗಿನಲ್ಲೇ ಇರಿ. ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಉಪರಾಮ್. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೋ ಅಂತಹ ಪುರುಷಾರ್ಥವು ಸ್ವತಃ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ತಾವು ತಮ್ಮ ನಿರಾಕಾರಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಾಗ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವೇಶವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ‘ಈಗ ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ತು ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು’ ಎಂಬುದೇ ಈ ಹೋಸ ವರ್ಣದ ವಿಶೇಷ ಪುರುಷಾರ್ಥವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ವಾತಿತ್ವಿಯಿಂದ ಸ್ವತಃ ಸರ್ವ ಸಂಬಂಧ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸರ್ವ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಿಂದ ಉಪರಾಮ್ ಅಂದರೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಿಬಿಡುವಿರಿ. ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗುವುದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತಂದೆಯ ಸಾಧಿ (ಜೊತೆಗಾರರು) ಆಗಿಬಿಡುವಿರಿ ಅಂದರೆ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಆಗಿಬಿಡುವಿರಿ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಆದ ಸರ್ವ ಕರ್ಮಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತ, ಕರ್ಮಾರ್ಥಿತ ಸ್ಥಿತಿ, ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾತನದ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಸದಾ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿ. ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ವಾತಿತ್ವಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿರಿ. ಆಗ ವಿನಾಶದ ದೃಶ್ಯ, ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಸ ಪ್ರಪಂಚದ ದೃಶ್ಯವು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಣ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ರೀತಿಯ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂತಿಮ ಪುರುಷಾರ್ಥದಿಂದಲೇ ಸ್ವಯಂನ ಮತ್ತು ವಿನಾಶದ ವೇಗವು ತೀವ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

(18-01-1975) ಅವ್ಯಕ್ತ ವರ್ತನವಾಸಿ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ಮರ್ಕಳಿಂದ ಬಗ್ಗೆ ತಂದೆಯ ಶುಭ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಸಮಯದೊಳಗೆ ಅವ್ಯಕ್ತ ವರ್ತನಕ್ಕೆ ಬರುವಿರೆಂದು ಹೇಳಿರಿ. ಅಶರೀರ ಭವ, ನಿರಾಕಾರಿ ಭವ, ನಿರಹಂಕಾರಿ ಭವ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಭವದ ವರದಾನವು ವರದಾತನಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಇಂತಹ ವರದಾನಗಳನ್ನು ಸಾಕಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿರಿ ಅಂದರೆ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿ, ನೆನಪಿನಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮೂರ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾರೇ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರೂ ಅವರಿಗೆ ಮಸ್ತಕದ ಮೂಲಕ ಮಸ್ತಕದ ಮಣಿಯು ಕಂಡು ಬರಬೇಕು, ನಯನಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾಲೆಯು ಕಂಡುಬರಲಿ ಮತ್ತು ಬಾಯಿಂದ ವರದಾನದ ಮಾತುಗಳು ಹೊರ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರಲಿ.

(01-09-1975) ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಕರ್ಮಾರ್ಥಿತ ಸ್ವಾತಿತ್ವ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ? ಕರ್ಮಾರ್ಥಿತ ಸ್ವಾತಿತ್ವ ಸಮೀಪ ತಲುಪುವ ಗುರುತೇನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವಿರೇ? ಸಮೀಪತೆಯೇ ಗುರುತು ಸಮಾನತೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ? ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮತ್ತು ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ. ಸಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಸಾಕಾರ ಸ್ವಾತಿತ್ವಿಯಿಂದ ದೂರ, ನ್ಯಾರಾ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ವಾತಿತ್ವಿಯಲ್ಲಿ

ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದು. ಕೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪರಾಗುವುದು, ಮನನ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಮಗ್ಗಾರಾಗುವುದು, ಆತ್ಮೀಕ ವಾತಾರಲಾಪದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡುವುದು, ಯೋಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮಾಡುವುದು, ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಎಂದರೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಗಳ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನರಾಗುವುದು, ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂನ ಸಲುವಾಗಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಿರಾಧಾರ ಆಗಬೇಕು. ನೋಡುವುದು, ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೋಡದಂತಿರುವುದು, ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಕಮಲ ಪ್ರಷ್ಟದ ಸಮಾನ ಇರುವುದು - ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಇರುವುದನ್ನೇ ಕರ್ಮಾತ್ಮೀತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಮೀಪತೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಸೂಕ್ತವಾದ ಹಾಗೂ ಮಹಾನತೆಯ ಸ್ವೇಜ್ಞನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಿರಾ? ಅಲ್ಲಾಚಲ್ (ಎರುಪೇರು) ಇತ್ತಾ ಅಥವಾ ಅಚಲತೆ ಇತ್ತಾ? ಘೇನಲ್ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಅಲ್ಲಾಚಲ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದುಕಡೆ ವಾಯುಮಂಡಲ ಅಥವಾ ವಾತಾವರಣದ ಅಲ್ಲಾಚಲ್, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ವೈಕಿಗಳ ಅಲ್ಲಾಚಲ್, ಮೂರನೆಯ ಕಡೆ ಸರ್ವ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಚಲ್, ನಾಲ್ಕನೇ ಕಡೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಾಧನಗಳ ಅಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಅಲ್ಲಾಚಲ್ - ಇಂತಹ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯ ಅಲ್ಲಾಚಲ್‌ನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಚಲರಾಗಿರಬೇಕು. ಇದೇ ಘೇನಲ್ ಪೇಪರ್ ಆಗಿದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಆಧಾರದ ಮೂಲಕ ಅಧಿಕಾರಿತನದ ಸ್ವೇಜ್ಞನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವುದು ಎಂದರೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಯೋಧ ಘೇನಲ್ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಫಲತಾಮೂರ್ತಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಾತಾವರಣವು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಗ ನನಷಿನ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವುದು, ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಸ್ಥಿತಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದು ಅಂದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾಧನವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆಯಾಗುವುದು - ಇಂತಹ ಪ್ರಯೋಧವು ಘೇನಲ್ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಯಂನ್ನು ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವೇಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಎವರೋರೆಡಿ ಅಂದರೆ ಈಗಿಂ ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅಧೀನತೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡಿ, ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಜೀತ್ ಆಗಿ ಒಂದು ಸಮರ್ಥ ಸಂಕಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಆರ್ಡರ್ ಸಿಕ್ಕ ಕೂಡಲೇ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮತವು ಸಿಕ್ಕಕೂಡಲೇ, ಶ್ರೀಮತವು ಸಿಗುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದು ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅದೇ ರೀತಿ ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ಎವರೋರೆಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೇದಲು ಸಮಾನತೆಯ ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೋ ಅದರಿಂದಲೇ ಸಮೀಪತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಡ್ರೆಕ್ಸನ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತರಲು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಆಗುವುದಿಲ್ಲತಾನೇ? ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಬದಲಿಗೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ಫಸ್ಟ್ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತಾ, ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯತ್ತಾ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಸೆಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ಫಸ್ಟ್ ಡಿವಿಜನ್‌ನ ಸೀಟನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಎವರೋರೆಡ್‌ಗಳಾಗಿರಿ. ಕೇವಲ ಎವರೋರೆಡಿಗಳಲ್ಲ, ಸದಾ ಎವರೋರೆಡಿ ಆಗಿರಿ.

(14-09-1975) ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ತತ್ವಗಳು ಒಂದೇ ಭಾರಿಗೆ, ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಯಾವ ಸಾಧನವೂ ರಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧನಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಕರಾಳ ರೂಪವನ್ನು ಎದುರಿಸುವೆ ಸಲುವಾಗಿ ಯಾವ ಮಾತಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ? ತಮ್ಮ ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಅಕಾಲಮೂರ್ತಿಗಳಾಗುವದರಿಂದ ಮಹಾಕಾಲ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಮಾಸ್ತ್ರ ಮಹಾಕಾಲದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವಿರೋ ಆಗಲೇ ಎದುರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮಹಾ ವಿನಾಶವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಸ್ತ್ರ ಮಹಾಕಾಲರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಸ್ತ್ರ ಮಹಾಕಾಲರಾಗುವ ಸಹಜವಾದ ವಿಧಿಯು ಏನಾಗಿದೆ? ಅಕಾಲಮೂರ್ತಿಗಳಾಗುವ ವಿಧಿಯಾಗಿದೆ.... ಪ್ರತಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ ರಾಗಿರುವುದು. ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ಧಲ್ಲಿ ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಸಮಾನ ಅಜಾನಕ್ ಆಗಿ ಆಗುವ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೇಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಐದು ತತ್ವಗಳು ವಿಕರಾಳ ರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಐದು ವಿಕಾರಗಳೂ ಸಹ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಂತಿಮ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಟ್ರಿಯಲ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಮಾಯೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ಎರಡೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ವೋಸ್‌ನಿಂದ ಅಂತಿಮ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಫೋಟಿಸುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ವಾಲ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಿಮ ದೃಶ್ಯವು ಭಯವನ್ನೂ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಮತ್ತು ಸಾಹಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ದೃಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಹೀನ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ದೃಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಸ್ತ್ರ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಅವು ದೃಷ್ಯ ಹಾಗೂ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ದೃಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನೋ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಸೆಕೆಂಡ್‌ನ ಸೋಲು ಗೆಲುವಿನ ಆಟದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಯಾರು ತಮ್ಮ ದೇಹ ಅಧಿಮಾನದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು, ದೇಹದ ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು, ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಈ ಅಲ್ರಾಚಲ್ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರೀರ ಮತ್ತು ಶರೀರದ ಸರ್ವ ಸಂಪರ್ಕದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಾಧನಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನೂ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ‘ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು’ ಎಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದ ವಿನಹ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ವಿಸ್ತಾರವಿರಬಾರದು. ಕೇವಲ ‘ಇನ್ನೇನು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಿಟ್ಟೇನು’ ಎಂಬ ಇದೇ ಸಂಕಲ್ಪವಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರೀರದ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಸಂಪರ್ಕ ಕೆಳಗೆ ಸೆಳೆಯಬಾರದು. ಹೇಗೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಈ ಆಕಾಶ ತತ್ವದಿಂದಲೂ ದೂರ ಹಾರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆನು’ ಎಂಬ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ಯೋಗಿ ಆತ್ಮಗಳು ಇಂತಹ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ನ ಸಹಯೋಗ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಆಧಾರ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಸಾನರೂಢರಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಅಶರೀರಿತನದ ಅನುಭವ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಶರೀರದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿರಿ. ‘ಅಶರೀರ ಭವದ ವರದಾನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.

(19-09-1975) ಆತ್ಮೀಯ ಗುಲಾಬಿಗಳು ಯಾರು ಎಂದರೆ ಯಾರು ಸದಾ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುತ್ತಾ ಸರ್ವರನ್ನು ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವವರು, ಸದಾ ಮಸ್ತಕ ಮಣಿಯನ್ನು ನೋಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆ ಜೊತೆ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸದಾ ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಸಮಯ ಸರ್ವ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ತುತಿ, ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಶುಭ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಸಮಯ ಯೋಗೀ ಆತ್ಮ, ಸೇವಾಧಾರಿ ಆತ್ಮ ಆಗಿ ನಡೆಯುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಆತ್ಮೀಕ ಗುಲಾಬಿಗಳು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯ ಹೂದೋಟದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ.

(22-09-1975) ಸ್ವಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದೇ ಜೀವನದ ಒಗಟನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಆದಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ 'ನಾನು ಯಾರು' ಎಂಬ ಈ ಒಗಟನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ತೊಡಗಿದ್ದೀರಾ?

'ನಾನು ಯಾರು' ಎಂಬ ಈ ಒಂದು ಶಬ್ದದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜ್ಞಾನವು ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಶಬ್ದವೇ ಖಚಿತ ವಿಚಾನೆ, ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿಚಾನೆ, ಜಾಜಿ ಧನದ ವಿಚಾನೆ, ಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಯದ ವಿಚಾನೆಯ ಬೀಗದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಆಗಿದೆ.

(01-10-1975) ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ನಿರಾಕಾರಿ, ದೇಹದ ಸ್ವಂತಿಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ, ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುತ್ತಾ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಿ ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಆತ್ಮಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ? ಸದಾ ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಸ್ವೇಚ್ಛ ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ವಂತಿಯು ಸದಾ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಬಾಪ್ರಾದಾದಾರವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಾಧಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವು ತಂದೆಯ ಸಾಧಿತನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ.

(04-10-1975) ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಈಶ್ವರೀಯ ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಮಯದ ಭಕ್ತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಹೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ನಿರಾಕಾರಿ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಅವಶರಿತರಾಗುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಘರಿಸ್ತಾ ಎಂದರೆ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಸ್ವಯಂನ್ನು ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಅವಶರಿತ ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರೇ? ಅಂದರೆ ಕೇವಲ ಈಶ್ವರೀಯ ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ಈ ಸಾಕಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜೀವನವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವಿರೇ? ಧರ್ಮ ಸಾಧಕರು ಧರ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಸರೇ ಆಗಿದೆ ಶಕ್ತಿಯ ಅವಶಾರ ಎಂದು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಧರ್ಮ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅವಶರಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಧರ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಕಾರ್ಯದ ವಿನಹ ಅನ್ನ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ತಮಗೆ ಅಂದರೆ ಅವಶರಿತರಾದ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಸದಾ ಇಂತಹ ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿ, ಇದೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತತ್ವರರಾಗಿರುವವರನ್ನೇ ಘರಿಸ್ತೇಗಳಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಘರಿಸ್ತೇಗಳು ಡಬಲ್ ಲೈಟ್ ರೂಪದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು - ಲೈಟ್ ಎಂದರೆ ಸದಾ ಜೊತ್ತೇತಿ ಸ್ವರೂಪರು. ಇನ್ನೊಂದು - ಲೈಟ್ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರದ ಹಿಂದಿನ ಲೆಕ್ಕಚಾರದ ಹೊರೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಅಂದರೆ

ಹಗುರರಾಗಿರುವುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಡಬಲ್ ಟ್ರೇಟ್‌ನ ಸ್ಪರೂಪವೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಅನುಭವ ಮಾಡುವಿರಾ?

(07-10-1975) ಹೇಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಅತೀ ಸಹజ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ತ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಇಷ್ಟೇ ಸರಳವಾಗಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆತ್ಮಿಕ ಮಿಲಿಟರಿಯಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಮಿಲಿಟರಿ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಸಮಯ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಡ್‌ರ್‌ನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಲೋನಲ್ಲಿ ತರುವವರು. ಈಗೇಗೆ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಎಂದು ಆಡ್‌ರ್ ಆದಾಗ, ಎವರೆಡಿಯಾಗಿದ್ದೀರಾ ಅಥವಾ ರೆಡಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ? ಒಂದುವೇಳೆ ಮಿಲಿಟರಿಯವರು ರೆಡಿ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಯವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿದರೆಂದರೆ ವಿಜಯಿಗಳಾಗುವರೇ? ಹಾಗೆ ಸದಾ ಎವರೋಡಿ ಆಗಿರುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.

(16-10-1975) ಸದಾ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುತ್ತಾ ಈ ಸಾಕಾರ ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಕರ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಆಗಿ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವಿರಾ? ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳೆಂದು ಇದೆ. ಈ ಹೆಸರೇ ನೀವು ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರೆಂದು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ನಿರಾಕಾರಿ ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ಪರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸಹ ಇರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ ನಿರಂತರ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಹೇಗೆ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ನೆನಪು ಅಂದರೆ ಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸಹ ಇರಲಾರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ಮದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ‘ಯೋಗಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಸಹ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಎಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವಿರೋ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಬಿಡುವಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದಿರಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತರಾದಿರಿ. ಈ ಆತ್ಮಿಕ ದ್ವಿಲೋನ್ನು ಸದಾ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಈಗೇಗೆ ಪರಂಧಾಮದ ನಿವಾಸಿ, ಈಗಿಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅವೃತ್ತ ಫರಿಸ್ತಾ ಆಗಿಬಿಡಿ ಮತ್ತು ಈಗೇಗೆ ಸಾಕಾರ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕರ್ಮಯೋಗಳು ಆಗಿಬಿಡಿ. ಇದನ್ನೇ ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಟೋಲ್ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಾವು ಅವುಗಳ ರಚಯಿತ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪವು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ ಸಮಯ ಆ ಸಂಕಲ್ಪ ನಡೆಯಲಿ. ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರೋ ಅಲ್ಲೇ ತೊಡಗಲಿ. ಇದಕ್ಕೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಈಗ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ತಮಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರೌಗ್ರಾಂನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದೆನೋ ಅಷ್ಟು ಸಮಯ ಆ ಸೈಜ್ ಇತ್ತು ಎಂದು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

(09-12-1975) ಬೀಜರೂಪರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಡ್‌ರ್ ಇದ್ದಾಗ ಆತ್ಮಿಕ ವಾತಾವರಣಾಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಡ್‌ರನ್ನು ಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಮೊದಲು ವ್ಯಧ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಸಮಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಆಗ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1976 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(09-02-1976) ಪ್ರಶ್ನೆ: ಸರ್ವ ಪಾಯಿಂಟ್ಸ್‌ಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಒಂದು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರಿ.

ಉತ್ತರ: ಪಾಯಿಂಟ್ಸ್‌ಗಳ ಸಾರ – ಪಾಯಿಂಟ್ ರೂಪ ಅಂದರೆ ಬಿಂದುರೂಪವಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಬಿಂದುರೂಪ ಎಂದರೆ ಫರೋಪುಲ್ ಸೇಜ್. ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಧಿ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಿಂದು ಅಂದರೆ ಕಳೆದು ಹೋದದ್ದು ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಕರ್ಮವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಧಿ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರರೂಪಾರ್ಥಿ ವೇಗವೂ ತೀವ್ರಗೊಳ್ಳುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಳೆದು ಹೋದದ್ದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯಧಿವನ್ನು ನೋಡುವ, ಕೇಳವ ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡುವ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೊಂದು ಸಮರ್ಥತೆಯ ಕಣ್ಣ ತೆರೆದಿರಲಿ ಅಂದರೆ ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಸೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಿ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1977 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(07-01-1977) ಎಷ್ಟು ಅಂತಿಮ ಸೇಜ್ ಅಂದರೆ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸೇಜ್ ಸಮೀಪ ಬರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ, ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖಿದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖಿಮಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಶಾಲೀ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಸಮೀಪವಿದೆ ಎಂದು ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ದೂರದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಟೆಲಿಪೋನೋನ ಸಾಧನದ ಮೂಲಕ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಟಿ.ವಿ.ಯ ಮೂಲಕ ದೂರದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಸೇಜ್‌ನ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟೇ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿಸಬಲ್ಲಿರಾ? ಅವರು ಯಾರೋ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಮೂಳಿದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೂರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮಗಳಾದ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞಾನ ಚರಿತ್ರೆಯ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ಸಮೂಳಿದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರುವಂತೆ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಕಲ್ಪದ ಮೂಲಕ ಕಂಡಬರುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ, ಸಂಕಲ್ಪದ ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಸಿದ್ಧಿಯ ವಿಧಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತಮ್ಮ ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸೈಲೆನ್ಸ್ ಕೆಸ್ ಗೋಲ್ಡ್ (ಶಾಂತಿಯೇ ಬಂಗಾರವಾಗಿದೆ) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಗೋಲ್ಡ್‌ನ್ ಏಜ್ ಸೇಜ್ (ಸತ್ಯಯುಗದ ಸ್ಥಿತಿ) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(21-01-1972) ಸೈನ್ಸ್‌ನ (ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ) ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸೇವಾಧಾರಿಗಳಂತೂ ಅಗಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಆತ್ಮೀಕ ಸೇವಾಧಾರಿಗಳು ಅಗಿದ್ದಿರಾ? ಇದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ನಿರಾಕಾರದಿಂದ ಸಾಕಾರ ಆಗಿ ಸೇವೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳು ‘ನಾವೂ ಸಹ ನಿರಾಕಾರದಿಂದ ಸಾಕಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂಬ ಈ ‘ಮಂತ್ರದ ಯಂತ್ರ’ವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ‘ನಿರಾಕಾರದಿಂದ ಸಾಕಾರ’ ಈ ಎರಡೂ ಸ್ವೀಕಾರಕ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಲವು

ಸಲ ನಿರಾಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ, ಕೆಲವು ಸಲ ಸಾಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ‘ನಿರಾಕಾರದಿಂದ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಈ ಮಂತ್ರವು ಸದಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಚೇಕು. ಈ ಸಾಕಾರ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಕಾರ ಶರೀರವು ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುವ ಸೇಜ್ (ರಂಗಮಂಟಪ) ಆಗಿದೆ. ಸೇಜ್ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರಧಾರಿ ಎರಡೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಪಾತ್ರಧಾರಿಯು ಸ್ವಯಂನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಸೇಜ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸೇಜ್ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಧಾರವಾಗಿದೆ, ಪಾತ್ರಧಾರಿಯು ಆಧಾರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಸೇಜ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಪಾತ್ರಧಾರಿ ಎಂದು ಸ್ವತಃ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಾಗ ಕಾರಣವೇನಾಯಿತು? ಸ್ವಯಂನ್ನು ನ್ಯಾರಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಸದಾ ‘ನಾನು ವಿದೇಶಿ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯಿರ. ಪರದೇಶ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಂದಾಗ ಮೊದಲ ಪಾಠವು ಬಲಹಿನವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಸೆನ್ಸಿಬಲ್ (ತಿಳುವಳಿಯಳ್ಳವರು) ಆಗಿದ್ದೀರ ಆದರೆ ಎಸೆನ್ಸ್ (ಸಾರ) ಕಡಿಮೆ ಇದೆ.

ತೀವ್ರ ಪುರುಷಾಧಿಕ ಸಹಜವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ - ‘ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ’. ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ‘ನಾನು ಶರೀರವಲ್ಲ, ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ದೃಢತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೋ ಆಗಲೇ ಸಫಲತೆಯು ಆಗುತ್ತದೆ. ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪವಳ್ಳವರೇ ಮಾಯಾಜೀತ್ಯ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

(23-01-1977) ಆತ್ಮದ ಹೊರೆಯತನ ಅಂದರೆ ದಪ್ಪಿರುವುದು. ಹೇಗೆ ಈಗಿನ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ದಪ್ಪತನವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಹಗುರ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆತ್ಮಗಳ ಮೇಲೂ ಯಾವ ಹೊರೆ ಅಥವಾ ಭಾರ ಇದೆಯೋ ಅಂದರೆ ಮಂದಬುದ್ಧಿ ಇದೆಯೋ ಆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಇಳಿಸಿಹಾಕಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಿಬುದ್ಧಿಯಳ್ಳವರು ಆಗಿರಿ. ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದೇ ವಿಶೇಷ ಪರಿವರ್ತನೆಯು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗಲೇ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದ ಪರಿಗಳು (ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವತೆಗಳು) ಆಗುತ್ತಿರಿ. ದಪ್ಪತನವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಲು ಶೈಷ್ಣವಾದ ಸಾಧನ ಯಾವುದಾಗಿದೆ? ಉಂಟ ತಿಂಡಿಯ ಪಣ್ಣ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಪಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಎಷ್ಟು ತಿನ್ನಬೇಕು ಎಂದು ನಿಗದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ಪದೇ ಪದೇ ಅಶರೀರಿತನದ ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ಭೋಜನ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿದೆಯೋ ಅದರ ಪಣ್ಣವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪ ರೂಪೀ ಭೋಜನವನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೋ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿರಿ.

(31-01-1977) ‘ಇಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರಂ ಅವಿದ್ಯಾ’ ಅಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಶಾಲೆ ಬೀಜರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾಸ್ಪರ್ ಬೀಜರೂಪ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಬೀಜದ ವಿನಹ ಎಲೆಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಭಕ್ತ ಆತ್ಮಗಳ ರೂಪ ಎಲೆಗಳಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರು ಬಾಡಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಮುದುಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೋ ಅಂತವರಿಗೆ ಪುನಃ ತಮ್ಮ ಬೀಜರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ದಾನವನ್ನು ಹೊಡಿ.

(30-04-1977) ಎಲ್ಲವೂ ತಂದೆಯದಾಗಿದೆ. ಈ ತನುವೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ, ತಂದೆಯವರದಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಾಗ ನನ್ನತೆನವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ನನ್ನತನವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಾಗ ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಸ್ವತಃ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೇರಿ.

(11-05-1977) ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ವರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಸ್ವರಣೆ ಮಾಡುವ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬರ್ ಒನ್ ಯಾರು ಬರುತ್ತಾರೆ? ಯಾರು ನ್ಯಾರಾ ಅಥವಾ ಸಮಾನರಾಗುತ್ತಾರೋ ಅವರು. ನಾವಂತೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ತಂದೆಯಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಈ ಮೊದಲ ಪಾಠದ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಲ್ ಮಾರ್ಕ್‌ನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಏನೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೋ, ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಾಡಿಸುವವನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆತ್ಮವು ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಗಳು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೇ ಸದಾ ಸರ್ವ ವಿಜಾನೆಗಳ ಮಾಲೀಕತನದ ನಶೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಅಪ್ರಾಪ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದರು ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕೇವಲ ಹೇಳುವವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ - ಅಂತವರಿಗೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ, ಸದಾ ಶಿಷ್ಟ, ಶಾಂತಿ, ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ‘ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿತು, ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೇನು’ ಎಂಬ ಇದೇ ನಶೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

(29-05-1977) ಸೆಳೆತಕ್ಕೂ ಸ್ಪೇಜ್‌ಗೇಂಪೆ (ಹಂತಗಳಿಂದ). ಒಂದಾಗಿದೆ ಸೂಕ್ತ ಸೆಳೆತ - ಇದನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಲೇ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿದೆ ಸೂಕ್ತಲ ರೂಪದ ಸೆಳೆತ, ಇದನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಸೂಕ್ತ ಸೆಳೆತದ ವಿಸ್ತಾರವೂ ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದಿದೆ. ಸೆಳೆತದ ವಿನಹ ಬುದ್ಧಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ಬಾಗುವಿಕೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಬಾಗುವಿಕೆಯೇ ಸೆಳೆತದ ಚಕ್ಕಂಗ್ ಆಗಿದೆ.

(31-05-1977) ಸಾಧಾರಣ ಆತ್ಮಗಳು ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಶೇಷ ಆತ್ಮಗಳು ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ (ಆತ್ಮಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ) ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇಹಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುವವರ ಫಲಿತಾಂಶ ಏನಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಅವರು ಸ್ವಯಂನಲ್ಲಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವರೂ ಅವರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ಒನ್ನೊಮೋರ್ (ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ) ಅಭಿನಯಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗಿ ಸರ್ವರ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ಒನ್ನೊಮೋರ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಸ್ವಯಂನಲ್ಲಿ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು ದೊಡ್ಡ ಮಾತೇನಲ್ಲ, ಅದರೆ ‘ಸ್ವಯಂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಂತುಷ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು’ ಇದಾಗಿದೆ - ಪೂರ್ಣ ಸ್ವೇಂಗನ್. ಅದು ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗ ಯಾವಾಗ ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿರೋ ಆಗ. ಇಂತಹ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಲು ಮಜಾ ಸಹ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟ ಮಾಡುವುದು ಸಹ ಆಗುತ್ತದೆ.

(05-06-1977) ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ವಾತಿಯ ವೋದಲ ಪಾಠವನ್ನು ಪಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆತ್ಮಪು ಈ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಯಾರನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ? ಆತ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಹ ಶರೀರವನ್ನಲ್ಲ. ಆತ್ಮಪು ಕರ್ಮೀಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಅನ್ಯ ಆತ್ಮಗಳ ಕರ್ಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ‘ಇವರೂ ಆತ್ಮ, ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂಬ ಈ ಸ್ವಾತಿ ಇರಬೇಕು. ಯಾರನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಆತ್ಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುವಂತಹ ಅಲೌಕಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸದ ಕಡಿಮೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಪಾಠವನ್ನು ಪಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಧ್ಯ. ಆದರೆ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಪಾಠವನ್ನು ಓದಿಸಲು ತೊಡಗಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಯಂನ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವು ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅನ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವು ಹೆಚ್ಚು ಇರುತ್ತದೆ.

ಯಾರು ಟ್ರಿಷ್ಟಿ ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣವೇನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ಸ್ವಯಂ ಸದಾ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹಗುರರಾಗಿತಾರೆ. ಡಬಲ್ ಟ್ರೈಟ್ ಎಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯ ಹೊರೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹವರಿಗೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ‘ಟ್ರಿಷ್ಟಿ’ ಎಂದು. ಒಂದುವೇಳೆ ದೇಹದ ಭಾವನೆಯ ಹೊರೆ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ ಒಂದು ಹೊರೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಹೊರೆಗಳಿಂದ ದೂರ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಬಾಡಿ ಕಾನೋಷಿಯಸ್‌ನಲ್ಲಿ (ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ) ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಇರುತ್ತೀರಿ’ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾದಿರ ಎಂದರೆ ತನು, ಮನ, ಧನದ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆದಿರಲ್ಲವೇ?

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ವಿತ್ (ಅವ್ಯಾಕ್ತ ವಾಣಿ 1978 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(07-01-1978) ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವುದು ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸೂಳಲ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಿರೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನ ಎಂಬ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡಿ. ಆದರೆ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಬಂಧನವು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆಗ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕ್ಳೂದ ಬಂಧನವಿದ್ದರೂ ಡಿಟ್ಯಾಚ್ (ಭಿನ್ನ) ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒದ್ದೆ ವಸ್ತೆ ಇದ್ದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಮತ್ತು ಬೇಗ ತೆಗೆಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಮನಸಾ, ವಾಚಾ, ಕರ್ಮಣ, ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಅಟ್ಯಾಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಇತ್ತು, ಸೆಳಿತ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ ಡಿಟ್ಯಾಚ್ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಾ? ಎಂತಹ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅಂತಹ ಸ್ವರೂಪರು ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಸಂಕಲ್ಪದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವರೂಪರೂ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಾ? ಅಥವಾ ಸಂಕಲ್ಪದ ನಂತರ ಸ್ವರೂಪರಾಗಲು ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಮತ್ತು ಅಶರೀರಿಗಳು ಆಗಿಬಿಡಿ. ಮಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರೇಮದ ಸಾಗರನ ಸ್ವಾತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಿತರಾಗಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ, ಮತ್ತು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಆಗಿಬಿಡಿ. ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸ ಇದೆಯೇ? ಈಗ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಸ್ವಾಲ್ರೋಶಿಫ್‌ನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಿರಿ.

(13-01-1978) ತಂದೆಯ ಸಮೀಪ ಇರುವವರ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯ ಸತ್ಯ ಸಂಗದ ರಂಗು ಬಿಡ್ಡರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಸಂಗದ ರಂಗಾಗಿದೆ ಆತ್ಮೀಯತೆ. ಅಂದಾಗ ಸಮೀಪರತ್ನಗಳು ಸದಾ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ನ್ಯಾರಾ, ಆತ್ಮೀಯತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೋಡಬೇಕಿ. ಮತ್ತು ಆತ್ಮ, ಯಾವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತಹ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇದೇ ಜಮತಾರವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಸ್ತಾನಲ್ಲಿ ಇರುವವರೇ ತಂದೆಯ ಸಾಧಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗಿಗ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ಈಗಿಗ ಶರೀರದಿಂದ ಭಿನ್ನರಾಗಿ ಅವು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಆಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಆಟದ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆಯೇ? ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ, ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಆಗ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಿ. ಅಂತಿಮ ಪೇಪರ್ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಈ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸು ಆಗುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಪಾಸ್ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ (ಗೌರವಾನ್ವಿತರಾಗಿ ತೇಗೆಡೆಯಾಗುವುದು) ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಅಲೊಚಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದಿರಿ ಎಂದರೆ ಫೇಲ್ ಆದಂತೆ, ಅಚಲರಾಗಿದ್ದರೆ ಪಾಸು ಆದಂತೆ. ಇಂತಹ ಕಂಟ್ರೋಲಿಂಗ್ ಫರ್ಮ್ ಇದೆಯೇ?

ಹೇಗೆ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಬ್ದವಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಒಳಗಡೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಈಗ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಗಡೆ ಎಷ್ಟು ಹಂಗಾಮು (ಗಲಾಟೆ) ಇದ್ದರೂ ಅಷ್ಟು ಸ್ವಯಂನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅತೀ ಶಾಂತವಾಗಿ ಇರುವಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸ ತೀವ್ರರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಂಟ್ರೋಲಿಂಗ್ ಫರ್ಮ್ ಇರುವವರೇ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಬಲ್ಲವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಸ್ವಯಂನ್ನೇ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರು ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲರು? ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬಿಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾರದಿಂದ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದುಬಿಡಬೇಕು. ಇದಾಗಿದೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಆಟ.

(07-12-1978) ಈಗಿಗ ಅನಾದಿ, ಈಗಿಗ ಆದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಮರ್ಥತೆಯ ಮೂಲಕ ಎರಡರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನತೆಯ ಅನುಭವವಿದೆಯೇ? ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಹೇಗೆ ಸಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪವು ತಮ್ಮದೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿರೋ, ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದನ್ನು ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಆಗಿ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಅನಾದಿ, ನಿರಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸದಾ ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಒಂದು ಅವಿನಾಶಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದೂ ಸಹ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಆಗಿರಬೇಕು. ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದಿರಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತರಾದಿರಿ. ಇದನ್ನೇ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿ, ಕರ್ಮಾತ್ಮಕ ಅಂತಿಮ ಸ್ವೇಜ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(12-12-1978) ಪದ್ಮಾಪದ್ಮಂ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ, ಸಿಕೆಲದೇ, ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಪ್ರನಃ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಾದ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿರೂಪಿ ಕಾಲುಗಳು ಸದಾ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರು ಮಣಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದು ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಾಗ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಣಿನ

ಕಡೆಗೆ ಏಕೆ ಹೋಗುವಿರಿ? ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಎಂದರೆ ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡಿದಂತೆ. ಸಂಗಮಯುಗವೇ ಏರುವ ಕಲೆಯ ಯುಗವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಸಮಯವು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತು. ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವು ಮೇಲೆ ಏರುವ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಏಕೆ ಬರುತ್ತಿರಿ. ಸದಾ ಮೇಲೆ ಇರಿ.

(14-12-1978) ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಸಹಜವಾದ ಸಾಧನ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ವಿಷ್ಣುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸಮಯ ಪ್ರತಿ ಸಮಯ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿರಿ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂನ ಸ್ವರೂಪ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮೀಕ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಮಿತ್ತ ಭಾವನೆಯ ಸ್ವರೂಪ - ಈ ದಬಲ್ ಲೈಂಟ್ ಸ್ವರೂಪವು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೈಜಂಪ್ ಮಾಡಿಸುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ.

(19-12-1978) ಯಾವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಯಲ್ (ಫನ್‌ತೆ) ಮತ್ತು ಯಾವ ಮಾತಿನ ರಿಯಾಲಿಟಿ (ಸರ್ಟೆ). ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದ ರಿಯಾಲಿಟಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ರಿಯಾಲಿಟಿ ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಅಸಲಿನ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ವತಿಯು ಸದಾ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವರೂಪದ ರಿಯಾಲಿಟಿಯಿಂದ ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಹರೆಯಲ್ಲೂ ಅಲೋಕಿಕ ರಾಯಲ್ (ಫನ್‌ತೆ) ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಯಾರೇ ನೋಡಿದರೂ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ‘ಇವರು ಈ ಪ್ರಪಂಚದವರಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಅಲೋಕಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ಫರಿಸ್ತಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗದ ಯಾವುದೋ ದೇವತೆಯು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂಬ ಇದೇ ಶಬ್ದವು ಹೊರಬರುತ್ತದೆ. ರಾಯಲ್ಯಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ.

(21-12-1978) ನಿಜ-ಧಾಮ ಮತ್ತು ನಿಜ-ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ವತಿಯಿಂದ ಉಪರಾಮ್ ಸ್ಥಿತಿ:

ತಮ್ಮ ನಿಜ-ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ನಿಜ-ಧಾಮದ ಸ್ವತಿಯು ಸದಾ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆಯೇ? ನಿರಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ನಿರಾಕಾರಿ ರೂಪ - ಎರಡರ ಸ್ವತಿಯು ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸದಾ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ‘ಈ ಪ್ರಪಂಚದವರೇ ಅಲ್ಲ. ನಿರಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚದ ನಿವಾಸಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇವೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಶರಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಯಾರು ಅವಶಾರ ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಏನು ನೆನಪಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಕಾರ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಶಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ಕಾರ್ಯವು ಸ್ವತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅವಶಾರ ಪುರುಷರು ಧರ್ಮದ ಸಾಧನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಾರಿಯೇ ಅವಶರಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವಶರಿತ ಆತ್ಮಜ್ಞ ಅಂದರೆ ಅವಶಾರ ಆಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದಾಗ ಏನು ಸ್ವತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮಸಾಧನೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವೇ ಸ್ವತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

‘ನಾವು ಈ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದವರಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವಶರಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂಬ ಇದೊಂದೇ ಕೇವಲ ಸ್ವತಿ ಇದ್ದರೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಧುರವಾದ ಜೀವನದ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಕೇವಲ ಈ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕೆ ಮಾತು ನೆನಪಿದ್ದರೆ ಉಪರಾಮ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅವಶಾರ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿದೆ ಗೃಹಸ್ಥಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಗೃಹಸ್ಥಿಯ ಗಾಡಿಯು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಗೃಹಸ್ಥಿಗಳೆಂದರೆನೇ ಹೊರಿಯ ಸ್ಥಿತಿ. ಮತ್ತು ಅವಶಾರ ಎಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಗುರತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ. ಅವರು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಇವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಅವಶಾರ, ಕೆಲವು ಸಲ ಗೃಹಸ್ಥಿ ಎಂಬ

ಈ ರೀತಿಯ ಚಕ್ರದಲ್ಲೇ ಒಂದುವೇಳೆ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಸಂಗಮಯುಗೀ ಶೈಷ್ವ ಜೀವನದ, ಸುಂದರ ಸುಖಮಯವಾದ ಜೀವನದ ಅನುಭವವು ಆಗಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸದಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

(28-12-1978) ಸತ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಜ್ಞತೆ – ಸತ್ಯತೆ ಎಂದರೆ ನಾನು ಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೋ, ಹೇಗಿದ್ದೇನೋ ಸದಾ ಆ ಓರಿಜಿನಲ್ (ಅಸಲಿ) ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮದ ಓರಿಜಿನಲ್ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಬೇಕು. ರಚೋ ಮತ್ತು ತಮೋ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸತ್ಯತೆಯ ಓರಿಜಿನಲ್ ಸೈಜ್ ಅಲ್ಲ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1979 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

ಸೂರ್ಯವಂತಿಗಳು ಸದಾ ಮಾಸ್ತರ್ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯ ಅಂದರೆ ಘವರೊಪುಲ್ ಬೀಜರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಅಥವಾ ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೈಜ್ ಆದ ಅವ್ಯಕ್ತ ಫರಿಸ್ತಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಚಂದ್ರವಂತಿಯರು ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನ ಸಮಾನೆ ಬೀಜರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಫರಿಸ್ತಾ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಮಾಯೆಯ ವಿಷ್ಣುಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ವಿಜಯಿಗಳಾಗುವ ಸೈಜ್ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಸೂರ್ಯವಂತಿಯರು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ವೈಬ್ರೇಷನ್‌ನ ಕಿರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ವಸ್ತ ಅಂದರೆ ಸ್ವ-ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೂರ್ಯವಂತಿಯರ ಎರಡು ಗುರುತುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ – ಒಂದಾಗಿದೆ ಅವರು ಸದಾ ನಿರ್ವಾಣ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದ ನಂತರ ವಣಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು, ಮತ್ತೊಂದಾಗಿದೆ ಸದಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಮಾನದಲ್ಲಿರುವುದು, ಮಾತು ಹಾಗೂ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಣ ಅಂದರೆ ನಿರ್ವಾಣ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಾಣ, ಈ ಎರಡೂ ವಿಶೇಷತೆಗಳು ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೀಜರೂಪ ಸೈಜ್ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಘವರೊಪುಲ್ ಆಗಿರುವ ಸೈಜ್ ಆಗಿದೆ. ಅದರ ನಂತರವೇ ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಸೈಜ್ ಆಗಿದೆ. ಬೀಜರೂಪದ ಸೈಜ್ ಲೈಟ್‌ಹೌಸ್‌ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಲೈಟ್‌ನ್ನು ಹರಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಮಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಬೀಜದ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ವ್ಯಕ್ತಕೆ ನೀರು ಸ್ತರಃ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಯಾವಾಗ ಬೀಜರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತಿರೋ ಆಗ ಆಟೋಮೆಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಲೈಟ್‌ನ ನೀರು ಸಿಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಲೈಟ್‌ಹೌಸ್ ಒಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಲೈಟ್‌ನ್ನು ಹರಡಿಸುತ್ತದೋ ಹಾಗೆ ಲೈಟ್ ಹೌಸ್ ಆಗಿ, ವಿಶ್ವ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಗಳಾಗಿ ವಿಶ್ವದವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಲೈಟ್‌ನ್ನು ಹರಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಘವರೊಪುಲ್ ಸೈಜ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

(16-01-1979) ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಿಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಎಷ್ಟು ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವಿರೋ ಅಷ್ಟೇ ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಿಯರಾಗುವಿರಿ. ತಂದೆಗೆ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಿಯರನಿಸುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಯಾವಾಗ ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ, ದೇಹಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುತ್ತಿರೋ ಆಗ. ಅಂದಾಗ ಸದಾ ಇದೇ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಾ? ಹೇಗೆ ಪಾಂಡವರ ಗುಹೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಗುಹೆಗಳು ಬೇರೆನೂ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪಾಂಡವರು ಇದೇ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಅಂತರ್ಮುಖತೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಗುಹೆಯ ಒಳಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೊರಗಿನ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ದೂರ ಇರುತ್ತಿರಿ,

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರೊಮುಖಿಗಳಾಗಿರಿ ಅಂದರೆ ಸದಾ ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಿಯರಾಗಿರುವ ಅಭ್ಯಾಸದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುವವರು ಪ್ರಪಂಚದ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ದೂರ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆ ವಾತಾವರಣದ ಪ್ರಫಾವದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಗೆ ಏನು ಪ್ರಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಸದಾ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಯಾರು ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರೂ ಸಹ ಸದಾ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ಇರಿ. ಇದೇ ಅಭ್ಯಾಸವು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿ. ಇದರ ವಿನಹ ಕೆಳಗೆ ಬರಬೇಡಿರಿ.

ತಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಹಾನ್ ಅಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮವು ಅಷ್ಟು ಸ್ವತಃ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವಾತಿಯು ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತದೋ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸ್ವತಃ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಅಧ್ಯ ಕಲ್ಪದಿಂದ ದೇಹದ ಸ್ವಾತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರಿಂದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಗಿತ್ತು – ಅಲ್ಲ ಕಾಲದ ಸುಖ, ಅಲ್ಲ ಕಾಲದ ದುಃখ ಇತ್ತು ಎಂಬ ಅನುಭವಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವಾಗ ಸದಾ ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ವಾತಿ ಇರುತ್ತದೋ ಆಗ ಸದಾ ಕಾಲದ ಸುಖ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

(30-01-1979) ಸಾಕ್ಷಿದ್ವಷ್ಟ ಆಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮದ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತರಾಗಿರುವ ಕರ್ಮಬಂಧನೀ ಆತ್ಮ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮದ ಘಲವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕರ್ಮ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ, ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಸದಾ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನ್ಯಾರಾ ಹಾಗೂ ತಂದೆಗೆ ಪ್ಯಾರಾ ಎಂಬುದಾಗಿಯೇ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಇಂತಹ ನ್ಯಾರಾ ಹಾಗೂ ಪ್ಯಾರಾ ಆತ್ಮಗಳು ಈಗಲೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಗಳ ಎದುರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಅಂದರೆ ಉದಾಹರಣೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಗಳು ಸ್ವಯಂ ತಾವೂ ಸಹ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂಜನೀಯರು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ದೇಹದ ಬಂಧನದ ಕಾರಣ – ದೇಹಿಯ (ಆತ್ಮದ) ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಸ್ವಾತಿ ಮತ್ತು ದೇಹಿ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ವಾತಿಯು ಧಾರಣೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಪಾರವು ಕಚ್ಚಾ ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಿಚ್ ಆನ್ ಆಯಿತು ಮತ್ತು ಭಸ್ವಾಯಿತು. ಹೇಗೆ ಸೈನ್ಸನ ಸಾಧನಗಳ ಮೂಲಕವೂ ವಸ್ತುಗಳು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೈಲೆನ್ಸನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆತ್ಮದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಬಂಧನವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮೊದಲನೇ ಸೈಜ್ ದೇಹದ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದೀರೆಂದರೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಮೊದಲನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀರಾ? ಹೇಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಲಹಿನನಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಒಂದೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಈಶ್ವರೀಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅಂತಿಮ ಸಮಯವು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧದ ಮೊದಲನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀರಿರೆಂದರೆ, ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಏನೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಇನ್ನೂ ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಪರಧಮದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದು ಸಹಜವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಸ್ವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದು ಸಹಜವಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಸ್ವಾರ್ಥಮರ್ವಾಗಿದೆ ದೇಹಿ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ವರೂಪ. ಪರಧಮರ್ವಾಗಿದೆ ದೇಹ ಸ್ವರೂಪ. ಯಾವುದೇ ಸಹಜವೆಂದು ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಬಲ್ ಲೈಟ್ ಅಂದರೆ ಬಿಂದು ಸ್ವರೂಪ. ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹೊರೆಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಫರಿಸ್ತಾ ಆಗಿಬಿಡುವಿರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹೊರೆಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಬಿಂದುರೂಪ ನೆನಪಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಫರಿಸ್ತಾ ಸ್ವರೂಪ ನೆನಪಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಸ್ವೇಜಾನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವಿದ್ದರೂ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುವ ತಂದೆಯು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುವಿರಿ.

(03-02-1979) ಒಂದುವೇಳೆ ತಮ್ಮ ಸೀಟೊನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರೆಂದರೆ ಸೋಲುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸೀಟೊನಲ್ಲಿ ಸೆಟ್ ಆಗಿರುವವರಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಸೀಟೊನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರೆಂದರೆ ಶಕ್ತಿಹೀನ. ಅಂದಾಗ ಮಾಸ್ಪರ್ ರಚೆಯಿತನ ಸೀಟೊನಲ್ಲಿ ಸೆಟ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೀಟಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸ್ಥಿತಃ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಳಗೆ ಬರಬೇಡಿರಿ. ಕೆಳಗೆ ಇರುವುದೇ ದೇಹ ಅಭಿಮಾನ ರೂಪಿ ಮಾಯೆಯ ಧೂಳು. ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿರೆಂದರೆ ಧೂಳು ಅಂಟಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಶುದ್ಧ ಆತ್ಮನಿಂದ ಅಶುದ್ಧರಾಗಿಬಿಡುವಿರಿ.

(12-11-1979) ಹೇಗೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಟೈಟಲ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಟೈಟಲ್ ನ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಕರ್ತವ್ಯ ಹಾಗೂ ಗುಣವಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಬೇಹದ್ದಿನಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಾ? ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಹ ಬೇಹದ್ದಿನದ್ದು (ಅಪರಿಮಿತ) ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವು ಹದ್ದಿನ (ಮಿತಿಯಿರುವ) ಸ್ಥಿತಿಯಾಯಿತು, ದೇಹಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವುದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಮಿತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ – ನಾನು ಸೀ ಆಗಿದ್ದೇನೆ... ಇದೂ ಸಹ ಮಿತಿಯಾಯಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಕರ್ಮದ ಬಂಧನಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ದೇಹಿಗಳು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧನಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅಂದಾಗ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಹ ಬೇಹದ್ದಿನದ್ದು ಅಂದರೆ ದೇಹಿ ಅಭಿಮಾನಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ.

(19-11-1979) ಸದಾ ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪರಂಥಾಮದಿಂದ ಅವಶೇಷಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಅನುಭವವಿರಬೇಕು. ಈ ಸ್ವಾತಿಯಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ಯಾವ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಆಡುತ್ತೀರೋ, ಎಲ್ಲೇ ದೃಷ್ಟಿಯು ಹೋದರೂ ಸರ್ವರ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಈ ಸ್ವಾತಿಯು ಲೈಟ್‌ಹೌಸ್‌ನಂತೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಸ್ಥಾಲ ಲೈಟ್‌ಹೌಸ್‌ನಿಂದ ಒಂದು ಬಣ್ಣದ ಲೈಟ್ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಈ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳ ಲೈಟ್‌ಹೌಸ್ ಪ್ರತಿ ಹೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

(26-11-1979) ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಪ್ರವೇಶವಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮರುಜೀವ ಜನ್ಮಧಾರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆತ್ಮಗಳಾದ ನೀವು ಅಂದರೆ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮಗಳಾದ ನೀವು ಪ್ರವೇಶ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿರುವಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳಾಗಿರಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ

ಆಗ ಪರಂಥಾಮ ನಿವಾಸಿ ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಸೂಕ್ತ ಪತನವಾಸಿ ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರಿ. ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದೀರಿ.

ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ‘ತನು, ಮನ, ಧನ ಎಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನದಾಗಿದೆ, ನನ್ನದಲ್ಲ’ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನದಾಗಿದೆಯೋ ಆಗ ನನ್ನದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಬಂಧನವೇನು? ಇದನ್ನಂತು ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರು ಲೋನೋನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಟ್ರಿಸಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ ವಿನಹ ಮಾಲೀಕರಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಮರುಚೀವ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿರಿ ಎಂದಾಗ 83 ಜನ್ಮಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಇದು ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದೆ, ಬಂಧನವಲ್ಲ. ಕರ್ಮಬಂಧನೀ ಜನ್ಮವಲ್ಲ. ಇದು ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಲೋಕಿಕ ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆಶ್ರಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಪರತಂತ್ರರಲ್ಲ. ನಿನ್ನದನ್ನು ನನ್ನದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ಪರತಂತ್ರರಾಗುತ್ತೀರಿ. ನನ್ನ ಮೊದಲ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ, ನನ್ನ ಮೊದಲ ಸಂಸ್ಕಾರ.... ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ಶರೀರವು ಲೋನೋನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ ಇದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹಾರಬಲ್ಲಿರಿ.

‘ಕರ್ಮಭೋಗವಿದೆ’, ‘ಕರ್ಮಬಂಧನವಿದೆ’, ‘ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಬಂಧನವಿದೆ’, ‘ಸಂಘಟನೆಯ ಬಂಧನವಿದೆ’ ಎಂಬ ಈ ವ್ಯಾಧರ ಸಂಕಲ್ಪರೂಪಿ ಬಲೆಯನ್ನು ತಮಗೆ ತಾವೇ ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನಂತರ ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಇರುವುದೇ ನಿಬಂಧನರಾಗಿ, ನೀವು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅದು ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ನಿಬಂಧನರೋ ಅಥವಾ ಬಂಧಿತರೋ? ಶರೀರವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಮರುಚೀವ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಶರೀರವಂತೂ ಕೇವಲ ವಿಶ್ವದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಹಳೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ತಂದೆಯದಾಗಿದೆ, ತಾವೇಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಿಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಬಿಡಿ ಅಂದರೆ ನನ್ನತನ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಬಿಡಿ. ನನ್ನ ಪುರುಷಾರ್ಥ, ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆ, ನನ್ನ ಸೇವೆ, ನನ್ನ ಉಚ್ಚಿಂಗ್, ನನ್ನ ಗುಣ ಎಲ್ಲವೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ನನ್ನ ಹ್ಯಾಂಡಲಿಂಗ್ ಪವರ್ (ನಿಭಾಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿ) ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಶಕ್ತಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ನನ್ನ ಯೋಜನೆಯೇ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿದೆ, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲೂ ಮಿಸ್ ಅಂಡರ್ಸ್‌ಸ್ಪಾಂಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ (ತಪ್ಪ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ) ಇದ್ದಾರೆ.... ಈ ರೀತಿ ನನ್ನದು ನನ್ನದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಇದೇ ರಾಯಲ್ ಮಾಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಾಯಾಚೀತ್ ಆಗಿಬಿಡಿ ಆಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಚೀತ್ ಆಗಿಬಿಡುವಿರಿ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅಧೀನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಚೀತ್ ಆಶ್ರಗಳೇ ವಿಶ್ವಜೀತ್ ಅಥವಾ ಜಗತ್‌ಚೀತ್ ಆಗುವರು.

ಅನೇಕ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಬಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ಆಗ ಸದಾ ಎವರ್‌ರೆಡಿಯಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದೆವು ಮತ್ತು ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿವು - ಇದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಬಿಜೆಯಾಗಿರಲಿ, ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಕೆಲಸದ

ಸೇಕೆರಲಿ, ಬುದ್ಧಿಯ ಸೇವೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತೀ ಬಿಜಿಯಾಗಿರಲಿ – ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿನೋಡಿ. ಯಥಾರ್ಥ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಬಂಧನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯೋಗಯುಕ್ತ, ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತ ಸೇವಾಧಾರಿಯು ಸದಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಉಪರಾಮ್ರ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೇವೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಶರೀರಿಯಾಗಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ‘ನೆನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲ, ತಂದೆಯು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ನಿರ್ಬಂಧನರಾಗುವಿರಿ. ‘ಟ್ರಿಪ್ಲಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಬಂಧನಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅತೀ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿ ಅಂದರೆ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಆಗಲೇ ನಿನ್ನದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೆನ್ನದು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ತಂದಿಲ್ಲ, ಅಮಾನತ್ತಾನ್ನು ನೆನ್ನದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಿತೇ?

(05-12-1979) ಸೇವೆಯ ವಿಸ್ತಾರ ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ? ಆದರೆ ಸ್ವಯಂನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿರಲಿ. ಈಗಿಗೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟ್‌ರೂಪ ಬೀಜರೂಪ ಆಗಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೈರೆಕ್ಸ್‌ನ ಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡಲೇ ಆಗಿಬಿಡಿ. ಸಮಯವು ಹಿಡಿಸಬಾರದು. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಚಾಲೆಂಜ್‌ (ಸವಾಲು) ಆಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಸವಾಲಿನಿಂದ ಇಡೀ ಕಲ್ಪಕೆ ಅಧ್ಯಾಪ್ಯವನ್ನು ರಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

(07-12-1979) ಫರಿಸ್ತಾ ಎಂದರೆ ನಿರ್ಬಂಧನ. ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ, ದೇಹದ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವಾಗಿ, ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ನಂತರ ಉಪರಾಮ್ರ.

(10-12-1979) ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸದಾ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ತಂದೆಗೆ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೀರಾ? ಎಷ್ಟು ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ತಂದೆಗೆ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುವ ವಿಶೇಷ ಗಮನವಿದೆಯೇ? ಸದಾ ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ, ಅತ್ಯೇಕ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಬೇಕು. ಯಾರು ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಂಧನದಿಂದಲೂ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವಾಗಿ, ಹೈರೆಕ್ಸ್‌ನ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಿ, ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಈಗಿಗೆ ಮೇಲೆ ಒಂದುಬಿಡಿ ಎಂದು ಆರ್ಕರ್‌ ಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡಲೇ ಒಂದುಬಿಡುವಿರೇ? ಅಥವಾ ಬಂಧನವು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿರುವಿರೇ?

(19-12-1979) ಕೇವಲ ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸದಾ ಮನಮತದಿಂದ ಖಾಲಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಡೆಸುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಹಳವಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿದಾಡುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುವಿರಿ. ಅಲ್ಲಿದಾಡುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ – ಹೇಗೆ ಈಗಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ, ಬಹಳ ಎಗರಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಮಜ್ಜರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೋ – ಅಂತವರಿಗೆ ಶಾಂತವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಜೆಕ್ಷನ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯು ನಿಮ್ಮ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ‘ಅಶರೀರ ಭವ’ ಎಂಬ ಇನ್‌ಜೆಕ್ಷನನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡುಬಿಡಿ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹುಳಿತುಕೊಂಡುಬಿಡಿ. ಆಗ ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯು ವ್ಯಧರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಲ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಕರ್ಮೋಂದಿಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಸಂಸ್ಖಾರ ಎನ್ನುವ ಈ ಸೂಕ್ತ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆದೇಶದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಸಿರಿ. ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾದರೆ ಆದೇಶವನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೀರಿ, ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕರ್ಮೋಂದಿಯಗಳು ಸಹ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರೀಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾಡಬಹುದು, ಕೆಳಗೆ ಬರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ.

(24-12-1979) ಈಗಿನಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸದಾ ಜಾಗಂತಿ ಜೈವೈಶಿಗಳಾಗಿ ನಡೆಯಿರಿ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಪರಿವರ್ತನೆಯಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಾ? ಈಗಿಗ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳು, ಈಗಿಗ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ. ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ರಚನೆಯಾದ ಆರ್ಥಿಯು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಮುದುಡಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರೋ – ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ರಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಮಾಸ್ಟರ್ ರಚನೆಯಿತರಾದ ತಾವು ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಬಲ್ಲಿರಾ?

(26-12-1979) ವಿಜಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ – ಸ್ವಾಧಿತಿಯಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಜಯ. ಈ ದೇಹವು ಸಹ ಪರರದಾಗಿದೆ (ಬೇರೆಯವರದಾಗಿದೆ), ಸ್ವ (ಆತ್ಮ) ಪರರದಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ದೇಹದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಎಂದರೆ ಇದೂ ಸಹ ಸ್ವಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಜೀಕ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಧರ್ಮವು ಸದಾ ಸುಖಿದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಧರ್ಮ ಅಂದರೆ ಪರಧರ್ಮ ಅಧವಾ ದೇಹದ ಸ್ವತ್ತಿಯು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ದುಃಖಿದ ಅನುಭವವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಸದಾ ಸ್ವಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಸದಾ ಸುಖಿದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸದಾ ಸುಖಿದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಧವಾ ದುಃಖಿದ ಅಲೆಯು ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದುವೇಳೆ ದುಃಖಿದ ಅಲೆಯು ಬಂತು ಎಂದರೆ ಸ್ವಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ, ಸ್ವಧರ್ಮದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿರೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಧವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1980 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(04-01-1980) ಯಾವ ಮಕ್ಕಳ ತಂಡದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ವಿನಾಶದಲ್ಲಿ ವಿನಾಶರಾಗುವವರಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಶೈವಾಸ್ತವೆಯಿಂದ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ವಿನಾಶ ವಿನಾಶ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದಾಗಿದೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಲೈನ್ ಕ್ಲಿಯರ್ ಆಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ವರದನೆಯಾಗಿದೆ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಹಳವಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಮಾತು ಬರಲಿ, ಆದರೆ ತಾವು ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿಬಿಡಿ. ತನಗೆ ತಾನೇ ಶರೀರಬಿಡುವ ಸಂಕಲ್ಪವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಸಮಯದ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಬಹಳ ಸಮಯದ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಮತ್ತು ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂತವರಿಗೆ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳ ವಸ್ತುವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಿರುವಂತೆ

ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತು ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಮದ್ಯ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಹೀಗೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನ ರಿಕಾರ್ಡ್ ನುಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಮದ್ಯ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರೌಗ್ರಾಂನ್ನು ತಾವೇ ಸೆಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆಗ ಲಿಂಕ್ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

(14-01-1980) ಯಾರು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ, ತಕ್ಷಣ ಅಶರೀರ ಆಗಿಬಿಡಿ. ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದಿರಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವರ ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ ಮತ್ತು ಅದೇ ಸೈಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ದ್ರಾಫ್ಟ್‌ರಾಗಿರಿ. ಆಗ ಏನಾರ್ಥದ ಲೀಲೆಯನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲಿರಿ. ದೇಹದ ಸರ್ವ ಆಕರ್ಷಣೆ ಅಂದರೆ ಸಂಬಂಧ, ಪದಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರ – ಇವೆಲ್ಲದರ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಲ್ಲಾಚಲ್‌ನ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ಘರಿಸ್ತಾ ಆಗಿ ಮೇಲಿನ ಸೈಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಾಗ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಸರ್ವ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ನೀಡಬಹುದು.

(25-01-1980) ಈ ದಿನ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಮಿಲನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುರಳಿಯನ್ನಂತೂ ಬಹಳ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್ವ ಮುರಳಿಗಳ ಸಾರ ಒಂದೇ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ – ‘ಬಿಂದು’. ಇದರಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ವಿಸ್ತಾರವು ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿದೆ. ಬಿಂದುವಂತೂ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲವೇ? ಬಿಂದು ಆಗಬೇಕು, ಬಿಂದುವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಏನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತೋ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಂದು ಇಟ್ಟಬೇಕು – ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇದು ಅತೀ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಹಾಗೂ ಅತೀ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಘರಿಸ್ತಾಗಳಾಗಿ ಮಾಸ್ಟರ್ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತರಾಗಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತೀರಿ.

(01-02-1980) ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಲಹಳತೆಯ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಇದರ ಕಾರಣ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ನ್ಯಾರಾ ಎಂದರೆ ದೇಹದ ಸ್ವತ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ನ್ಯಾರಾ, ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂಬಂಧದ ಸೆಳೆತದಿಂದಲೂ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರೀಯ ಸೇವೆಯ ಸಾಧನಗಳ ಸೆಳೆತದಿಂದಲೂ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದಾಗಿದೆ.

(04-02-1980) ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ಪವರ್‌ಪುಲ್‌ಅನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧನವೇನು? ತಮ್ಮ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ವರೂಪವೇ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಗಮನವಿರಬೇಕು. ಯಾವ ಮಾತಿನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಬಂದುವೇಳೆ ಬಂದು ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪದೇ ಪದೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಗಮನವಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಸಾಧನೆ ಎಂದರೆ ಪದೇ ಪದೇ ತಪ್ಪಿಸಿ ಗಮನವಿರುವುದಾಗಿದೆ. ‘ನಾನು ಅವಕ ಘರಿಸ್ತಾ ಆಗಿದ್ದೇನೆಯೇ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬಂದುವೇಳೆ ಸ್ವಯಂ ನೀವು ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅನ್ಯರನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ?

ನೆನಿಂಬಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇರುವಂತಹ ಸಹಜವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ – ಪ್ರಪೂತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಪರ-ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಪರ-ವೃತ್ತಿ ಎಂದರೆ ಆತ್ಮೀಕ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಆತ್ಮೀಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಸದಾ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ತಂಡೆಗೆ ಹ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ,

ಕೆಲಸವನ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಆಟವನ್ನು ಆಡಿದೆನು ಎಂದು ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಟದಲ್ಲಿ ಮಜಾ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಸಹಜವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಪ್ರಪೃತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಆಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಬಂಧನದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಸೈರೆ ಮತ್ತು ಸಹಜಯೋಗದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಾಗ ಮೂರರ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಹೈಜಂಪ್‌ನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

(06-02-1980) ಬಾಪ್-ದಾದಾರವರು ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ‘ಅಶರೀರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅಶರೀರ ಆಗಲು ಪರಿಶ್ರಮವೇಕೆ? ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು. ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬಾಬಾರವರು ಹೇಳಿದರು – 84 ಜನ್ಮಗಳು ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾ ಶರೀರಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ 4 ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಿ:

- 1) ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಮರೆಯಬೇಕಾದರೆ – ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಮರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೀತಿಯು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ದೇಹವನ್ನು ಮರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.
- 2) ಎರಡನೆಯ ಮಾತು – ಸತ್ಯವಾದ ಮೀತ್ (ಪ್ರೇಮಿ) ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಮಿಲನವಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಯಂನ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ, ಸಮಯದ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ ಸ್ವೀತಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
- 3) ಮೂರನೆಯ ಮಾತು – ದಿಲ್ ಕೆ ಗೀತ್ (ಹೃದಯದ ಹಾಡು). ಒಂದುವೇಳೆ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿದರೆ ಎಂದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಯಂನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮಯವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.
- 4) ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಾತು – ಯಥಾರ್ಥವಾದ ರೀತ್ (ರೀತಿ). ಒಂದುವೇಳೆ ಯಥಾರ್ಥ ರೀತಿ ಇತ್ತು ಎಂದು ಎಂದರೆ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವುದು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ರೀತಿಯು ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಆಗ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂದಾಗ – (1) ಪ್ರೀತ್, (2) ಮೀತ್, (3) ಗೀತ್, (4) ರೀತ್.

ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುವಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವೇಕಾಗುತ್ತದೆ? ಪ್ರೀತಿಯ ಮುಂದೆ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವುದು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಆಟದ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ‘ಬಾಬಾ’ (ತಂದೆ) ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ – ಮತ್ತು ಶರೀರವು ಮರೆತುಹೋಯಿತು. ‘ಬಾಬಾ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವೇ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆಯುವ ಆಶ್ರೀಕ ಬಾಂಬ್ ಆಗಿದೆ. (ಕರೆಂಟ್ ಹೊರಟ್‌ಹೋಯಿತು). ಹೇಗೆ ಈ ಸ್ವಿಚ್ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವ ಆಟವನ್ನು ನೋಡಿದಿರಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆಯೇ ಅದು ಸ್ವೀತಿಯ ಸ್ವಿಚ್ ಆಗಿದೆ. ಬಾಬಾರವರ ನೆನಪಿನ ಸ್ವಿಚ್ ಆನ್, ದೇಹ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವೀತಿಯ ಸ್ವಿಚ್ ಆಫ್ – ಇದಾಗಿದೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಆಟ. ಬಾಯಿಂದ ‘ಬಾಬಾ’ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಯ ಇಡಿಯತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಎಷ್ಟು ಸಮಯಬೇಕಾಗಿದೆ? ಅಂದಾಗ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಅಂದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವುದು.

‘ನಾನು ಅಶರೀರ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಹಜವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಹೇಗೆ ‘ಕಷ್ಟವಾದುದ್ದನ್ನು ಸಹಜವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರು’ ಎಂದು ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆ ಇದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ತಂದೆಯ ಸಮಾನವಾದ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಕಷ್ಟವಾದುದ್ದನ್ನು ಸಹಜವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ವಿಶ್ವದ ಕಷ್ಟವನ್ನೇ ಸಹಜವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಸ್ವಯಂನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದು – ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವರೂ ಸದಾ ಸಹಜ ಯೋಗಿಗಳು.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅಪ್ಪಕೆ ವಾರ್ಷಿಕ 1981 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(20-01-1981) ಹೇಗೆ ಸಾಕಾರ ತಂದೆಯು ಕಾರ್ಯವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಕೇಳುತ್ತಾ, ಹೇಳುತ್ತಾ, ಡೈರೆಕ್ಟನ್ನು ಹೊಡುತ್ತಿದ್ದಂದತೆಯೇ ಅಂಡರ್‌ಗ್ರೌಂಡ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಈ ಅಭ್ಯಾಸದ ಅಲೆಯು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಡೆಯುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವರು ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಈ ಫರಿಸ್ತಾ ದೇಹದ ಪ್ರಪಂಚ, ದೇಹದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದಿರಿ. ಇದನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರೇ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರೂ ಅವರು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

(07-03-1981) ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಎಂದರೆ ಮಾನವರಾಗುವುದು. ದೇಹಿ ಅಭಿಮಾನಿ ಆಗುವುದು ಎಂದರೆ ಫರಿಸ್ತಾ ಆಗುವುದು.

(23-03-1981) ಎಲ್ಲಾ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗಳ ಸಾರ – ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಂದು ಆಗಿಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ‘ನಾನು ಜೋತಿಬಿಂದುವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಸ್ತುತಿಯು ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ಮೊದಲನೇ ಪಾಠವನ್ನು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದೀರಾ? ಆದಿಯೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

‘ಸಾರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ನಂತರ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು’ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಸಾರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ನಂತರ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ವಿಸ್ತಾರದ ಆಕರ್ಷಣ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಕೇಳುತ್ತಾ, ವರ್ಣಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಆಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸ ಸದಾ ಖಾಯಂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ‘ಸಹಜವಾದ ನೆನಪು’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(05-04-1981) ಸದಾ ಸ್ವದರ್ಶನಚಕ್ರವು ತಿರುಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಪರದರ್ಶನವು ಸ್ವದರ್ಶನವನ್ನು ಮರೆಸಿಬಿಡುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡುವುದೂ ಸಹ ಪರದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಸ್ವ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ, ದೇಹವು ಪರ (ಬೇರೆಯದು) ಆಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯು ಪರ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಬರುವುದೂ ಸಹ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ವಶರಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಸಹ ಪರದರ್ಶನ ಚಕ್ರವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಪರದರ್ಶನವಾಯಿತು ಎಂದಾಗ ಅನ್ವರ ದೇಹವನ್ನು

ನೋಡುವುದನ್ನು ಸ್ವದರ್ಶನ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ? ವ್ಯಧರ್ ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರ ಇವೂ ಸಹ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಇವೆ. ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ವರೂಪದ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಯಾವುದು ತಂದೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಆತ್ಮದ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ.

ಈಗಿಂಗ ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಆಗಿ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಕರ್ಮವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದ ಹೊಡಲೇ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಇದರ ಅನುಭವವು ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಸದಾ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಲಕ್ಷ್ಯ ಇರಬೇಕು. ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರವಾಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಆದಿರಿ, ನಂತರ ಕರ್ಮಾತೀತ ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ತಯಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಡಬಲ್ ಲೈಟ್ ಆಗಿರಿ. ಅಂದಾಗ ಡಬಲ್ ಲೈಟ್ ಆಗಲು ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಟ್ರಾಷ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಲೈಟ್ (ಹಗುರ) ಆಗುವುದು, ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಲೈಟ್ (ಪ್ರಕಾಶ) ಆಗುವುದು. ಅಂದಾಗ ಈ ರೀತಿಯ ತಯಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಇದೇ ಗಮನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾತೀತ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳು ಆಗಿಬಿಡುವಿರಿ. ಹೇಗೆ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾತೀತರಾಗುವುದೂ ಸಹ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ?

(13-04-1981) ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಸುಗಂಧವು ಸದಾ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಏಕರಸವಾಗಿ ದೂರ ದೂರದವರೆಗೆ ಹರಡುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೂಲ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ ಆತ್ಮೀಕ ವೃತ್ತಿ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ‘ಆತ್ಮವನ್ನೇ (ರೂಹ್) ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಆತ್ಮದ ಜೊತೆಗೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಆತ್ಮವೇ ತನ್ನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದೆ, ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಸದಾ ಸುಪ್ರಿಮ್ ರೂಹ್ (ಪರಮಾತ್ಮನ) ಭೃತ್ಯಾಯೆಯ ಒಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಸುಪ್ರಿಮ್ ರೂಹ್‌ನ (ಪರಮಾತ್ಮನ) ಶ್ರೀಮತ್ಕ್ಷ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಆತ್ಮನಾದ ನನ್ನ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡಿಸುವವರು ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಮಾಡಿಸುವವರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ನಾನು ಕೇವಲ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಅವರು ಮಾಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಆತ್ಮನಾದ ನನಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೃರ್ಕೊನಲ್ಲೂ ಅಂದರೆ ಸಂಕಲ್ಪ, ಮಾತು ಮತ್ತು ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹಾಜರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆತ್ಮೀಕ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವುಗಳಿಗೆ ದೇಹ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ದೇಹದ ಪ್ರಪಂಚದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಹದ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಆತ್ಮವನ್ನೇ, ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಆತ್ಮದ ಜೊತೆಗೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ನಯನಗಳ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಆತ್ಮೀಕ ಪ್ರಪಂಚ (ಪರಂಧಾಮ), ಘರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಪಂಚವೇ (ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವರ್ತನ) ಇರುತ್ತದೆ.

ಅವಶಾರ ಎಂದರೆ ಮೇಲಿಂದ ಬರುವಂತಹ ಆತ್ಮ. ಮೂಲ ವರ್ತನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ, ನಂತರ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬನ್ನಿರಿ. ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ನೀವು ಪರಂಧಾಮದ ನಿವಾಸಿ, ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಆತ್ಮಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಿರಿ. ತಮ್ಮ ಆದಿ ಅನಾದಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರಿ.

ಅಂತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಡಿರಿ. ಅನಾದಿ ಆದ ಸ್ವರೂಪವಿದ್ದಾಗ ಏನಾಗಿಬಿಡುವುದು? ಸ್ವಯಂ ತಾವೂ ಸಹ ನಿರ್ಬಂಧನ ಮತ್ತು ನೀವು ಯಾರ ಸೇವೆಗೆ ನಿಮ್ಮತ್ತರಾಗಿದ್ದೀರೋ ಅವರೂ ಸಹ ನಿರ್ಬಂಧನರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಸಹ ಯಾವುದಾದರೂ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಯಂನ್ನ ನಿರ್ಬಂಧನ, ಅವಶರೀತನಾದ ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕರ್ಮವನ್ನ ಮಾಡಿರಿ. ಆಗ ಅನ್ಯರೂ ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನ ಘಾಲೋ (ಅನುಕರಣೆ) ಮಾಡುವರು. ಹೇಗೆ ಸಾಕಾರ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಏನು ನೆನಟಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ತಂದೆಯ ಜೊತೆಗೆ ನಾನೂ ಸಹ ಕರ್ಮಾ ತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ ಅಥವಾ ದೇವತಾ ಬಾಲ್ಯತನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಅನಾದಿ ಆದಿ ರೂಪವು ಸದಾ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ ಅದೇ ತಂದೆಯನ್ನ ಘಾಲೋ ಘಾದರ್ ಮಾಡಿದಂತೆ.

ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ನಂಬರ್ ಒನ್ ಶ್ರೀಮತವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ? 'ತಮ್ಮನ್ನ ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ' ನಂಬರ್ ಒನ್ ಶ್ರೀಮತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಂದೆಯನ್ನ ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ನೆನಪು ನಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನೆನಪನ್ನ ಮಾಡದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನ ಸಾಧಾರಣ ಶರೀರಧಾರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನೆನಪನ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನೆನಪು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವಾಗ ಯಾವುದೇ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳನ್ನ ಜೋಡಿಸಬೇಕೆಂದಾಗ ಮೊದಲು ಎರಡನ್ನೂ ಸಮಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನೆನಪನ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ನೆನಪು ಸಹಜವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಮಾನ ಆಯಿತ್ತಲ್ಲವೇ?

(02-10-1981) ಎಲ್ಲರೂ ಸದಾ ಸಾಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮವನ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಯಾರು ಸಾಷ್ಟಿ ಆಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವತಃ ತಂದೆಯ ಸಾಧಿತನದ (ಜೊತೆಯ) ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಷ್ಟಿ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಂದೆಯೂ ಸಾಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಸಾಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಿ. ದೇಹದಿಂದಲೂ ಸಾಷ್ಟಿ. ಯಾವಾಗ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ದೇಹದಿಂದಲೂ ಸಾಷ್ಟಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಸ್ವತಃ ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಸಾಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ. ನೋಡುತ್ತಾ, ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ, ಸದಾ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರ ಆಗಿರಬೇಕು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಸಹಜ ಯೋಗಿಗಳಿಂದ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಿರ್ಲೇಪವಾಗಿರುವವರನ್ನೇ ಸದಾ ಸಾಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ನಿರ್ಲೇಪವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನ ಸೈಜ್ ನಿರ್ಲೇಪವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಮಾಯೆಯ ಲೇಪ ಅಂದರೆ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು. ನ್ಯಾರಾ ಅಂದರೆ ನಿರ್ಲೇಪ. ಅಂದಾಗ ಸದಾ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತೀರಾ? ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಮಾಯೆಯ ವಾರ್ ಆಗಬಾರದು.

(04-10-1981) ಹೇಗೆ ಸೈನ್ಸನ ಸಾಧನಗಳ ಮೂಲಕ ದೂರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನ ಸಮೀಪವಿರುವಂತೆ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಹಾಗೆಯೇ ದಿವ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ಸ್ತೋಲದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಗಳನ್ನ ಸಮೀಪ ಅನುಭವ ಮಾಡಿದಂತೆ ಎಷ್ಟೇ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸಹ ಸಮೀಪ ಇದೆ ಎಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡಬಹುದು. ಹೇಗೆ ಸ್ತೋಲದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಆತ್ಮವನ್ನ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೀರೋ, ಮಾತನಾಡತ್ತೀರೋ, ಸಹಯೋಗವನ್ನು

ಕೊಡುತ್ತೀರೋ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಆತ್ಮವೇ ಇರಲಿ, ಆದರೆ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ, ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತ್ಮೀಯತೆಯು ತುಂಬಿರುವ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ - ಈ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಪಡಬೇಕಿಲ್ಲ, ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಇರುವುದೇ ಆತ್ಮ. ಎಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮುಖುಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಿರೆಂದರೆ, ದ್ವಾಪರಯುಗದಿಂದ ಆತ್ಮದ ಭಾವನೆಯು ಮುಖುಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಿರೋ ಹಾಗೆ. ಆತ್ಮದ ವಿನಹ ಅನ್ನ ಏನೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಆತ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಸದಾ ಮಸ್ತಕ ಮಣಿಯ ಕಡೆಗೇ ತನುವಿನ ಕಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಕಣ್ಣ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗಳು ಎಂಬ ಇದೇ ಸ್ವತ್ತಿ ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಆಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರೂ ಸಹ ಶಬ್ದದಿಂದ ಧಾರ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಶಬ್ದದಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತಾರೋ? ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶಬ್ದದಿಂದ ಧಾರ ಹೋಗುವೆಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸ್ವತಃ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

(17-10-1981) ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರವೇಶವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಫರಿಸ್ತಾ ಆತ್ಮಗಳೂ ಸಹ ಕರ್ಮಬಂಧನದ ಲೆಕ್ಕಾಭಾರದಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಸೇವೆಯ ಬಂಧನದಿಂದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಶರೀರದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕರ್ಮಬಂಧನ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಇದನ್ನೇ ಫರಿಸ್ತಾ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(24-10-1981) ಆತ್ಮೀಕ ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನುಂತೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಈಗಿಗ ನಿರಾಕಾರ, ಈಗಿಗ ಅವುಕೆ ಫರಿಸ್ತಾ, ಈಗಿಗ ಸಾಕಾರ ಕರ್ಮಯೋಗಿ, ಈಗಿಗ ವಿಶ್ವ ಸೇವಾಧಾರಿ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸ್ವರೂಪ ಆಗಿಬಿಡುವುದೇ ಆತ್ಮೀಕ ವ್ಯಾಯಾಮವಾಗಿದೆ.

(29-10-1981) ಸಂಗಮಯುಗವನ್ನು ನವಯುಗವೆಂದೂ ಸಹ ಕರೆಯಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮಾತೂ ಸಹ ಹೊಸದು, ಏಲನ ಮಾಡುವುದೂ ಸಹ ಹೊಸದು, ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದು. ನೋಡುವುದೂ ಸಹ ಆತ್ಮವು ಆತ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿ ಶರೀರವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಈಗ ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಮೊದಲು ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ವಿಕಾರಿ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ.

(03-11-1981) ಸದಾ ಆತ್ಮೀಕ ನಶೇಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತೀರಾ? ಆತ್ಮೀಕ ನಶೆ ಎಂದರೆ ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಸದಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡುವುದೇ ಆತ್ಮೀಕ ನಶೇಯಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮೀಕ ನಶೇಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಅನುಭವವು ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಸೂಳಲ ನಶೇಯುಳ್ಳವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವರೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಆತ್ಮೀಕ ನಶೇಯಲ್ಲಿರುವವರು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಶೇಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾರದ ದುಃಖವು ಧಾರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ದುಃಖ ಮತ್ತು ಅಶಾಂತಿಗೆ ಬಿಳ್ಳೋಡುಗೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

(06-11-1981) ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುವ ಯತ್ಕೀಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವಿರಾ? ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಶಬ್ದವಿರುತ್ತದೆ. ಶರೀರದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆಂದರೆ ಸೈಲೆನ್ಸ್. ಸೈಲೆನ್ಸ್‌ನ ಶಕ್ತಿಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹಾನ್ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಅನುಭವಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಸೈಲೆನ್ಸ್‌ನ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

(11-11-1981) ಆದ್ದರಿಂದ ಬಿಂದುವಿನದೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಹತ್ವವಿದೆ ಮತ್ತು ಬಿಂದುವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಂತೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆದಂತೆ. ಬಿಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ಯಾವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ, ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ, ಯಾವ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ – ಬಿಂದುವು ಹೇಗೆ ಮಹಾನ್ ಆಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳೂ ಮಹಾನ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಸ್ವತಃ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಂತೂ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಕೇವಲ ಏನನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೀರಿ? ‘ಬಿಂದು’. ಈ ಬಿಂದುವಿನ ಸ್ವಾತಿತ್ವಿಯಂದ ಸ್ವಯಂ ತಾವೇ ಸಿದ್ಧಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಾಗ ಸಹಜವಾಯಿತಲ್ಲವೇ? ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಇಡುವುದಾ ಅಥವಾ ಇಮ್ಬ್ರ್‌ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹಜ ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರಿ. ಬಿಂದುವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸದಾ ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಬಿಂದುವಾಗಿ ನಂತರ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಸಾರವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಿಂದುವನ್ನು ಮರೆತು ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಹೋದಿರೆಂದರೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋರಣು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಾರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಿಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವವರು ಸಾರಯುತ್ತ, ಹೋಗಯುತ್ತ, ಯುತ್ತಿಯುತ್ತ ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸೃತಿ, ಮಾತು ಮತ್ತು ಕರ್ಮವು ಸದಾ ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಿಂದುವಾಗದೆ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವರು ಸದಾ ಏಕೆ, ಏನು.... ಎನ್ನುವ ವ್ಯಧರ್ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಧರ್‌ವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೋರಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಸದಾ ಏನನ್ನು ಸ್ವಾತಿತ್ವಿಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಒಂದೇ ಮಾತು – ‘ಬಿಂದು’.

‘ಬಿಂದು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವೇ ಚಮತ್ವಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ, ಜಾದುವಿನ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ. ಬಿಂದುವಾಗಿರಿ ನಂತರ ಆರ್ಥರ್ ಮಾಡಿರಿ ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಕಲ್ಪದ ಚಪ್ಪಳೆಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಿರಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ತಯಾರಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬಿಂದುವಿನ ಚಪ್ಪಳೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಸಹ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಸರ್ವ ಕರ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗಳೂ, ಸರ್ವ ಸಾಫಿಗಳೂ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಿಂದುವಾಗಿ ಚಪ್ಪಳೆಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಬರುತ್ತದೆಯೇ?

ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಸಮೀಪ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಗುರುತು – ಸ್ವಯಂ ತಾವೂ ಸಹ ಸಮೀಪತೆಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅನ್ವರಿಗೂ ಸಹ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವ್ಯಕ್ತ ರೂಪವನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುವರು. ಇದರಿಂದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆತ್ಮಗಳೂ ಸಹ ವ್ಯಕ್ತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುವರು. ಇದಾಗಿದೆ ಸಮೀಪತೆಯ ಗುರುತು.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅಪ್ಪಕೆ ವಾರ್ಷಿಕ 1982 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(20-01-1982) ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಕರ್ಮದಿಂದ ಡಿಟ್ಯೂಚ್ ಆಗುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ತಾವು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಡಿಟ್ಯೂಚ್ ಆಗಿಬಿಡಿ. ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ನೆನಪು ಮಾಡುವುದೇ ಬಾಪ್ರಾದಾದಾರವರ ಮಡಿಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗ ಸುಸ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿರೋ ಆಗ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ, ಅಶರೀರ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿಬಿಡಿ ಅಂದರೆ ಮಲಗಿಬಿಡಿ.

(09-03-1982) ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಒಂದೊಂದೇ ಬಿಂದುವನ್ನು ಇಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರೋ ಆಗ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಸಹ ‘ನಾನೂ ಬಿಂದೂ, ತಂದೆಯೂ ಬಿಂದು ಆಗಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂಬ ಬಿಂದುವನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪು ಬಿಂದುವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರಿ? ಯಾವಾಗ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬಂದರೆ ಬಿಂದುವ ಅಳಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಿಂದು ಹಾಕದೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವೂ ಸಹ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಿಂದುವನ್ನು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಬಿಂದುವನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯವೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಬಿಂದು, ತಂದೆಯೂ ಬಿಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರೂ ನನಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಎಪ್ಪು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅಪ್ಪು ಬಿಂದುವನ್ನು ಹಾಕಿರಿ. ನಂತರ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪು ಬಿಂದುವನ್ನು ಹಾಕಿದೆನು ಎಂಬುದರ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿರಿ. ಅನ್ಯ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿರಿ. ಯಾವ ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರೋ ಅಪ್ಪು ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ತೆಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಇದೇ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.

(14-03-1982) ಹೇಗೆ ಬಹಳ ಮೇಲಿನ ಸಾಫ್ಟ್‌ನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸುತ್ತಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಫ್ಟ್‌ನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲವೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವಾಗ ತಾವು ಟಾಪ್ (ಉನ್ನತವಾದ) ಸ್ಪೇಜ್ ಆದ ಬೀಜರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾದರೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

(27-03-1982) ಬಾಪ್ರಾದಾದಾರವರು ಬರುವುದೇ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಅಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಎವರೋರೆಡಿ ಆಗಿದ್ದೀರಾ? ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ತಯಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯವು ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ? ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಬಿಂದು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಬಿಂದು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಚದುರಿ ಹೋಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರದ ವಿಸ್ತಾರದ, ವ್ಯಕ್ತದ ಅನೇಕ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ, ಬೀಜರೂಪ ಸ್ಥಿತಿ ಅಂದರೆ ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ದೇಹ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಪದಾರ್ಥದ ವಿಸಾರ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದಂತೆ ‘ಬಿಂದು ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಬೀಜ ಆತ್ಮ’ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಆ ರೀತಿಯ ಬಿಂದು ಅಥವಾ ಬೀಜ ಸ್ವರೂಪ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿರೋ ಆಗ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಬೀಜರೂಪ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಬೀಜರೂಪ ತಂದೆಯ ಬೀಜಸ್ವರೂಪ ಆತ್ಮಗಳನ್ನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬೀಜಸ್ವರೂಪ ಆಗಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?

ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಓಡಾಡುತ್ತಾ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮೊದಲ ಅನುಭವ: ಈ ಶರೀರವು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವೆಂಬ ವ್ಯಕ್ತದ ಯಾವ ಮೂಲ ಕಾಂಡವಾಗಿದೆಯೋ, ಇದರಿಂದ ಈ ಕೊಂಬಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯೋ, ಈ ದೇಹ ಮತ್ತು ಆಶ್ರಯಾಪಿ ಬೀಜ - ಎರಡೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಗಿವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ನ್ಯಾರಾತನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನದ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಎರಡೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಶರೀರದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಈ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವ ವಸುವಿನ ಅನುಭವವಾಗಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಲ್ ಶರೀರದ ವಸು ಮತ್ತು ವಸುವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶರೀರ - ಎರಡೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂದು ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಾದ ನನ್ನ ಈ ಶರೀರವು ವಸುವಾಗಿದೆ, ನಾನು ವಸುವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಶ್ಚರ್ಯಾದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಸ್ವಷ್ಟ ಅನುಭವವಾಗಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಈ ದೇಹಬಾನವೆಂಬ ವಸುವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಈ ವಸುದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಅಂದರೆ ದೇಹಭಾನದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ. ಇಂತಹ ನ್ಯಾರಾತನದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ವಸುವನ್ನು 'ನಾನು' ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೋ ಅಥವಾ ವಸುವು ನನ್ನನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ? ಜ್ಯೇಶ್ವನ್ ಯಾರು? ಮಾಲೀಕ ಯಾರು? ಅರೀದಾಗ ಒಂದು ಗುರುತು - ನ್ಯಾರಾತನದ ಅನುಭಾತಿ. ಬೇರೆ ಆಗುವುದು ಎಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು ಇರುವುದೇ ಬೇರೆ.

ಎವರೋದೆ ಅಧಾರ್ಥ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ಆಗಿರುವ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಸದಾ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜ್ಯೋತಿಬ್ರಿಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸ್ವರೂಪರಾಗುವುದು ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಆಗುವುದು ಅಲ್ಲಿಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸ್ವರೂಪ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಂದಿಗೂ ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸ್ವರೂಪವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳು ನಿಶ್ಚಯಿದಿಂದ 'ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅನುಭವವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ನೋಡಿದ ನಂತರವೂ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಕೇವಲ ನೋಡುವುದು ಏನೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅನುಭವೀ ಆಶ್ಚರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಓಡಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ವೇಶನ್ನನ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಸ್ವಯಂನ್ನು ವಿಕಾರಗಳ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆ, ಎಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ದೂರವಿರುವ, ಹಾರುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಸದಾ ಡಬಲ್ ಲೈಟ್ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾರುವ ಅನುಭವವು ಎಲ್ಲಾ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವಾಗುವುದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಾರುವ ಕಲೆ ಅಥವಾ ಮೇಲೆ ಹಾರಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಹಾರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ತಂದೆಯೂ ಬಿಂದು, ನಾನೂ ಬಿಂದು. ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಮಾನರಾಗಿರುವ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಈ ಅನುಭವವು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

(03–04–1982) ಹೇಗೆ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರು ಹಳೆಯ ಶರೀರವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಾವೂ ಸಹ ಈ ಹಳೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಿವಾಸ ಮಾಡಿರಿ. ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಧಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ ನಂತರ ಫರಿಸ್ತಾ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ, ತಮ್ಮ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ. ನ್ಯಾರಾತನದ ಉನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸಾಕಾರ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಕರ್ಮ ವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬನ್ನಿರಿ. ಇದಕ್ಕೇ ಮೇಹಮಾನ್ ‘ಅತಿಥಿ’ ಅಂದರೆ ಮಹಾನ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(06–04–1982) ಈಗ ವ್ಯಕ್ತವು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ವ್ಯಕ್ತದ ಅಂಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ? ಆದಿಯೂ ಸಹ ಬೀಜ, ಅಂಶ್ಯವೂ ಸಹ ಬೀಜವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ಹಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತದ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತದ ಮೇಲೆ ‘ಮಾಸ್ಟರ್ ಬೀಜರೂಪ’ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಿ. ಬಿಂದುವೇ ಬೀಜವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಜಾಣ, ಗುಣ, ಶಕ್ತಿಗಳು ಎಲ್ಲದರ ಸಿಂಧೂ ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೇ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಶಿಕ್ಷಿತ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾಣಿ 1983 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(09–01–1983) ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ಗುಣಗಳ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿರಿ ಆಗ ಖುಷಿಯಿಂದ ನೋವೂ ಸಹ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಖುಷಿಯ ವಿನಹ ಕೇವಲ ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇರಿ, ಈ ಪರಿಶ್ರಮದ ಕಾರಣದಿಂದ ನೋವು ಸಹ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ನೋವೂ ಸಹ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ.

(25–05–1983) ಅಪೋಸೆಟ್ ಆಗುವುದರ ಗುರುತು – ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾಗದಿರುವುದು ಅಂದರೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿದೇ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ ಆತ್ಮವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯೇನೂ ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಸಹ ಅಪೋಸೆಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಯೆಯ ಹೆಸರೂ, ಗುರುತೂ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಇಂತಹ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ, ಕರೀಟಧಾರಿ, ವರಧಾನಿ ಆತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ?

(12–12–1983) ‘ಅವಿನಾಶಿ, ನಿರೋಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಆಸ್ತಿತ್ವ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದೇ ಆಗಿದೆ’ ಎಂದು ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡುತ್ತೇರಿ ಎಂದಾಗ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯ ರೋಗಿಗಳು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಮ್‌ಜೆಎನ್ ಕೇಸುಗಳ ಕ್ರೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುವಿರಿ. ‘ಅಮರಭವ’ ಎಂಬ ವರದಾನವನ್ನುಂಟೂ ನೀಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಸ್ವ-ಅಭ್ಯಾಸದ ಆಕ್ಷಿಜನ್‌ನ ಮೂಲಕ ಸಾಹಸ ಎಂಬ ಶಾಸವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಹೋಪೋಲೆಸ್ (ಭರವಸೆ ಹೀನ್) ಕೇಸ್ ಅಂದರೆ ಹೃದಯವಿಧೀರಣ ಗೊಂಡಿರುವ (ಖಿನ್‌ರಾಗಿರುವ) ಕೇಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಭರವಸೆ ಹೀನ್ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಸಾಹಸವನ್ನು ತುಂಬುವುದೇ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಆಕ್ಷಿಜನ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಸ್ವ-ಅಭ್ಯಾಸದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ನಮಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿರಿ. ಸಮಯವಿದೆ ಎಂದರೆ ಈಗ ಇದೆ, ಮುಂದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವ-ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಆದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ವಿಧಾನವು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಯಾವುದು? ಹನಿ ಹನಿಯಿಂದ ಕೆರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಸಮಯಕ್ಕೂ ಸಹ ಇದೇ ವಿಧಾನವಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸರ್ವ ಅಭ್ಯಾಸದ ಸ್ವರೂಪ, ಸಾಗರ ಆಗಿಬಿಡುವಿರಿ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಅದನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆಕೆಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಷ್ಟು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ? ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದರೆ ಅಧ್ಯ ಗಂಟೆಯೂ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಹೇಗೆ ಭಾತ್ರಕನು ಒಂದೊಂದು ಹನಿಗೂ ಬಾಯಾರಿದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವ-ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಭಾತ್ರಕನು ಒಂದೊಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಸ್ವರೂಪನು ಆಗಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ವ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮಡುಗಾಟಿಕೆ ಆಡಬೇಡಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಗಳ ಅಭ್ಯಾಸದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಾಣಿಕಲ್ ಪೇಪರ್‌ನ ಮೂಲಕವೇ ನಂಬರ್ ಸಿಗುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಫ್ರೆಸ್ಟ್ ಡಿವಿಜನ್‌ನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವ-ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಘಾಸ್ಟ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿರಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಶಕ್ತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಹಂಗಾಮ (ಗಲಾಟೆ) ಇರಲಿ, ಆದರೆ ತಾವು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿರಿ. ಸೈಲೆನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಾಂತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿರುವುದಂತೂ ಸಾಧಾರಣ ಮಾತಾಗಿದೆ ಆದರೆ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ ಅಲ್‌ಚಲ್‌ನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬರ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡಿ ಅಂದರೆ ಏಕಾಂತವಾಸಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡಿ. ಏಕಾಂತ ವಾಸಿಗಳಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ. ಇಡಾಗಿದೆ ಮಹಾರಧಿಗಳ ಮಹಾನ್ ಪ್ರರೂಪಾರ್ಥ.

ಇಂತಹ ಫರಿಸ್ತಾಗಳು ಅಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ದೇಹ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಪ್ರಪಂಚದ ಜೊತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಸಹ ಸೇವೆಯ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ವಿನಹ ಸಂಬಂಧದ ಆಧಾರದ ಮೇಲಲ್ಲ. ದೇಹದ ಸಂಬಂಧದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೇವೆಯ ಸಂಬಂಧದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಿಂದ ಇರುತ್ತೇರಿ. ಸಂಬಂಧ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರಪೂತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಡಿರಿ. ಸೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇರಿ.

ಎಲ್ಲಿ ದೇಹವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಏಕಾರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ದೇಹದ ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೇ ಏಕಾರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ದೇಹದ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಏಕಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮವನ್ನೂ ಸೇವೆಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ನೋಡಿರಿ. ಆಗ ಏಕಾರಗಳ ಉತ್ತಮಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

(19-12-1983) ಪ್ರಭು ಪ್ರೇಮಿ ಮಕ್ಕಳಾದ ತಾವುಗಳು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಿರಾ ಅಥವಾ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರಾ? ಏನನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಅನೇಕ ತೇವೆ ಹಾಕಿರುವ ವಸ್ತ, ಜಡ್‌ಜಡೀಭೂತ ಸ್ಥಿತಿಯ (ಶಿಧಿಲಾವಸ್ತೇಯ) ಹಳೆಯ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮದ ದೇಹದ ತ್ಯಾಗ-ಇದೆ ತ್ಯಾಗವೇ? ಇದನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸ್ವಯಂ ನೀವೂ ಸಹ ಬಲಹೀನ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಿಗೆ

ಫರಿಸ್ತಾ ಸ್ವರೂಪ ಬೆಳಕಿನ ಆಕಾರ, ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಧಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾವುದೇ ಹಳೆಯ ಸ್ವಭಾವ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಅಂಶವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲವೋ, ಮನಸ್ಸಿನ ಯಾವ ಚಂಚಲತೆಯೂ ಇಲ್ಲವೋ, ಬುದ್ಧಿಯು ಅಲೆದಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವೋ – ಇಂತಹ ಫರಿಸ್ತಾ ಸ್ವರೂಪ, ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾದ ಶರೀರವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ನಂತರ ಹಳೆಯ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಎಂದರೆ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಆಯಿತೇ? ಏನನ್ನು ಪಡೆದಿರಿ, ಏನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ?

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1984 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(12-01-1984) ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಶೈಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದರಿಂದ ಸದಾ ಸ್ವಯಂನ್ನು ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಈಗಿನ ಮಾನವನು ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರವಾದ, ಸತ್ಯವಾದ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೂಂದು ಸಾಧನಗಳನ್ನು ತನ್ನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶಾಂತಿಯ ಸಾಗರನ ಮಕ್ಕಳಾದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಶಾಂತಿ ಸ್ವರೂಪ, ಮಾಸ್ತರ್ ಶಾಂತಿಯ ಸಾಗರರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಾಂತಿ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ರೀತಿಯ ಅನುಭವಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರವಿರುವ, ಸ್ವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡುವುದು. ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆಯೇ? ಈ ಕರ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗಳ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿರಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಕರ್ಮದಿಂದ ದೂರ, ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ. ಇದಕ್ಕೇ ಈಗಿಗ ನ್ನಾರಾ, ಈಗಿಗ ಕರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಸರ್ವರಿಗೂ ಹ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಕಂಟೊಲೀಂಗ್ ಪವರ್ ಮತ್ತು ರೂಲೀಂಗ್ ಪವರ್ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

(24-02-1984) ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಿರುವ ಸೂಕ್ತ ದೇವತೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ವ್ಯಕ್ತ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅವತರಿತರಾಗುತ್ತೀರಾ? ಎಲ್ಲರೂ ಅವತರಿತರಾಗಿರುವ ಅವಶಾರ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸದಾ ಕರ್ಮದ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವ ಕರ್ಮಾತೀತ ಅವಶಾರ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಅವಶಾರ ಎಂದರೆ ಶೈಷ್ಟ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿರುವುದು. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಶೈಷ್ಟವಾದ ಉನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಅಂದರೆ ದೇಹದ ಆಧಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಸೇವೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳೆಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ, ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲಿನದು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ನೀವು ಅವಶಾರ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಅವತರಿತರಾದವರು ಸದಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಗಮಯುಗೀ ಶೈಷ್ಟ ಆತ್ಮಗಳಾದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಲನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವತರಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ.

ಈ ದೇಹವು ಈಗ ನಿಮ್ಮ ದೇಹವಾಗಿಲ್ಲ. ದೇಹವನ್ನೂ ತಂದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ ಅಂದರೆ ನನ್ನದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ದೇಹವನ್ನೂ ಸಹ ಸೇವೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ತಂದೆಯು ಲೋನೋನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಲೋನೋನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ವಸ್ತುವಿನ

ಮೇಲೆ ನನ್ನತನದ ಅಧಿಕಾರ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ದೇಹವೂ ಸಹ ನನ್ನದಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ದೇಹದ ಭಾವನೆ ಹೇಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ? ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ತಂದೆಯದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು, ದೇಹವೂ ತಂದೆಯದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂದಾಗ ಅಲ್ಲಕಾಲದ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನದು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು. ನನ್ನತನ ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಬೇಹದ್ದಿನದು ಇದೆ. ನಾನು ತಂದೆಯ ಮನುವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ತಂದೆಯು ಹೇಗಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆ ನಾನು ಮಾಸ್ಪರ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಂದಾಗ ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನ ನನ್ನತನವಾಯಿತು. ಹದ್ದಿನ (ಮಿತಿಯಿಳ್ಳಿ) ನನ್ನತನವು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ನನ್ನತನವು ನಿರ್ವಿಷ್ಣು, ವಿಷ್ಣುವಿನಾಶಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ

ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಅವತರಿತನಾದ ವಿಶ್ವಕಲಾಳಿಕಾರಿ ಶ್ರೀಷ್ಠ ಆತ್ಮ, ಅವತರಿತನಾದ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಇದೇ ನಶೆ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಿ ಇರಿ. ತಾತ್ವಾಲಿಕ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ನಂತರ ಹೋಗಲೂ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಹೋಗಬೇಕಾ ಅಥವಾ ಸದಾ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿರಾ? ಅವತರಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಈಗ ಪ್ರಾನಃ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ತುತಿಯೇ ಉಪರಾಮ್ ಮತ್ತು ಅಪರಮಪಾರವಾದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಉಪರಾಮ್, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅಪರಮಪಾರವಾದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ.

(28-02-1984) ಪೂಜೆಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಹನಿ ಹನಿಯ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಾದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ‘ಬಿಂದು’ವಿನ ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಡೀ ಜ್ಞಾನದ ಸಾರವು ‘ಬಿಂದು’ ಎಂಬ ಒಂದು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿದೆ. ತಂದೆಯೂ ಬಿಂದು, ಆತ್ಮಗಳಾದ ತಾವೂ ಬಿಂದು, ಡ್ರಾಮಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏನಾಯಿತೋ – ಫ್ಲಿನಿಶ್ ಅಂದರೆ ಪುಲ್ಸ್‌ಸ್ವಾಪ್. ಬಿಂದು ಇಟ್ಟಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಪರಮಾತ್ಮ, ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆಟ ಅಂದರೆ ಡ್ರಾಮಾ ಮೂರರ ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಾಕ್ಕಿಕಲ್ ಲ್ಯೂಫ್‌ನಲ್ಲಿ ‘ಬಿಂದು’ ಎಂದೇ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ? ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯ ನಡುವೆ ಬಿಂದುವಿನ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಹನಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವವಾಗಿದೆ – ತಾವೆಲ್ಲರೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಅಥವಾ ಅನ್ಯರನ್ನೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಸುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಯಾವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ? ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಹನಿಯ ಮೂಲಕ – ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಹನಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದಿರಿ. ‘ತಂದೆಯ ಮನುವಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎನ್ನುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಹನಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪದ ಹನಿಯ ಮೂಲಕ ಮಿಲನದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ?

(02-04-1984) ಭಾಗ್ಯವಿಧಾತ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಹಜವಾದ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಬಿಂದುವಿನ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಬಿಂದುವಿನ ಲೆಕ್ಕವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಹಜವಾದುದ್ದಾಗಿದೆ. ಬಿಂದುವಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದಿರಿ ಮತ್ತು ಮಹಾನ್ ಆದಿರಿ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಹಜವಾದ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವಾಲಿಯಾದುದು ಬಿಂದುವಿನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ. ಎಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲವೇ? ‘ಬಿಂದು’ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ‘ಬಿಂದು’ ಆಗುವುದು. ಬಿಂದು ಆಗಿ ಬಿಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು. ಬಿಂದು ಆಗಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಈಗ ಬಿಂದುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ, ಬಿಂದು ತಂದೆಯ ಸಮಾನರಾಗಿ ಮಿಲನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಬಿಂದುವಿನ ಸಹಜವಾದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಕಲಿಸಿಟ್ರಿರೋ ಆಗ ದೇಹದ ಬಂಧನವೂ ಸಹ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ದೇಹವೂ ಸಹ ತಮ್ಮದಲ್ಲ. ತಂದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟಿರಿ ಎಂದಾಗ ತಂದೆಯದು ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಬಂಧನ ನನ್ನ ಶರೀರ ಅಥವಾ ನನ್ನ ದೇಹ ಎಂಬ ಬಂಧನವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ದೇಹ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ? ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೇ? ಕೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟಿರುವಂತಹ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಕೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ಅಥವಾ ಇಟ್ಟಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಹೇಳುವುದು ನಿನ್ನದು ಎಂದು ಮತ್ತು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿನ್ನದು ಎಂದು - ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲತ್ತಾನೆ?

ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರೋ ಆಗ ನನ್ನತನದ ಬಂಧನವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಹದ್ದಿನ ನನ್ನದು ಎನ್ನುವುದೇ ಮೋಹದ ದಾರವಾಗಿದೆ. ದಾರವೆಂದಾದರೂ ಹೇಳಿ, ಸರಪಳಿಯೆಂದಾದರೂ ಹೇಳಿ, ಹಗ್ಗವೆಂದಾದರೂ ಹೇಳಿ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಂಬಂಧವು ನನ್ನದು ನನ್ನದು ಎನ್ನುವ ಸರಪಳಿಯನ್ನು, ಬಂಧನವನ್ನು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ತಂದೆಯೂ ಬಿಂದು, ನಾನೂ ಬಿಂದು ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಆತ್ಮಗಳೂ ಬಿಂದು ಎಂಬುದೇ ಸಂಬಂಧದ ಮೊದಲ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟೂಂದು ಸಹಜವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಬಿಂದುವಿನದೇ ಲೆಕ್ಕಾಯಿತಲ್ಲವೇ? ಈ 'ಬಿಂದು'ವಿನಲ್ಲೇ ಜ್ಞಾನದ 'ಸಿಂಧು'ವು (ಸಾಗರ) ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಿಂದುವು ಹತ್ತನ್ನು ನೂರನ್ನಾಗಿ, ನೂರನ್ನು ಸಾವಿರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬಿಂದುವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವದ್ದಾಯಿತು? ಬಿಂದುವಿನದು ಆಯಿತಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಾತ್ಮಿಗಳ ಆಧಾರ ಬಿಂದು ಆಗಿದೆ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರಿ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಾಕ್ಷ ವಾಣಿ 1985 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(14-01-1985) ಶುಭಚಿಂತಕರಾಗುವುದೇ ಶುಭಚಿಂತನೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಹೆಚ್ಚಿಯಾಗಿದೆ ಸ್ವ-ಚಿಂತನೆ. ಸ್ವ-ಚಿಂತನೆ ಅಂದರೆ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರು 'ನಾನು ಯಾರು' ಎಂಬ ಒಗಟಿಗೆ ಯಾವೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೋ ಸದಾ ಅದರ ಸ್ವಲ್ಪಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಬಾಪ್ ಮತ್ತು ದಾದಾರವರು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೋ, ಹೇಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಅನ್ನೂ ಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಹೇಗಿದ್ದೇನೆ ಅಂದರೆ ಯಾವ ಆದಿ ಅನಾದಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ವರೂಪವಿದೆಯೋ ಅದರ ರೂಪದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದೇ ಸ್ವ-ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಇದಕ್ಕೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ 'ಸ್ವಚಿಂತನೆ' ಎಂದು.

ಈ ಬಲಹೀನತೆ ಅಥವಾ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಹೀನ ಅಥವಾ ಸಡಿಲ ಪುರುಷಾರ್ಥವು ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಸ್ವ ಅಧಾರ್ಥ ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಲಹೀನತೆಯ ಮಾತ್ರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಈ ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದ ರಚನೆಯ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದೂ ಸಹ ಸ್ವ-ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲ. ಸ್ವಚಿಂತನೆ ಅಂದರೆ ತಂದೆಯು ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ

ನಾನೂ ಸಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಇಂತಹ ಸ್ವಚಿಂತನೆಯಿಂದು ಶುಭಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶುಭ ಚಿಂತನೆ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ರತ್ನಗಳ ಮನನ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

(16-01-1985) ಹಾರುವ ಕಲೆಯಿಂದು ವರು ಎಂದರೆ ಬುದ್ಧಿರೂಪಿ ಕಾಲು ಧರಣಿಯ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಧರಣಿ ಅಂದರೆ ದೇಹಭಾನದಿಂದ ಮೇಲೆ. ಯಾರು ದೇಹಭಾವನೆಯ ಧರಣಿಯಿಂದ ದೂರ, ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಸದಾ ಫರಿಸಾಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಧರಣಿಯ ಜೊತೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಹ ಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರಿ, ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಎರಡರ ಅಂತರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರೋ ಆಗ ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

(23-01-1985) ಈ ನೇತ್ರಗಳು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಯಂತ್ರಗಳೂ ಸಹ ಆಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾರು ಹೇಗಿದ್ದಾರೋ, ಆತ್ಮಿಕ ರೂಪವನ್ನು, ಆತ್ಮದ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶರೀರದ ಒಳಗೆ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿರುವ ಗುಪ್ತ ಆತ್ಮವನ್ನು, ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಳ ನೇತ್ರದ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಾಳ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಶರೀರವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯೋ? ದಿವ್ಯ ನೇತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ದಿವ್ಯವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಆತ್ಮವೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ನೇತ್ರವು ದಿವ್ಯಪೋ ಅಂದಾಗ ವಿಶೇಷತೆಗಳು ಅಥಾರ್ಥ ಗುಣಗಳೂ ಸಹ ದಿವ್ಯವಾಗಿವೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಯಂತ್ರರೂಪಿ ಕಣ್ಣಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಆತ್ಮಿಕ ರೂಪವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತವೆ. ಇದು ಶರೀರವೇ ಅಥವಾ ಆತ್ಮವೇ, ಎಂಬ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡೆಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇದಾಗಿದೆಯೋ ಎಂದು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಬಲಹಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದು ಗುರುತಾಗಿದೆ.

(02-03-1985) ನಯನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಮಾವೇಶಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ? ಯಾರು ಬಹಳ ಹಗುರ, ಬಿಂದುವಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು. ಅಂದಾಗ ಸದಾ ಇರುವುದೇ ಬಿಂದು. ಮತ್ತು ಬಿಂದು ಆಗಿ ತಂದೆಯ ನಯನಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಳ್ಳುವವರು.

ಸದಾ ‘ನಾನು ಇರುವುದೇ ಬಿಂದುವಾಗಿ’ ಎಂಬ ಈ ಸ್ವಂತಿಯಿಂದ ಜೆಬಲ್ ಲೈಂಟ್ ಆಗಿರಿ. ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹೋರೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸ್ವಂತಿ ಸ್ವರೂಪವು ಸದಾ ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಿಂದುವೇ ಇದೆ. ಬಿಂದುವೇ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಬಿಂದು ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಕಣ್ಣ ಇದ್ದರೂ ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಸದಾ ಇದೇ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಹಾರುವ ಕಲೆಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.

(15-03-1985) ನಿವಾಣ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ನಿವಾಣ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದರೆ ಸದಾ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸಾಕಾರಿ ಸ್ವರೂಪಧಾರಿಗಳಾಗಿ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಾಗಿದೆ. ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು. ‘ನಾನು ನಿರಾಕಾರಿ, ಸಾಕಾರ ಆಧಾರದ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಿರಾಕಾರ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ನಿರಾಕಾರಿಯಿಂದ ಸಾಕಾರದ ಮೂಲಕ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ, ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ

ಬರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಸಲಿ ಸ್ವರೂಪ ನಿರಾಕಾರವಾಗಿದೆ, ಸಾಕಾರವು ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ‘ನಿರಾಕಾರದಿಂದ ಸಾಕಾರ’ ಎಂಬ ಈ ಡೆಬಲ್ ಸ್ವಾತಿಯು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಕಾರದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳಿ, ಆದರೆ ನಿರಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುವುದರಿಂದ ಮರೆಯುತ್ತಿರಿ. ಹೇಗೆ ಲೋಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ‘ನಾನು ಇಂತಹವನಾಗಿದ್ದೇನೆ’, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶಾರೀರಿಕ ಸ್ವರೂಪವು ಸ್ವತಃ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಕಾರ್ಯವು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನಾನು ಇಂತಹವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ‘ನಾನು ನಿರಾಕಾರಿ ಆತ್ಮಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಈ ಅಸಲಿ ಸ್ವರೂಪವು ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸ್ವತಃ ಮತ್ತು ಸದಾ ನೆನಪಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಒಂದು ಸಲ ‘ನಾನು ನಿರಾಕಾರಿ ಆತ್ಮಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಸ್ವಾತಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರೋ, ಪರಿಚಯವು ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿರೋ, ಪರಿಚಯ ಎಂದರೆ ನಾಲೆಡ್ಜ್ (ಜ್ಞಾನ). ಅಂದಾಗ ನಾಲೆಡ್ಜ್‌ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನಂತರ ಹೇಗೆ ಮರೆಯುವಿರಿ? ಹೇಗೆ ನಾಲೆಡ್ಜ್‌ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯು ಮರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಈ ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮರೆಯುತ್ತಿರಿ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಓಡಾಡುತ್ತಾ, ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ‘ನಿರಾಕಾರದಿಂದ ಸಾಕಾರ ಆಧಾರದ ಮೂಲಕ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ? ಎಂಬುದಾಗಿ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆಗ ಸ್ವತಃ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸ್ಥಿತಿ, ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿ, ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸರಜವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುಬಿಡುವಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಪದೇ ಪದೇ ಮರೆಯುತ್ತಿರೋ ಆಗ ಪರಿಶ್ರಮವೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರು ‘ನೀವು ಯಾರಾಗಿದ್ದೀರಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕಾರಿಯೋ ಅಥವಾ ನಿರಾಕಾರಿಯೋ? ನಿರಾಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ನಿರಾಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಏಕೆ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿರಿ. ಅಸಲಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತು ಆಧಾರವು ನೆನಪಿರುತ್ತದೆ. ಇದೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಸ್ವಯಂ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೇ ನಗು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕರಾಗುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಯಾವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ? ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲವೇ? – ಇದಕ್ಕಾಗಿ ‘ನಿರಾಕಾರದಿಂದ ಸಾಕಾರದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಕೇವಲ ಈ ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸದಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಮಾಡಿಸುವವನಾಗಿ ಕರ್ಮಾಂದಿರಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಿರಿ. ತಮ್ಮ ನಿರಾಕಾರಿ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸ್ವಾತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ಗುಣಗಳು, ಶಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವತಃವಾಗಿಯೇ ಇಮ್ಜೆ (ಪ್ರಕಟ) ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಂತಹ ಸ್ವರೂಪವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಗುಣ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವತಃ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆ ಕನ್ನೆಯು ಯಾವಾಗ ತಾಯಿ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾಳೋ ಆಗ ತಾಯಿಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೇವಾ ಭಾವನೆ, ತ್ಯಾಗ, ಸ್ವೇಹ, ಅವಿಶ್ವಾಸ ಸೇವೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವತಃ ಇಮ್ಜೆ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಅನಾದಿ ಅವಿನಾಶಿ ಸ್ವರೂಪವು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಸ್ವತಃ ಈ ಗುಣ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳು ಇಮ್ಜೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವರೂಪವು ಸ್ವಾತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಿತೇ?

(18-11-1985) ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರತಿ ಹೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಬಾಬಾರವರ ಹತ್ತಿರ ತಲುಪುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಮನಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ.

(27-11-1985) ನಿಶ್ಚಯದ ಗುರುತು ನಶಿ. ಮತ್ತು ನಶಿಯ ಗುರುತಾಗಿದೆ ಖುಷಿ ಇರುವುದು. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಕಾರದ ನಶಿಗಳಿವೆ? ಇದರ ವಿಸ್ತಾರ ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ‘ಅಶರೀರ ಆಶ್ರಿತ ಸ್ವರೂಪ’ದ ನಶಿಯಿದೆ. ಇದರ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಾ? ಎಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮಗಳೇ, ಆದರೆ ಆಶ್ರಿತ ನಶಿಯು ಯಾವಾಗ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವಾಗ ‘ಸಾಮು ಎಂತಹ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವೀತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಆಗ. ಇನ್ನೂ ಇದರ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂನಲ್ಲಿ ಮನನ ಮಾಡಿ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

(09-12-1985) ತಂದೆಯಂತೂ ನೀವು ಭಿಕ್ಷುಕರಾಗಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶರೀರರೂಪ ಮನಯೂ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ. ಇದು ಲೋನಾನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹದಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಈಶ್ವರೀಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಬಾಬಾರವರು ಲೋನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿ ತ್ರುಪ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಈಶ್ವರೀಯ ಅಮಾನತ್ ಆಗಿದೆ. ತಮ್ಮದೇಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿನ್ನದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಂದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಅಥವಾ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಅಧ್ಯ ನಿನ್ನದು, ಅಧ್ಯ ನನ್ನದು ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಒಂದುವೇಳೆ ನಿನ್ನದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನದೆಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಅದರಿಂದ ಸುಖ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ, ಸಫಲತೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಅಮಾನತ್ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ನಿನ್ನದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಂದ ಮಾಲೀಕರು ಆಗಿ, ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ, ನಶಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಇರುತ್ತೀರಿ. ತಿಳಿಯಿತೇ?

(14-12-1985) ಮಾಸ್ಪರ್ ರಚೆಯಿತರಾದ ತಾವು ತಮ್ಮ ರಚೆಯಿತಾತನದ ಸ್ವೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ? ರಚೆಯಿತರಾದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಮೊದಲನೆಯ ರಚನೆ ಈ ದೇಹವಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಹರೂಪಿ ರಚನೆಯ ರಚನೆಯಿತಾ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಗಿರುವಿರಿ? ದೇಹರೂಪಿ ರಚನೆಯು ಎಂದಿಗೂ ರಚೆಯಿತನನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತ ಮಾಡಿ ರಚೆಯಿತಾ ತನವನ್ನು ಮರೆಸುವುದಿಲ್ಲತ್ತಾನೆ? ಮಾಲೀಕ ಆಗಿ ಈ ರಚನೆಯನ್ನು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತೀರಾ? ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ, ಏನೂ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಲೀಕ ಆಗಿ ಮಾಡಿಸಬಲ್ಲಿರಾ? ಒಂದುವೇಳೆ ದೇಹದ ಮಾಲೀಕತನದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಫಲರಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕತನದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮಾರ್ಗವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕತನ ಅಥವಾ ದೇಹದ ಮಾಲೀಕತನದ ಅಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ‘ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಆ ವಿಶೇಷ ಆತ್ಮದಿಂದ ದಾತಾತನದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ’ ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ಅನುಭವವೇ ಬರುತ್ತದೆ.

(19-12-1985) ವಿದೇಹಿ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರಿಗೆ ದೇಹದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ? ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸಹ ವಿದೇಹಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ವಿದೇಹಿ ಆಗಿದ್ದಾರೋ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬರುವುದೂ ಸಹಾ ವಿದೇಹಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ.

ವಿದೇಹಿತನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ದೇಹದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ವಿದೇಹಿ ಆಶ್ರೀಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಿ. ಕರಾವನ್ ಆಗಿ (ಮಾಡಿಸುವವರಾಗಿ) ಈ ದೇಹದ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರಿ. ಈ ದೇಹವು ಕರನ್ಹಾರ್ (ಮಾಡುವವರು) ಆಗಿದೆ, ದೇಹಿಗಳಾದ ತಾವು ಕರಾವನ್ಹಾರ್ (ಮಾಡಿಸುವವರು) ಆಗಿದ್ದಿರಿ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ 'ವಿದೇಹಿ ಸ್ಥಿತಿ' ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಘಾಲೋ ಘಾದರ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಿವ ತಂದೆಯನ್ನು ಘಾಲೋ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ – ಸದಾ ಅಶರೀರ ಭವ, ವಿದೇಹಿ ಭವ, ನಿರಾಕಾರಿ ಭವ.

ಧಾತಾ ಅಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಬಾಬಾರವನ್ನು ಘಾಲೋ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಾ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿ ಭವ, ಫರಿಸ್ತಾ ಸ್ವರೂಪ ಭವ, ಆಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿ ಭವ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಧವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1986 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(18-02-1986) ಸಂಪೂರ್ಣರೂ ಎಂದರೆ ಸಮಾಧಾನ ಸ್ವರೂಪರು. ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಬಾಬಾರವರನ್ನು ನೋಡಿದಿರಿ – ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು ಮತ್ತು ಏನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಇದರ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಲ್ಲವೇ? ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಢ್ಯೇಯ್ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಾಲ್ಯತನದ ಆಟ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೇ 'ಸಮಾಧಾನ ಸ್ವರೂಪರು' ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(20-02-1986) 'ಹಾರುವ ಕಲೆಯಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು'. ಹಾರುವ ಕಲೆಯೇ ಕರ್ಮಾತ್ಮಿತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾರುವ ಕಲೆಯೇ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಸದಾ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಾತನದ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾರುವ ಕಲೆಯೇ ವಿಧಾತ ಹಾಗೂ ವರದಾತ ಸೇಜಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾರುವ ಕಲೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಫರಿಸ್ತಾ ಮತ್ತು ದೇವತೆ ಎರಡೂ ರೂಪಗಳ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ.

(16-03-1986) ಬಾಪೋದಾದಾರವರು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವೀಕ್ರಾ ಸ್ವೇಲ್ನಾನ (ಮುಧುರವಾದ ಶಾಂತಿಯ) ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಲ್ನಾನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಸ್ಥಿತರಾಗಬಲ್ಲಿರಾ ಅಧವಾ ಸಮಯವು ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಏಕೆಂದರೆ ಅನಾದಿ ಸ್ವರೂಪವು 'ಸ್ವೀಕ್ರಾ ಸ್ವೇಲ್ನಾ' ಆಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂತಹದ್ದೇ ವಾತಾವರಣವಿರಲಿ, ಅಲ್ರಾಚಲ್ ಇರಲಿ ಆದರೆ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವು ಈಗ ಬಹಳ ಕಾಲದ್ದು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಾಂತಿಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದೇನೂ ದೊಡ್ಡ ಮಾತ್ರಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಶಾಂತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಾವು ಶಾಂತವಾಗಿರಬೇಕು, ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವಿರಾ? ತಮ್ಮ ಬಲಹಿನತೆಗಳ ಅಲ್ರಾಚಲ್ ಇರಬಹುದು,

ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ವ್ಯಾಧಿ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಅಲ್ಲಾಚಲ್‌ ಇರಬಹುದು, ಇಂತಹ ಅಲ್ಲಾಚಲ್‌ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂನ್ಮೂಲ ಅಚಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿರಾ? ಅಥವಾ ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಏಕೆಂದರೆ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯುವುದು ಎಂದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಮೋಸ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಪ್ತಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪೈನಲ್‌ ರಿಸಲ್‌ನ ಪೇಪರ್‌ ಕೆಲವು ಸೆಕೆಂಡ್‌ಗಳ ಅಥವಾ ನಿಮಿಷಗಳಿಂದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳ ಅಲ್ಲಾಚಲ್‌ನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅಚಲರಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಂಬರ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಬಹಳ ಕಾಲದ ಅಲ್ಲಾಚಲ್‌ನ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅಚಲರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದಾಗಿ ಸಮಾಪ್ತಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಫಲಿತಾಂಶವು ಬರುತ್ತದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆತ್ಮೀಕ ಎಕ್ಸ್‌ರ್ಸ್‌ಸೈಜ್‌ನ (ವ್ಯಾಯಾಮದ) ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎಪ್ಪು ಸಮಯ ಸ್ಥಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರೋ ಅಷ್ಟ ಸಮಯ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪೈನಲ್‌ ಪೇಪರ್‌ ಇರುವುದೇ ಬಹಳ ಸಹಜ. ಮತ್ತು ಈ ಪೇಪರ್‌ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಂಬರ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸೈಜ್‌ (ಸ್ಥಿತಿಯು) ಸಹ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ದೇಹ, ದೇಹದ ಸಂಬಂಧ, ದೇಹದ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಷ್ಟೆಕ್, ಪೈಭವ, ಪೈಪ್‌ಷನ್‌, ವಾಯುಮಂಡಲ ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಆಕಣಿತ ಮಾಡಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೇ ‘ನಷ್ಟ ಮೋಹ ಸಮಧಿ ಸ್ವರೂಪ’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಈ ರೀತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆಯೇ? ಪ್ರಪಂಚದವರು ಜಿರಾಡುತ್ತಿರಲಿ ಮತ್ತು ತಾವು ಅಚಲರಾಗಿ ಇರಿ. ಪ್ರಕೃತಿ, ಮಾಯೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಂತಿಮ ಪೋಟಿಯನ್ನು ಹೊಡಿ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲಿ ಆದರೆ ತಾವು ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ತಂದೆಗೆ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಲವಲೀನರಾಗಿ ಇರಿ. ಇದಕ್ಕೇ ‘ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೋಡದಂತಿರುವುದು, ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೇಳದಂತಿರುವುದು’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವಿರಲಿ. ಇದಕ್ಕೇ ‘ಸ್ವೀಟ್ ಸೈಲೆನ್ಸ್’ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೇಗೆ ತಾವು ‘ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜೀವನ್ನಿಕೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಸಮಾಪ್ತಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಂಬರ್ ಸಿಗುವುದೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಲ್ಲಾಚಲ್ ಇರಬಾರದಾಗಿದೆ. ಬಿಂದು ಎಂದು ಹೇಳಿರಿ ಮತ್ತು ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ. ಬಿಂದುವು ಅಲುಗಾಡಬಾರದು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಡಿ. ಇದು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯುದ್ಧವೂ ಸಹ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತಿಮ ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ, ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ, ಎಲ್ಲವೂ ಟ್ರಿಯಲ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಲಾಸ್ಟ್ ಟ್ರಿಯಲ್ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಲಾಸ್ಟ್ ಕೆಮಾರ್ಟೀಟೆ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಚಂಧನಮುಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ ದೃಶ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಪುಲ್ ಪೋಸ್ ಮತ್ತು ಇದೂ ಪುಲ್ ಪೋಸ್. ಆದರೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡನ ವಿಜಯವು ವಿಜಯದ ನಗಾರಿಯನ್ನು ಭಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಲಾಸ್ಟ್ ಪೇಪರ್ ಏನೆಂದು ತಿಳಿದಿರಾ? ಎಲ್ಲರೂ ‘ನಾನು ನಂಬರ್ ಒನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬರಲೇ ಬೇಕೆಂಬ’ ಶುಭ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ, ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವಿನೋ ಆಗುತ್ತಾರೋ (ವಿಜಯಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೋ)

ಆಗಲೇ ಒಂದನ್ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ (ಮೊದಲನೇ ನಂಬರ್ ನ್ನಲ್ಲಿ). ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದುವೇಳೆ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಾದರೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದರೂ ವ್ಯಧರ್ ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ವ್ಯಧರ್ ಸಮಯ ತೊಡಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಹಿಂದಿನ ನಂಬರ್ ನವರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಬಿಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ವ ವಿಜಾನೆಗಳ ಬಿಂದು 'ಸರ್ವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಧಾತ ಆಗಿ ಸಿಂಧು ಆಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮೃದ್ಧರಣಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಬಿಂದು' ಮತ್ತು 'ಸಿಂಧು' ಎಂಬ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸದಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಕಲ್ಪದ ಸಫಲತೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಬಿಂದು ಆಗುವುದು ಮತ್ತು ಸಿಂಧು ಆಗುವುದು ಇದೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ವರದಾತಾನಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ವರದಾನಗಳಾಗಿವೆ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಾಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1987 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(18-01-1987) ಗೀತಾ ಜ್ಞಾನದ ಮೊದಲನೇ ಪಾಠ - 'ಅಶರೀರ ಆತ್ಮಗಳಾಗಿರಿ' ಎಂದು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಪಾಠ - ನಷ್ಟಮೋಹ, ಸ್ವಂತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿರಿ' ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಮೊದಲನೇ ಪಾಠವಾಗಿದೆ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಪಾಠವಾಗಿದೆ ವಿಧಾನದಿಂದ ಸಿದ್ಧಿ:

(23-01-1987) ಆತ್ಮೀಕ ಗುಲಾಬಿಗಳು ಅಂದರೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ಸದಾ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಸುಗುಂಧವಿರುವುದೋ ಅವರು. ಆತ್ಮೀಕ ಸುಗುಂಧವ್ಯಾಪರು ಎಲ್ಲೇ ನೋಡಿದರೂ, ಯಾರನ್ನೇ ನೋಡಿದರೂ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ ತಾವೂ ಸಹ ಸದಾ ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅನ್ವಯನ್ನೂ ಸಹ ಆತ್ಮಗಳೆಂದೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರನ್ನೇ 'ಆತ್ಮೀಕ ಗುಲಾಬಿ' ಗಳಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ - ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು 'ಆತ್ಮ' ಎಂದು ನೋಡದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಆಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಮಾಖ್ಯಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

(25-10-1987) ತಮ್ಮ ದೇಹ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೂ ನ್ಯಾರಾ. ಹೇಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಾಧಾರಣ ಆತ್ಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ, ಪ್ರತಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಮತ್ತು ಸದಾ ದೇಹದ ಭಾವನೆಯು ಇರುತ್ತದೆ, ನಾನು ದೇಹ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸಹಜವಾಗಿ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಮಲ ಆಸನಧಾರಿಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಆತ್ಮಗಳಾದ ತಾವೂ ಸಹ ಈ ದೇಹ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಸ್ವತಃ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದರೆ, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ. ತಾವುಗಳು ಇರುವುದೇ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ. ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೇಳೆಯಬಾರದು. ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಾಭಾರವರು ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಘರಿಸ್ತಾ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ದೇವತಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಿರಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿ

ಸ್ಥಿತಿಯ ಸದಾ ಇರಲಿ. ಇದಕ್ಕೇ ದೇಹ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುವವರೇ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಕೃತಿಯಿಂದ ಈ ದೇಹದ ಯಾವ ಸರ್ವ ಸಂಬಂಧಗಳಿವೆಯೋ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರಬೇಕು. ದೇಹದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸ್ವತಃ ಆತ್ಮಿಕ, ದೇಹಿ ಸಂಬಂಧ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ದೀಪಾವಳಿಯ ನಂತರ ಭಯ್ಯಾ ದೊಜ್ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಯಾವಾಗ ಹೋಳಿಯುತ್ತಿರುವಂತಹ ನಕ್ಷತ್ರ ಅಥವಾ ಹೋಳಿಯುತ್ತಿರುವಂತಹ ಅವಿನಾಶಿ ದೀಪಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರ ಸಂಬಂಧ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

(18-12-1987) ಕರ್ಮಾಂತಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಳ್ಳವರು ದೇಹದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಕರ್ಮಭೋಗವಿದ್ವಾಗ್ಯ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವು ರೋಗದಿಂದ ದೂರವಿರುವವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಸೈನ್ಸ್‌ನ ಸಾಧನದ ಮೂಲಕ ಮೂಳ್ಳಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಾಗ್ ನೋವಿದ್ದರೂ ಮರಿತು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ, ನೋವು ಅನುಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಜೈಷಧಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಕರ್ಮಾಂತಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ಅಶರೀರಗಳಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಆತ್ಮಿಕ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸೂಲಿ ಸೇ ಕಾಂಟ (ಶೂಲದಿಂದ ಮುಳ್ಳು) ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು - ಫಾಲೋ ಫಾದರ್ ಮಾಡುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಜ್ಞಾಕಾರಿಗಳಾಗುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಫಲವಾಗಿ ತಂದೆಯಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದಾಗಿದೆ - ಅಶರೀರಗಳಾಗುವ ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿದೆ - ಆಜ್ಞಾಕಾರಿಗಳಾಗುವ ಕಾರಣ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಫಲವಾಗಿ ತಂದೆಯಿಂದ ಸಿಗುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು - ಇವರಡೂ ಆ ಖಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಕರ್ಮಭೋಗವನ್ನು ಶೂಲದಿಂದ ಮುಳ್ಳಿನ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮಾಂತಿತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮವು ಕರ್ಮಭೋಗವನ್ನು ಕರ್ಮಯೋಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತದೆ.

(23-12-1987) ‘ನಾವು ಅವಶರಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮೇಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಸದಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಅವಶರಿತ ಆತ್ಮಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಶರೀರದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದೇಹಿಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಶರೀರದ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಈ ರೀತಿ ಆಗಿದ್ದೀರಾ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಶರೀರದ ಬಂಧನದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ‘ಅವಶರಿತ ಆತ್ಮ’ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಬಂಧನಮುಕ್ತ, ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಸದಾ ತಂದೆಗೆ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1988 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(10-01-1988) ಕೆಲವರು ಬೀಜರೂಪ ಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ನೆನಜಿನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಡಿಮೆ ಇದೆಯೆಂದು ಅಥವಾ ಬಹಳ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನಂತರ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ‘ಲೀಕೆಜ್ ಸೋರ್ಟ್‌ವಿಕ್ಸ್’ ಇರುವುದು ಎಂದು ಈ ಹಿಂದೆಯೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನು. ಬುದ್ಧಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ವ್ಯಾಧಿದ ಕಡೆಗೆ ಹಂಚಿಕೊಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ವ್ಯಾಧಿ

ಸಂಕಲ್ಪ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಕೆಲವು ಸೆಲ ಸಾರ್ಥಕ ಸಂಕಲ್ಪ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮನನ ಮಾಡುವವರು ಅಭ್ಯಾಸವಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಲಿಂಕ್ (ಸಂಬಂಧ) ಇದ್ದಾಗ ಲೀಕೇಜ್ (ಸೋರುವಿಕೆ) ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೀಜರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಥವಾ ಫರಿಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯ ಯಾವ ಅನುಭವವು ಬೇಕೋ, ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವರೋ ಅದನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರು.

(16-02-1988) ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಭಿರ್ಯಂದು, ಯಾರನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಆ ಬಿಂದುವಿನ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಬಿಂದು ರೂಪದ ಸ್ಪೃಶಿಯ ಸದಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ತಾವೂ ಬಿಂದು ಮತ್ತು ತಂದೆಯೂ ಬಿಂದು. ಅಂದಾಗ ಇಂದಿನ ದಿನ (ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದಿನ) ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಕ್ತ ಆತ್ಮದ ಒಳಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಿಂದುರೂಪದ ಮಹತ್ವ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಿಂದುವು ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವೋ ಅಷ್ಟೇ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಿಂದು ತಂದೆಯನ್ನೇ ಶಕ್ತಿಗಳ, ಗುಣಗಳ, ಜ್ಞಾನದ ಸಿಂಧು (ಸಾಗರ) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(03-03-1988) ಎಲ್ಲಿ ಖುಷಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಉಮ್ಮೆಂಗ ಉತ್ಸಾಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಯೋಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಮಗೇ ಸಂತುಷ್ಟತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಸ್ಥಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದಾ ಯೋಚಿಸುವ ಮೂರ್ಡನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಖುಷಿಯು ಏಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ? ಇದಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೇವಲ ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಬಿಂದು ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ತಂದೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದ್ದಾರೆ’ ಎಂದಷ್ಟೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಿ. ಆದರೆ ‘ನಾನು ಎಂತಹ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಆತ್ಮದ ವಿಶೇಷತೆಗಳೇನು, ನಾನು ಎಂತಹ ಪದ್ಯಾಪದಂ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಆದಿ ರಚನೆಯ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ತಂದೆಯ ಹೃದಯಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಕಾರಿ ಆಗುವ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ’..... ಎಂಬ ಖುಷಿಯನ್ನು ಹೊಡುವಂತಹ ಈ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಬಿಂದು ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಜ್ಯೋತಿ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಶಾಂತಸ್ವರೂಪ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿಲಾಗೆ (ಖಾಲಿ) ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ತಲೆಯು ಭಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

(19-03-1988) ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸದಾ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ನ್ಯಾರಿ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸದಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಫಲವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಎಷ್ಟೂಂದು ಪ್ರಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹ ಆತ್ಮ ಸದಾ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ತಂದೆಗೆ ಪ್ರ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಈ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹ ಅಲೋಕಿಕ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಅಲೋಕಿಕ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹ, ಅಲೋಕಿಕ ಜೀವನ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜೀವನವುಳ್ಳ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ನಶೆ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೇ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಿ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಕರ್ಮಾತ್ಮೀತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು

ಸದಾ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ತಂದೆಗೆ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇಂತಹವರನ್ನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(15-11-1988) ‘ಸಚ್ಚೇ ದಿಲ್ ಪರ್ ಸಾಹೇಬ್ ರಾಜ್’ (ಸತ್ಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಾಲೀಕನು ರಾಜಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶಾಲ ಬುದ್ಧಿಯಳ್ಳವರ ಮೇಲೆ ರಾಜಿಯಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶಾಲ ಬುದ್ಧಿಯಿರುವುದು ಅವಕ್ಷವಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಶೇಷತೆಯಿಂದ ಚಾಳನಿದ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೃದಯದಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡುವವರು ಪಾಯಿಂಟ್ ಅಂದರೆ ಬಿಂದುರೂಪ ಆಗಬಲ್ಲರು. ಅವರು ಪಾಯಿಂಟ್‌ನ್ನು (ವಿಷಯವನ್ನು) ರಿಪೀಟ್ ಮಾಡಬಹುದು ಆದರೆ ಪಾಯಿಂಟ್ (ಬಿಂದು) ರೂಪ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ನಂಬರಿನವರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಸಹಜವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಬಿಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವಾದ ಹೃದಯವುಳ್ಳವರು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಆಗಿ ಬಿಂದೂ ಸ್ವರೂಪಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅತ್ಯ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶ್ರೀರಿ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಾಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1989 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(01-12-1989) ಇಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ? ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಮಾತಿನ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದೇ ಈ ಭಾಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏನನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಿರಿ? ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದ ತ್ಯಾಗ. ಏಕೆಂದರೆ ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದ ತ್ಯಾಗದ ವಿನಹ ಸ್ವಾಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ತ್ಯಾಗದ ರಿಟನ್‌ ಆಗಿ ಭಾಗ್ಯವಿಧಾತ ಭಗವಂತನು ಈ ಭಾಗ್ಯದ ವರದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಮೌದಲು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಈಗ ತಂದೆಯೇ ಸಂಸಾರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಅಲೆದಾಡುವುದು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಮೌದಲಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಲ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ಸಲ ದೇಹದ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಈಗ ದೇಹವು ನೆನಟಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ದೇಹಿ (ಆತ್ಮ) ನೆನಟಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ದೇಹದ ಕಡೆಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಹೋಗತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಿರಲ್ಲವೇ? ನಂತರ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ದೇಹಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ದೇಹಿ (ಆತ್ಮ) ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಾಗ ಸಂಸಾರವೇ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟತ್ತಲಾದೇ? ಸ್ವಯಂ ತಾವೂ ಬದಲಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರಿ.

(05-12-1989) ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಾವೇ ಅಪ್ರಸನ್ನ (ದು:ಬಿ) ರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ನೋಡಿದರು. ಚಿಕ್ಕ ಮಾತಿನ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ದು:ಬಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೌದಲನೆಯ ಪಾಠ ‘ನಾನು ಯಾರು’ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ, ಏನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೀರಿ.

ಆತ್ಮವು ಅಕಾಲವಾಗಿದೆ (ಅಮರವಾಗಿದೆ) ಎಂದಾಗ ಅದರ ಸಿಂಹಾಸನವೂ ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಈ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಆತ್ಮವು ಎಷ್ಟೂಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ‘ನಾನು ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಈ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಸ್ತುತಿಯು ಸ್ವತಃ ಬರುತ್ತದೆ. ರಾಜನು ಯಾವಾಗ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಆಗಲೇ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯದ ನಶಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯದ ಖ್ಯಾತಿ ಸ್ವತಃ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರು ಎಂದರೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಜ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಈ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮೋಂದಿಯಗಳು ಸ್ವತಃವಾಗಿಯೇ ಆದೇಶದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗಾಗಿ ತಂದೆಯ ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನವೂ ಸಹ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ತಂದೆಯೇ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ದೇಹವಾಗಲಿ, ದೇಹದ ಸಂಬಂಧವಾಗಲಿ, ಪದಾರ್ಥವಾಗಲಿ ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ಸಂಸಾರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾಗುವವರೇ ತಂದೆಯ ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಅಕಾಲ ಸಿಂಹಾಸನ ಅಥವಾ ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇಹದ ಧರಣೆಯಲ್ಲಿ, ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಬರಬೇಡಿರಿ. ದೇಹವನ್ನು ಮಣಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಮಣಿ ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಎಂದರೆ ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಾಗಿದೆ.

(09-12-1989) ಸದಾ ಯುಕ್ತಯುಕ್ತವಾಗಿರಲು ಸರಳವಾದ ಸಾಧನ – ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ‘ಸಾರಧಿ’ ಮತ್ತು ‘ಸಾಕ್ಷಿ’ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಶೈವಿ ಆತ್ಮಗಳಾದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ರಥದ ಸಾರಧಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ರಥವನ್ನು ನಡೆಯುವಂತಹ ಆತ್ಮ ಸಾರಧಿ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸ್ತುತಿಯು ಸ್ವತಃ ಈ ರಥ ಅಂದರೆ ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಎಂತಹದ್ದೇ ಪ್ರಕಾರದ ದೇಹ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ದೇಹ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಯೋಗಯುಕ್ತರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯೋಗಯುಕ್ತರು, ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತರು ಸ್ವತಃ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಸ್ವಯಂ ಅನ್ನ ಸಾರಧಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸರ್ವ ಕರ್ಮೋಂದಿಯಗಳು ತಮ್ಮ ಕಂಟೋಲೋನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ ಅಂದರೆ ಸರ್ವ ಕರ್ಮೋಂದಿಯಗಳನ್ನು ಸದಾ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣದ ಗುರಿಯ ಸಮೀಪ ತರುವಂತಹ ಕಂಟೋಲಿಂಗ್ ಪರವರ್ತ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಯಂ ಸಾರಧಿ ಆಗಿರುವವರು ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮೋಂದಿಯದ ವಶರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಯೆಯ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಯಾದ್ವಿಷ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಮಾಯೆಯ ಯಾದ್ವಿಷ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ಥಾಲ ಕರ್ಮೋಂದಿಯ ಅಥವಾ ಸೂಕ್ತ ಶಕ್ತಿಗಳಾದ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪರವಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಸಾರಧಿ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮಭಿಮಾನಿಗಳು. ಏಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮವೇ ಸಾರಧಿಯಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯು ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ನಂಬರ್ ಒನ್ನನ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಇವರ ಸಾರಧಿಯಾದರು. ಸಾರಧಿ ಆಗುವ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ತಂದೆಯು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ಅನುಕರಣ ಮಾಡಿರಿ. ಸಾರಧಿ ಆಗಿ ಸದಾ ಸಾರಧಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತೀ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು.

ಎಕೆಂದರೆ ದೇಹವನ್ನು ಅಧಿನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಂದೆಯು ಪ್ರವೇಶವಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಸಾರಥಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ದೇಹದ ಅಧಿನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆತ್ಮಗಳಾದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸಾರಥಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿ. ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ನಾನು ಸಾರಥಿ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಡೆಸುವಂತಹ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಜೆಕ್ಕು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜೆಕ್ಕು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇಡೀ ದಿನ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು, ನಂತರ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜೆಕ್ಕು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಸಾರಥಿತನದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ವತಃ ಸ್ವಲ್ಪನ್ನತಿಯ ಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಇಮ್ಬ್ರೋ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಸಮಯದ ಅನುಸಾರ ಸಹಜವಾಗಿ ಜೆಕೆಂಗ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಾರಥಿಯು ಸ್ವತಃ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಿ ನೋಡುವುದು, ಯೋಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ನಿರ್ಲೇಪ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಥಾಧ್ರೋ ಮಾಯೆಯ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲ್ಲವೇ?

(13-12-1989) ಕೆಲವು ಟೀಚರ್ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಆತ್ಮಭಿಮಾನಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಿಗೆ ಸೇವೆಯು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದಾಗಿದೆ. ಎಕೆಂದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಅಶರೀರಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಿಗೆ ಸೇವೆಯ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ನಡೆದರೂ ಸೆಕೆಂಡ್‌ನ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಆಗಬಿಡುವಿರಿ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತಂದೆಯ ವಿನಹ ಮತ್ತು ನಿರಾಕಾರಿ, ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಮತ್ತು ನಿರವಂಕಾರಿ ಇವು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆನೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಬಾರದು. ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬಾಬಾರವರು ತಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರಲ್ಲವೇ? ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಂತೂ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೀರೋ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಮೋಸಮೋಗುವಿರಿ. ಸೇವೆಯ ಸಂಕಲ್ಪತಾನೇ ಒಂದಿದ್ದು, ಕೆಟ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪಗಳೇನೂ ಬಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದೂ ಸಹ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿರಿ. ಆದರೆ ಕಂಟ್‌ಲೋಲಿಂಗ್ ಪವರ್ ಅಂಶೂ ಇರಲಿಲ್ಲತಾನೇ? ಕಂಟ್‌ಲೋಲಿಂಗ್ ಪವರ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ರೂಲಿಂಗ್ ಪವರ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ರೂಲರ್ (ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವವರು) ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ. ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಬಹಳ ಕಾಲದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹಗುರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

(17-12-1989) ಅಲ್ಲಿ (ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ) ಯಾವುದೇ ಹದ್ದ (ಮಿತಿ) ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಬೇಹದ್ದಿನ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವಾಯಿತಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಬೇಹದ್ದಿನ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಹದ್ದಿನಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ದೇಹಭಾವನೆಯ ಹದ್ದಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದಿರೆಂದರೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಹದ್ದಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮೊದಲು ದೇಹ ಸಹಿತವಾಗಿ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿರಿ ಎಂದು ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ದೇಹ, ನಂತರ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧ. ಅಂದಾಗ ಈ ದೇಹದ ಭಾವನೆಯ ಹದ್ದಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದಿದ್ದೀರಾ? ಎಕೆಂದರೆ ದೇಹದ ಹದ್ದ ಎಂದಿಗೂ ಮೇಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ದೇಹವು ಮಣ್ಣಾಗಿದೆ. ಮಣ್ಣ ಸದಾ ಭಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವು ಮಣ್ಣಾಯಿತು ಎಂದಾಗ ಭಾರಿ ಆಯಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ಈ ದೇಹವಂತೂ ಹಳೆಯ ಮಣ್ಣಾಯಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಏನು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

(29–12–1989) ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಕರ್ಮಯೋಗಿಯ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ ‘ನಾನು ಅಶರೀರ ಅತ್ಯ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಶರೀರದ ಬಂಧನದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಕರ್ಮವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕರ್ಮ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು. ಅಂದಾಗ ಇದು ಏನಾಯಿತು? ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ನಂತರ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡುವುದು.

ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆ ಮಧುಬನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಯಾವಾಗ ಓಕೇಟನ್ನು ಬುಕ್ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಆಗಿನಿಂದಲೇ ಹೋಗಬೇಕು, ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಮಧುಬನ ಮನೆಯ ಖಾಸಿಯಿದೆ ಎಂದಾಗ ಆತ್ಮದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಖಾಸಿಯಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಖಾಸಿಯಿಂದ ಯಾರು ಹೋಗಬ್ಲುರು? ಯಾರಿಗೆ ಸದಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ‘ಬರುವ’ ಮತ್ತು ‘ಹೋಗುವ’ ಅಭ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರು. ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳಾಗಿಬಿಡಿ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ಬಹಳ ಪಕ್ಷ ಆಗಿರಬೇಕು. ನೀವು ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ ಆದರೆ ಶರೀರದ ಬಂಧನ, ಕರ್ಮದ ಬಂಧನ, ವೃಕ್ಷಗಳ ಬಂಧನ, ವೈಘಾನಿಕ ಬಂಧನ, ಸ್ವಭಾವ-ಸಂಸಾರಗಳ ಬಂಧನವು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಕಾರಿಕ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಗಬಾರದು. ಯಾವುದೇ ಬಂಧನವು ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಟ್ಯೂಟ್ ಡ್ರೆಸ್‌ನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸಿದರೂ ಸಹ ಬಿಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಿಗಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಂಧನದ ಸೇಳಿತವು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬಂಧನವು ಅತ್ಯವನ್ನು ಟ್ಯೂಟ್ ಅನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಪೋದಾದಾರವರು ಸದಾ ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ – ನಿಲ್ದೇಪ ಅಂದರೆ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಅತೀ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುವ ಬಹಳ ಸಮಯದ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು.

ಪಾಸ್ ವಿತ್ ಆನರ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುವುದು ಅತೀ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದೇ ಅಭ್ಯಾಸದ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಡಬಲ್ ಅಂಡರ್ ಲೈನ್ ಮಾಡಿರಿ. ಆಗಲೇ ಡಬಲ್ ಲೈಟ್ ಆಗಿ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಡಬಲ್ ಕೆರಿಟೆಂಡಫಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದಿರಿ, ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದಿರಿ, ಈಶ್ವರೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದಿರಿ, ಜ್ಞಾನೀ ಆತ್ಮಗಳಾದಿರಿ, ವಿಶ್ವಸೇವಾರ್ಥಾರಿ ಆದಿರಿ – ಈ ಭಾಗ್ಯವನ್ನಂತೂ ಪಡೆದುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಆದರೆ ಈಗ ಪಾಸ್ ವಿತ್ ಆನರ್ ಆಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಮೀಪ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಅಶರೀರ ಆಗುವ ಅಭ್ಯಾಸದ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಾಬಾರವರು ಸಾಕಾರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾತೀತರಾಗುವ ಮೊದಲು ‘ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ’ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅನುಭವವನ್ನು

ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬಾಬಾರವರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ನ್ಯಾರಾ, ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನ್ಯಾರಾ, ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿದ್ದರು, ಸೇವೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮವನ್ನಾಗಲಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ, ಅಂತಿಮ ದಿನವೂ ಮಕ್ಕಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪೊಣಗೊಳಿಸಿದರು ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ನ್ಯಾರಾತನವು ಪ್ರತಿ ಹೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲೂ ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾಡಿ ನೋಡಿರಿ. ಒಂದು ಗೆಂಟೆ ಕಾಲ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿಸುವ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ 15 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಹೇಳುತ್ತಾ, ನ್ಯಾರಾತನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಅನ್ಯ ಆತ್ಮಕೂ ಸಹ ನ್ಯಾರಾತನದ ವೈಬ್ರೇಷನ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ನೋಡಿ. 15 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಫಲತೆಯು ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅದು 1 ಗಂಟೆ ತಿಳಿಸಿದರೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬಾಬಾರವರು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಅಂದಾಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಿತಾ?

ಸೇವೆಯ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರಿ ಆದರೆ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಸಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವು ಕಡಿಮೆ ಆಗಬಾರದು. ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಸಾರವನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ತಿನಿನಿರಿ, ಕುಡಿಯಿರಿ, ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ, ಆದರೆ ನ್ಯಾರಾತನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ವಾಸೀಯ ಮೂಲಕವೂ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಿರಿ? ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಮಾಡುವಿರಿ? ಈಗಂತೂ ಆತ್ಮಿಕ ವೈಬ್ರೇಷನ್‌ನ್ನು, ಅಶರೀರತನದ ಸ್ಥಿತಿಯ ವೈಬ್ರೇಷನ್‌ನ್ನು, ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಹ್ಯಾರಾತನದ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ವೈಬ್ರೇಷನ್‌ನ್ನು ವಾಯುಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಹರಡಿಸಿ. ಸೇವೆಯ ತೀವ್ರಗತಿಯ ಸಾಧನವೂ ಸಹ ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

ಆತ್ಮವು ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದೇ ಓರಿಜಿನಲ್ (ಅಸಲಿ) ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿತ್ತು, ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿದೆ, ನಂತರ ನ್ಯಾರಾನೇ ಆಗಲಿದೆ. ಅಟ್ಯಾಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ಓರಿಜಿನಲ್ ನೇಚರ್ ಶರೀರದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ, ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಶರೀರವು ಆತ್ಮವಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ಶರೀರವಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ನ್ಯಾರಾ ಆಯಿತ್ತಲ್ಲವೇ? 63 ಜನ್ಮಗಳಿಂದ ಅಟ್ಯಾಚ್‌ಮೆಂಟನ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಓರಿಜಿನಲ್ ಓರಿಜಿನಲ್ಲೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಾಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1990 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(02–01–1990) ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆತ್ಮಗಳಾದ ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದರು? ಕೇವಲ ‘ನೀವು ಆತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಶರೀರವಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಸ್ವಾತಿತ್ಯಾಗಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿರು. ಈ ಸ್ವಾತಿತ್ಯಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಲ್ಲಾಕಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಎಲ್ಲವೂ ಬದಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ‘ನೀವು ಶರೀರವಲ್ಲ, ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೀರಿ’ ಎಂಬ ಎಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಮಾತಿನ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ. ಈ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆದಕೊಡಲೇ ಆತ್ಮವು ಮಾಸ್ಟರ್ ಸವರ್ಶಕಿವಂತ ಆಗಿರುವ ಕಾರಣ ಸ್ವಾತಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಸಮರ್ಥ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಈಗ ಈ ಸಮರ್ಥ ಜೀವನವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಬಾಡಿ ಕಾನ್ಸ್‌ಷಿಯಸ್ (ದೇಹ ಅಭಿಮಾನ) ಇದ್ದಾಗ ಅಭಿಮಾನವು ಬರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಆಗಿದ್ದರೆ ಅಭಿಮಾನವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತ್ಮಿಕ ಪ್ರಕೂರ್ (ನಶೀ)

ಇರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ನಶೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದಂತೂ ಫಿಕರ್ (ಚಿಂತೆ) ಇರಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಘಕೂರ್ (ನಶೆ) ಇರಬೇಕು. ಎರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ವ-ಸ್ಥಿತಿಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಂತಹದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬಲ್ಲಿರಲ್ಲವೇ? ಸ್ವ-ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದರೆ ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ಥಿತಿ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ವಸ್ಥಿತಿ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಮುಂದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾಣಿ 1991 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(11-12-1991) ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನೋಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದಾಗ ಆತ್ಮೀಕ ವ್ಯತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಆತ್ಮೀಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ. ದೃಷ್ಟಿಯು ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತದೋ ಹಾಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಕ ದೃಷ್ಟಿ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹೇಗೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ? ಆತ್ಮಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಶರೀರವಂತೂ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಈ ಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದೇ ವಿಶೇಷತೆ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆತ್ಮ ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ಶರೀರವೆಂಬ ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಏನು ಬೆಲೆಯಿದೆ? ಆತ್ಮ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಭಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ವಿಶೇಷತೆಯು ಆತ್ಮದೇ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆತ್ಮವೇ ತ್ವಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಸ್ವತಃ ಆತ್ಮೀಕ ದೃಷ್ಟಿ, ಆತ್ಮೀಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ದುಃಖದ ಯಾವುದೇ ಮಾತ್ರಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಶರೀರದ ಭಾವನೆ ಇದ್ದಾಗೀಲೇ ದುಃಖವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಸದ್ಗಾ ಸುಖವೇ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ. ಸುಖದಾಯಿ, ಸುಖಮಯ ಜೀವನವಿರುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾಣಿ 1992 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(18-01-1992) ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಲ್ಲಾಚಲ್ ಮತ್ತು ಶಬ್ದ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೀರಾಡುವ, ಅಲುಗಾಡುವ ವಾಯುಮಂಡಲವಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ‘ನಾನು ಅವ್ಯಕ್ತ ಪರಿಸಾದಿಂದ ನಿರಾಕಾರಿ ಅಶರೀರ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ವಿಜಯಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ವತ್ವತಿಯೇ ಸ್ವರಂತಿಯ ಅಥವಾ ವಿಜಯ ಮಾಲೆಯ ಮೌರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಪ್ರಕೃತಿಜೀತ್, ಮಾಯಾಚೀತ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(16-03-1992) ಪ್ರಕೃತಿಪತಿಯಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಹಷ್ಟಿತರಾಗುತ್ತೀರಾ? ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅಲ್ಲಾಚಲ್ ಮಾಡಲಿ ಅಥವಾ ಸುಂದರವಾದ ಆಟವನ್ನು ತೋರಿಸಲಿ, ಎರಡರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಪತಿ ಆತ್ಮಗಳಾದ ತಾವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಆಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಾ? ಆಟದಲ್ಲಿ ಮಜಾ ಇರುತ್ತದೆ, ಗಾಭರಿತನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಾಪ್ಪಾದಾದಾರವರು ತಪ್ಪಿಸ್ತಿನ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಅಚಲ ಅಡೋಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತಹ ವಿಶೇಷ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಆಸನವು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಚಲ್ನ ಆಸನ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಎನಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಅಚಲ ಆಸನವು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಯಾವುದೇ ಮಾತಾಗಲೀ, ಪ್ರಕೃತಿಯದಾಗಿರಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಯದಾಗಿರಲಿ, ಎರಡೂ ಅಚಲ ಸ್ಥಿತಿಯ ಆಸನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಲುಗಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಹೇಗೆ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಅತೀ ಸಹಜವೇನಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುವುದು ಇಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾಗಿದೆಯೇ? ಈ ಬಂಧ್ಯಾಯ ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ಸದಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಶಾರೀರಿಕ ವ್ಯಾಯಾಮವು ಶರೀರವನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಂತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮದ ವ್ಯಾಯಾಮವು ಆತ್ಮವನ್ನು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಸ್ವೀಚ್ ಸೈಲೆನ್ಸ್‌ನ ಅನುಭವವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ? ಅನುಭವಿಗಳಿಂತೂ ಆಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಆದರೂ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿ ಸ್ವೀಚ್ ಸೈಲೆನ್ಸ್‌ನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಟ್ಟಾಗ್ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಿಯವೇನಿಸುತ್ತದೆ. ಸೈಲೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವುದು ಏಕೆ ಪ್ರಿಯವೇನಿಸುತ್ತದೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮದ ಸ್ವಂತಮರ್ವವೇ ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಓರಿಜಿನಲ್ ದೇಶವೂ ಸಹ ಶಾಂತಿಯ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸ್ವೀಚ್ ಸೈಲೆನ್ಸ್ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯವೇನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಆರಾಮ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ತನುವಿನಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದರೂ, ಒಂದುವೇಳೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಆದರೂ ಸ್ವೀಚ್ ಸೈಲೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಾಗ್, ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಎದ್ದು ನಂತರ ಹೇಗೆ ಫೈಶ್ (ತಾಜಾತನ) ಅಯಿತೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ತನುವಿಗೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿತನದ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿ, ತಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಆತ್ಮವು ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಿ ತನ್ನ ಶರೀರದ ಪಾತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡಲಿ. ‘ನಾನು ಆತ್ಮನ್ಯಾರಾ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಶರೀರದಿಂದ ಈ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಈ ನ್ಯಾರಾತನದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಿಗಳಿಂದು ಅಥವಾ ಪಾಸ್ ವಿತ್ತ ಆನರೋನ ಸಟ್ಟಿಫಿಕೇಟನ್ನು ಹೊಡುತ್ತದೆ.

(21–11–1992) ‘ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ವಿನಹ ಅನ್ಯರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ’ ಎಂಬಂತೆ ಇದ್ದೀರಾ? ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರಾ? ಆಗಾಗ ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಿರಿ. ಯಾವಾಗ ನನ್ನ ಶರೀರ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೋ ಆಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನದು ಎನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತನು, ಮನ, ಧನ ಎಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನದಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ನನ್ನದಾಗಿದೆಯೇ? ಯಾವಾಗ ನನ್ನದು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲವೆಂದಾಗ ಏಕೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ದೇಹ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು, ಭಾಡಿ ಕಾನ್ಷಾಷಿಯಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಶರೀರ ಎಂಬ ಸ್ವರ್ವತ್ವ ಬರುವದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸದಾ ‘ಇದು ನನ್ನದಲ್ಲ, ತಂದೆಯದಾಗಿದೆ, ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿ ತಂದೆಯು ತ್ವಿಸ್ಯಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವಿರಿ? ಶರೀರವಂತೂ ಬೇಕಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ನನ್ನದಲ್ಲ. ನಾನು ತ್ವಿಸ್ಯಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನತನವಿದೆ ಎಂದರೆ ಗೃಹಸ್ಥಿಗಳಾದಂತೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತ್ವಿಸ್ಯಿಗಳಾದಂತೆ. ತ್ವಿಸ್ಯಿ ಎಂದರೆ ಡಬಲ್ ಟ್ರೈಚ್.

(30–11–1992) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜೀವನವೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿಬಿಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ – ‘ರಾಜ ಆಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಕರ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು’.

(10-12-1992) ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಎರಡೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದ್ದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ಥಾನದ ನೆನಪು ಬಂದಿತು ಎಂದರೆ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಸಹ ಸದಾ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಶ್ರಮ ಆಶ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ. ಆಶ್ರಮ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ಸಹ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಾದರೂ ಯಾರೋಂದಿಗಾದರೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಆಶ್ರಮನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಆಶ್ರಮದಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯ ಆಶ್ರದ್ಧ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಶ್ರಮ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ.

ಚೇರೆ ಯಾವ ನೆನಪು ಇರಬಾರದು. ಪ್ರತಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ‘ನನ್ನ ಬಾಬಾ’ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಮಾತು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ? ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನತನವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಏಕೆ ಬರುತ್ತೀರಿ? ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನತನವಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ‘ನನ್ನ ಬಾಬಾ’ ಎಂದು ಆಗಿಬಿಟ್ಟಾಗ ಸ್ಥಿತಿ ನನ್ನ ಕಡೆಗೇ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ‘ನನ್ನ ಬಾಬಾ’ ಎನ್ನುವುದೇ ಸಹಜವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ನನ್ನತನ ಎನ್ನುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಶರೀರವು ನೆನಪಿಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೀರಿ ಆದರೆ ಏಕೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನತನ ಎನ್ನುವುದು ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಎಷ್ಟು ನ್ಯಾರಾ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ಸರ್ವರಿಗೂ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವಿರಿ. ಯಾವುದರಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಬೇಕು. ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಸ್ವಾತಿತ್ಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಬೇಕು. ದೇಹದ ಸ್ವಾತಿತ್ಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ನ್ಯಾರಾ ಆಗುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ತಂದೆಗೂ ಪ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಸರ್ವರಿಗೂ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವುದು ಎಂದರೆ ಆಶ್ರಮ ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವು ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಪ್ಯಾರಾತನವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸದಾ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಸರ್ವರಿಗೂ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗಿರಿ. ಆಶ್ರಮಾಪದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೇ ನೋಡಿದರೂ ಆಶ್ರಮ ಪ್ರೀತಿಯು ಹುಟ್ಟಿತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ದೇಹಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ವೈಕ್ಯ ಭಾವವು ಆಗುವ ಕಾರಣ ಅನೇಕ ಭಾವನೆಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವಂತಹದ್ದು, ಕೆಲವು ಸಲ ಕೆಟ್ಟವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಶ್ರಮ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ, ಆಶ್ರಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಆಶ್ರಮ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹವರು ಯಾರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಅಶೀ ಪ್ರಿಯರನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಂದಾಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಹೇಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಸಹಜವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶರೀರದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುವುದೂ ಸಹ ಇಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಹಳೆಯ ಸ್ವಭಾವ ಸಂಸ್ಕಾರವು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತ ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡಿ. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲ. ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ನಾನು ಆಶ್ರಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಕ್ಕು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆಶ್ರದ್ಧ ಸ್ವರೂಪವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಸದಾ ಶಿಂಜಿಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಕಡಿಮೆ ಆಗಬಾರದಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗೆಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಸಾಧನ ‘ನನ್ನ ಬಾಬಾ’ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನಲ್ಲವೇ?

ತಂಗಲೂ ನೋಡಿರಿ ಯಾವುದೇ ಅಲ್ಲಾಚಲ್ಲಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಚಲರಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ‘ಫರಿಸ್ತಾ ಸ್ಪರ್ಧೂಪ’ ಅಥವಾ ‘ಆತ್ಮ-ಅಭಿಮಾನಿ ಸ್ಥಿತಿ’ಯೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅಲ್ಲಾಚಲ್ಲಾನಲ್ಲಿ ಅಚಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ? ‘ಆಕಾರಿ’ ಮತ್ತು ‘ನಿರಾಕಾರಿ’. ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಸ್ಥಿತಾರಾಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಡೀ ದಿನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಅಮೃತವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.

ಹೇಗೆ ಕರ್ಮ-ವಿಲ್ಲದೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಗ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಕರ್ಮವನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೇ ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(31-12-1992) ಯಾವ ಸೆಳೆತವು ಕೆಳಗೆ ತರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಸೆಳೆತವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿದಿರೆಂದರೆ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಪದಾರ್ಥದ ಸೆಳೆತವು ತನಗೇ ತಾನೇ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆತ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಪದಾರ್ಥದ ಸೆಳೆತವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ‘ನೀವು ದೇಹ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಡಿ, ನೀವು ದೇಹವಲ್ಲ, ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೀರಿ’ ಎಂಬ ಮೊದಲನೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಮೊದಲು ತಮಗೆ ತಾವು ಓದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ದೇಹ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಡುವ ಸಹಜಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಹಜವಾದ ಪದ್ಧತಿಯು ಏನಾಗಿದೆ? ಆತ್ಮವು ಬಿಂದುವಾಗಿದೆ, ಅದು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ತನುವೂ ನಿನ್ನದೇ, ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನದೇ, ಧನವೂ ನಿನ್ನದೇ..... ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಯಾವಾಗ ದೇಹವೂ ನನ್ನದಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಸೆಳೆತ ಯಾವುದರೊಂದಿಗೆ. ಯಾವಾಗ ನನ್ನದು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ ಎಂದಾಗ ಮಮತೆಯು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು? ನನ್ನದು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಮಮತೆಯು ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ‘ನಾನು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟೇನೋ ಆಗ ಸೆಳೆತವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಒಂದು ಮಾತ್ರಿನಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಸೆಳೆತವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ದೇಹವು ಸೇವೆಗಾಗಿ ತಂದೆಯ ಅಮಾನತ್ ಆಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಸದಾ ಫರಿಸ್ತಾ ಆಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು ‘ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿ ಇದೆ, ಅಮಾನತ್ ಆಗಿ ಇದೆ, ನಾನು ಟ್ರಿಸ್ಟೆ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಟ್ರಿಸ್ಟೆಯು ಒಂದುವೇಳೆ ಟ್ರಿಸ್ಟೆನ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಟ್ರಿಸ್ಟೆ ಮಾಡಿದಿದ್ದಲ್ಲಿ (ನಂಬಿಕೆ ಇಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ) ಅಂತಹವರನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ? ಈ ಮಾತನ್ನು ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನಂತರ ಫರಿಸ್ತಾ ಆಗುವುದು ಎಷ್ಟೂಂದು ಸಹಜವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಿರಿ.

ಜೀವನುಕ್ಕರಾಗುವ ವಿಧಾನ ಏನಾಗಿದೆ? ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುವ ವಿಧಾನ ಯಾವುದಾಗಿದೆ? ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾಗಿರಿ. ಸದಾ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ ಆತ್ಮ ಆಗಿ ಜೀವನುಕ್ಕಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಈ ಜೀವನುಕ್ಕಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳ ತ್ವಿಯವಾಗಿದೆ.

‘ಸದಾ ಬಿಟ’ (ಪ್ಯಾಸ್ಟ್) ಆಗಿರುವುದೇ ವ್ಯಾಘರವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವ ಸಹಜವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವುಕೆ ವಾರ್ಷಿಕ 1993 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(09-01-1993) ಸ್ವಮಾನದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪು ಸ್ಥಿತರಾಗುತ್ತೇರೋ, ಸ್ವಮಾನವು ದೇಹ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮರಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕಲ್ಪ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಿ, ಮತ್ತು ದೇಹ ಭಾವನೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಗೌರವವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ.

(18-01-1993) ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವ ಯುಕ್ತಿಯಂತೂ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಎಪ್ಪು ತಮ್ಮ ದೇಹ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೇರೋ ಅಪ್ಪು ಪ್ರ್ಯಾರಾ ಆಗುತ್ತೇರಿ. ದೇಹ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿದ್ದಿರಿ ಎಂದಾಗ ಅಲೋಕವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ದೇಹ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ಇರುತ್ತೇನೆಯೇ? ಪದೇ ಪದೇ ದೇಹದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಂತೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲತ್ತಾನೇ? ಎಂಬುದಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ದೇಹ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಎಂದರೆ ಲೋಕ ಜೀವನ. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಆಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಈಗಿಗ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಟ್ಟನು’ ಎಂಬ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ. ಅಂದಾಗ ನ್ಯಾರಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದರಿಂದ ಕರ್ಮವೂ ಸಹ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಗೆ ಹಾಗೂ ಸೇರ್ವರಿಗೂ ಪ್ರ್ಯಾರಾ ಸಹ ಆಗುತ್ತೇರಿ.

ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಾ? ಅಥವಾ ಸಮಯವು ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ತಾವು ರಾಜಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ರಾಜಯೋಗಿಗಳು ಎಂದರೆ ಯಾರು? ರಾಜ ಅಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಶರೀರವು ಏನಾಗಿದೆ? ಕಾರ್ಯಕರ್ತೃ ಅಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರ ಆಗಲು ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ಈಗ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಆದೇಶ ಮಾಡಿರಿ. ಆಗ ಶರೀರವು ನಿಮ್ಮ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ರಾಜಯೋಗಿಗಳು ಎಂದರೆ ಮಾಸ್ತರ್ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತರು. ಮಾಸ್ತರ್ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತರೇ ಕರ್ಮಬಂಧನವನ್ನು ಮುರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಮಾಸ್ತರ್ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತರು ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದು? ಹೇಳುವುದಂತೂ ‘ನಾನು ಮಾಸ್ತರ್ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದುತ್ತಾನೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿರಿ. ರಾಜಯೋಗಿಗಳು ಎಂದರೆ ರಾಜ ಆಗಿ ಈ ಕರ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆದೇಶದಂತೆ ನಡೆಸುವವರು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ವಿತ್ತ ಆನರ್ ಹೇಗೆ ಆಗುವಿರಿ? ತಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಸ್ ಆಗಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಪಾಸ್ ವಿತ್ತ ಆನರ್ ಆಗಬೇಕೇ? ಹೇಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸಹ ತಗಲುವುದಿಲ್ಲವೋ? ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಸಮಯದ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಶರೀರದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಸಹ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಕಾಲದ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಸಹ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಯವು ಶೈಷ್ಫಲಿಕಾಗಿದ್ದಾಗ ಲಕ್ಷ್ಯದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಶೈಷ್ಫಲಿಕ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ‘ಈಗಿಗ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ಈಗಿಗ ಶರೀರದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ, ಅಶರೀರ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ. ಲಾಸ್ಟ್ ಸೋ ಘಾಸ್, ಮತ್ತು ಘಸ್ಟ್ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಘಾಸ್ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

(26-03-1993) ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ‘ದೇಹಾಭಿಮಾನವಿದೆ’ ಎಂಬ ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನದ ವಿಸ್ತಾರವು ಬಹಳ ಇದೆ. ಒಂದಾಗಿದೆ ಸ್ವಾಲ್ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಅದು ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ ದೇಹವಿರಲಿ

ಅಧವಾ ಅನ್ಯರ ದೇಹವಿರಲಿ, ಒಂದುವೇಳೆ ಅನ್ಯರ ದೇಹದ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಅದೂ ಸಹ ದೇಹಾಭಿಮಾನವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳ ಈ ಸ್ತೋಲರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ತೋಲರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಆಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳಿತೆ ಅಥವಾ ಅಭಿಮಾನ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ನನ್ನ ಸಂಸ್ಕಾರವು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ, ಬುದ್ಧಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ, ಗುಣ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ, ಅನೇಕ ಕಲೆಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ, ಅನೇಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ... ಇವುಗಳ ಅಭಿಮಾನ ಅಂದರೆ ಅಹಂಕಾರ, ನಶೆ, ದಪ್ಪ ಈ ರೀತಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ದೇಹಾಭಿಮಾನವಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಭಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಭಿಮಾನವಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆಕಾರಿ ಫರಿಸ್ತಾ ಆಗಲೀ ಅಥವಾ ನಿರಾಕಾರಿ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಕಾರಿ ಫರಿಸ್ತಾಗಳಲ್ಲಿ ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಡಬಲ್ ಲೈಟ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇಹದ ಅಹಂಕಾರವು ನಿರಾಕಾರಿ ಆಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ತಮ್ಮ ಓರಿಜಿನಲ್ ಅನಾದಿ ಸ್ವೇಚ್ಚಾ ಅಂಶೂ ನಿರಾಕಾರಿ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ನಿರಾಕಾರಿ ಆತ್ಮವು ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದೆ. ಶರೀರವು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಾಗಿಲ್ಲ, ಆತ್ಮವು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಅನಾದಿ ಓರಿಜಿನಲ್ ಸ್ವರೂಪವು ನಿರಾಕಾರಿ ಆಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿದೆಯೇ? ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಆತ್ಮಗಳಾದ ತಾವು. ನಿರಾಕಾರವು ಸಾಕಾರ ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಓರಿಜಿನಲ್ ಯಾವುದಾಯಿತು? ಆತ್ಮವೇ ಅಥವಾ ಶರೀರವೇ? ಆತ್ಮ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಪಕ್ಕ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಓರಿಜಿನಲ್ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದು ಸಹಜವೇ? ಅಥವಾ ಆಧಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಹಜವೇ? ಅಹಂಕಾರ ಬರುವ ಬಾಗಿಲು ಒಂದು ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಾವುದು? 'ನಾನು' ಎಂಬ ಶಬ್ದ. ಅಂದಾಗ ಇದನ್ನೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ - ಯಾವಾಗಲೇ ಆಗಲಿ 'ನಾನು' ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಬರುತ್ತದೋ ಆಗ 'ನಾನು ಯಾರು'? ನಾನು 'ಆತ್ಮ', ಇಂತಹವನು ಇಂತಹವನು ಆಗಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ ಓರಿಜಿನಲ್ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನಿರಿ. 'ನಾನು' ಎಂಬ ಶಬ್ದವೇ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸುತ್ತದೆ, 'ನಾನು' ಎಂಬ ಶಬ್ದವೇ ಕೆಳಗೆ ತರುತ್ತದೆ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? 'ನಾನು' ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಓರಿಜಿನಲ್ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ವರೂಪ ನೆನಟಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡಬೇಕು. ಇದು ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಾಗೆ, ಈ ಮೊದಲ ಪಾಠವು ಸಹಜವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಇದನ್ನೇ ಚೆಕ್ಕಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. 'ನಾನು' ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ತ್ವರಣೆ ನಿರಾಕಾರಿ ಸ್ವರೂಪವು ಸ್ತೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಲ 'ನಾನು' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, 'ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು, ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ..... ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಲ 'ನಾನು' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅನೇಕ ಸಲ 'ನಾನು' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿರಾಕಾರಿ ಅಥವಾ ಆಕಾರಿ ಆಗುವ ಸಹಜವಾದ ವಿಧಾನವು - ಯಾವಾಗಲೇ ಆಗಲೀ 'ನಾನು' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೀರೋ ಆಗ ತಕ್ಷಣ ನಿಮ್ಮ ನಿರಾಕಾರಿ, ಓರಿಜಿನಲ್ ಸ್ವರೂಪವು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡಬೇಕು. ಇದು ಕಷ್ಟವೇ ಅಥವಾ ಸಹಜವೇ? ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಯಾವು ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಕೇವಲ ನಿರಂಹಕಾರಿ ಆಗುವ ಸಹಜ ಸಾಧನವಾದ ಈ ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ

ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೋಡಿರಿ. ಈ ದೇಹ ಭಾವನೆಯ ‘ನಾನು’ ಎನ್ನಪ್ರದು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡಲಿ. ಏಕೆಂದರೆ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವೇ ದೇಹ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ‘ನಾನು’ ನಿರಾಕಾರಿ ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರಿ ಎಂದರೆ ಈ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ್ 1994 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(10-01-1994) ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಕರಾತ್ಮಕವಾದ ಭಾವ (ಅಭಿಪ್ರಾಯ) ಮತ್ತು ಭಾವನೆ (ಫೀಲಿಂಗ್) ಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಚೆಯ ಪ್ರಭಾವವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವವು ಬೀಳದಂತೆ ಮೋದಲೇ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಸಾಧನವನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆ ವಿಶೇಷ ಸಾಧನವು ಒಹಳ ಸಹಜವಾದುದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೋದಲೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೇ ‘ಪಾಯಿಂಟ್’ (ಬಿಂದು) ಎಂಬ ಶಬ್ದ. ಇದು ಸಹಜವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಉದ್ದವಾಗಿ, ಅಡ್ಡವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಬಿಂದು ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಜ್ಯೋತಿ ರೂಪವಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಯಿಂಟ್‌ನ್ನು (ಬಿಂದುವನ್ನು) ಇಡಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ ಆದರೆ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆ ಅಥವಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಚಿಹ್ನೆಯು ಬಿದ್ದಬಿಡುತ್ತದೆ.

(18-01-1994) ಶಬ್ದದಿಂದ ದೂರವಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಎಷ್ಟೂಂದು ಸಹಜವಾಗಿದೆಯೋ, ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವುದೂ ಸಹ ಅವ್ಯೇ ಸಹಜವೇ ಅಥವಾ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ? ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಎಷ್ಟೇ ಶಬ್ದದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಸ್ವಯಂ ಆಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಶಬ್ದದ ವಾಯುಮಂಡಲವಿರಲಿ, ಆದರೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪುಲ್ಸಾಪ್‌ನ್ನು (.). ಇಡುಬಲ್ಲಿರಾ? ಅಥವಾ ಕಾಮ (,) ಬೀಳುತ್ತದೆಯೇ? ಪುಲ್ಸಾಪ್ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕೇ ಘರಿಸ್ತಾ ಅಥವಾ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು, ವ್ಯಕ್ತ ಭಾವದಿಂದ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ದೂರ ಹೋಗಿಬಿಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಎಷ್ಟೇ ಶಬ್ದದ ವಾತಾವರಣವಿರಲಿ, ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬ್ರೇಕ್ ಬಿದ್ದಬಿಡುವಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸ ಪಕ್ಕಾ ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಆತ್ಮದ ಆದಿ ಮತ್ತು ಅನಾದಿ ಲಕ್ಷಣವು ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ‘ನಿಮ್ಮ ಅನಾದಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡ’ ಎಂದು ಆದೇಶವಾದರೆ, ಸ್ಥಿತರಾಗಲು ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆಯೇ?

(18-02-1994) ಯಾವಾಗಲೇ ಆಗಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂಟಿ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ರೂಪವನ್ನು ನೇನಪು ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಅದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಬೋರ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜೀವನದ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಮಯದ ರಮಣೀಕ ಅನುಭವದ ಕಫೆಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದ ಲಿಂಗನ್ನು ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನಿರಿ,

ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಲಿಂಫೋನ್ಯೂ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನಿರಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂಸಾರದ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಕಲ್ರೋ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾತಿತ್ಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಿರಿ.

(26-11-1994) ಮೊದಲ ವಿಶೇಷವಾದ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿದೆ ‘ಸ್ವರೂಪ’ದ ಪರಿವರ್ತನೆ. ‘ನಾನು ಶರೀರ ಅಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು. ಇದು ಸ್ವರೂಪದ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಆದಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜೆಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ, ಯಾವಾಗ ದೇಹ ಭಾವನೆಯ ಪ್ರೋಸ್ರೋ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೋ ಆಗ ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಅಥವಾ ದೇಹ ಭಾವನೆಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಹೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡುವಿರಾ? ಒಂದುವೇಳೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಶಕ್ತಿಯು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೂಂದು ಸಮಯ, ಸಂಕಲ್ಪವು ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವೇಸ್ಟ್‌ನಿಂದ (ವ್ಯಧರ್) ಬೆಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ (ಅತ್ಯುತ್ತಮ) ಜಮಾ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

(31-12-1994) ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರೋ, ಅಸಮಯದಲ್ಲಿ ‘ನಾನು ಯಾರು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಜಿಸಿರಿ. ನಾನು ಶರೀರವಂತೂ ಅಲ್ಲತಾನೇ? ಯಾವಾಗ ನಾನು ಶರೀರವಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೋ ಆಗ ಬಾಡಿ ಕಾನ್‌ಷಿಯಸ್ (ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನ) ಬರುತ್ತದೆ. ಶರೀರವನ್ನು ‘ನನ್ನದು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ‘ನಾನು ಶರೀರ’ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲತಾನೇ? ಎಂದಾದರೂ ‘ನಾನು ಶರೀರವಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿಯಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಾ? ತಪ್ಪಾಗಿಯೂ ಸಹ ‘ನಾನು ಶರೀರವಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಾತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ. ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸುವಂತಹದಲ್ಲ. ಪಕ್ಕಾ ವಿಶ್ವಪರಿವರ್ತಕರಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ನೋಡಿರಿ, ಎಂದಿಗೂ ಕಚ್ಚೆ ಆಗಬಾರದು. ಅಂದಾಗ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಸಹ ಅರ್ಥಸಹಿತವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಯಾವಾಗಲೇ ಆಗಲೇ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ‘ನನ್ನವರು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರೋ, ಆಗ ‘ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ನನ್ನವರು ಯಾರು?’ (ಶಿವಬಾಬಾ)

ಯಾವಾಗ ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಯೋಜಿಸುತ್ತಿರೋ ಆಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಭಾವವೂ (ಅಭಿಪ್ರಾಯ - ಐಡಿಯ) ಸಹ ಬದಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ಭಾವನೆಯೂ (ಫೀಲಿಂಗ್) ಸಹ ಬದಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾವ ಮತ್ತು ಭಾವನೆಯೇ ಹೋಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸುಖವನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನೂ ಸಹ ರಮಣೇಕವಾಗಿ ವಾಡಿರಿ. ಕೆಲವರು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಹುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ‘ನಾನು ಜ್ಯೋತಿಬ್ರಿಂದು, ನಾನು ಜ್ಯೋತಿಬ್ರಿಂದು ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜ್ಯೋತಿಯು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ (ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ), ಶರೀರವೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಯೋತಿಬ್ರಿಂದುವಂತೂ ಆಗಿಯೇ ಇದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಎಂತಹ ಜ್ಯೋತಿಬ್ರಿಂದುವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿ ದಿನ ತಮ್ಮ ಹೋಸ ಹೋಸ ಚೈಟಲ್‌ನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಜ್ಯೋತಿಬ್ರಿಂದುವಾದರೂ ಎಂತಹ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು. ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರಿ ಸ್ಥಿತಿ (ಅಪ್ಪಕೆ ವಾರ್ಷಿಕ 1995 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(09-01-1995) ‘ನೀವು ಆತ್ಮ ಅಲ್ಲ, ಶರೀರವಾಗಿದ್ದೀರಿ’ ಎಂದು ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೇ ಆಗಲೀ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ‘ನಾನು ಶರೀರ ಅಲ್ಲ, ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಪಕ್ಕ ಆಗಿದೆಯೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ‘ನಾನು ಎಂತಹ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಪಕ್ಕ ಆಗಿದೆಯೇ? ಇಂತಹ ನಿಶ್ಚಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಳ್ಳವರ ವಿಜಯವು ಅಪ್ಪೇ ನಿಶ್ಚಿತ (ಗ್ಯಾರಂಟಿ) ವಾಗಿದೆ. ಸೋಲು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಜಯವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ.

(31-12-1995) ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಮಡುಗಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಡಿರಿ. ರಿಪ್ಪೇಸ್ ಮಾಡಿ, ಪದೇ ಪದೇ ರಿಪ್ಪೇಸ್ ಮಾಡಿರಿ. ಏಕೆ ಮರೆತು ಹೋಗುವಿರಿ? ಯಾವಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಇವರೂ ಸಹ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಆತ್ಮವು ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.....’ ಎಂದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆತ್ಮದ ಸ್ವಾತ್ಮಿಯು ಮಜ್ಜೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ (ಮರೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ). ತಾವು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೈಗಳಂತೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಯ ಸಮೇತವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ದೇಹ ಅಭಿಮಾನ ಕಡಿಮೆ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಆಕ್ಸೆನ್ ಕಾನೋಷಿಯಸ್ (ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಮುಖುಗಿ ಹೋಗುವುದು) ಹೆಚ್ಚು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ನಂತರ ‘ಬಾಬಾ ನನ್ನಿಂದ ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗಿಲ್ಲ, ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರು ‘ನೀವು ದೇಹ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ಆಕ್ಸೆನ್ ಕಾನೋಷಿಯಸ್ ಆಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಏನಾದರೂ ಆಗಿಬಿಟ್ಟೇ ಫಲಿತಾಂಶೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ?’ ಸೋಲ್ ಕಾಷಿಯಸ್ (ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ) ಆದಷ್ಟು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದೇ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಪದೇ ಪದೇ ರಿಪ್ಪೇಸ್ (ಪುನರಾವರ್ತನೆ) ಮಾಡಿರಿ, ಪದೇ ಪದೇ ಚೆಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಕೆಲಸವು ಪ್ರಾಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ ನಂತರ ತಾವು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು. ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಸೋಲ್ ಕಾನೋಷಿಯಸ್ (ಸ್ವಾಖಾವಿಕವಾಗಿ ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ) ಆಗುವವರೆಗೂ ಇದನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ರಿಪ್ಪೇಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ಸಹಜವಾದ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ರಿಪ್ಪೇಸ್ ವಾಡಿದಿರೆಂದರೆ ಕೊನೆಂದುಲ್ಲಿ ಏನ್ನನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರಿ ಸ್ಥಿತಿ (ಅಪ್ಪಕೆ ವಾರ್ಷಿಕ 1996 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

ತಂದೆಯಂತೂ ಮಾಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಮಾಡುವವರಂತೂ ನೀವೇ ಆಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ‘ನಾನು’ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ? ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವಾಗ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಆಗ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ? ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೋ? ‘ನಾನು ಯಾರು’? ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಶರೀರವಂತೂ ಅಲ್ಲತಾನೆ?

ಅಂದಾಗ ಒಂದುವೇಳೆ ದೇಹಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ, ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಸ್ಪೃತಿಯಿಂದ ಈ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದುದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಭಾಡಿ ಕಾನ್‌ಷಿಯಸೋನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ ಅದು ತಪ್ಪು. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಈ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಬಹಳ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬರಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಯಾವಾಗಲೇ ಆಗಲೀ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಬಂದಾಗ ‘ನಾನು ಯಾರು’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಾನು ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಶರೀರವನ್ನು ‘ನನ್ನದು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ‘ನಾನು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ಸ್ವತಃ ನೇನಂಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳಬೇಕಾಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

(27-02-1996) ಸತ್ಯತೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ನಿಜವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲ ಸತ್ಯ. ಯಾವ ಸತ್ಯದಿಂದ ತಮಗೆ ಪ್ರವಿಶ್ಯತೆಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯತೆಯ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಿತೋ ಅಂದರೆ ಮೊದಲನೇ ಮಾತು ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಿ. ಈ ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಮೊದಲ ಸತ್ಯವಾದ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಿ.

ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಅಶರೀರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿರಾ? ಏಕೆ? ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ ‘ನಾನು ಆಶರೀರ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಹಿಡಿಸಿತು. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಅಷ್ಟೇ ಹಿಡಿಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರ, ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ತಂದೆಗೆ ಪ್ಯಾರಾ ಆಗುವಂತಹ ಡ್ರಿಲ್‌ನ್ನು ಇಡೀ ದಿನ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮರೆತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಶರೀರಿಗಳು ಆಗಬಿಡಿ. (ಬಾಪೊದಾದಾರವರು ಏದು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಡ್ರಿಲ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು) ಒಳ್ಳಿಯದು.

ಈ ಡ್ರಿಲ್‌ನ್ನು ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಸಲ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿರಿ. ಮೂರು ನಿಮಿಷ, ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಆಗದಿದ್ದರೂ, ಅಥರ್ ನಿಮಿಷವಾದರೂ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಹಯೋಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಾ? ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಾ ಅಥವಾ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಪಡುತ್ತಾ ಪಡುತ್ತಾ ಸಮಯವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಬಹಳ ಕೆಲಸವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ. ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸಮಯ ಪ್ರತಿ ಸಮಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಆಗಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಶರೀರದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುತ್ತೀರಾ? ನಾನು ಇಂತಹವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುತ್ತೀರಾ? ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಆಗಿ ಇದೆಯೇ? ಅಂದಾಗ ಇದೂ ಸಹ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಆಗಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿರಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿರಿ. ಒಳ್ಳಿಯದು. ಕೆಲಸವಿದ್ದಾಗ ಬನ್ನಿರಿ, ಶರೀರದ ಆಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆದರೆ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಾನು ‘ಆತ್ಮ’ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಮಾಡುವವನಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ

ಮಾಡಿಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ಹೇಗೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಬೇರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆಯೇ ಶರೀರದಿಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ‘ನಾನು’ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಅಭಾವಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಬಾಡಿ ಕಾನ್ಷಿಯನ್ನನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಮೇಲೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಯಿತೆ?

(10-03-1996) ಕರ್ಮಚಯೋಗಿ ಅಂದರೆ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯೋಗದ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಇರುವವರು. ಆದರೆ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಪುಟಿಂ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಹೊಸ ಮಾತೇನಲ್ಲ, ಬಹಳ ಹಳೇಯ ಮಾತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಚೆನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಿರಿ. ಬಾಪೋದಾದಾರವರು ನೋಡಿದರು - ಸೇವೆ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಸ್ವ-ಪುರುಷಾರ್ಥ ಅಂದರೆ ಯೋಗಯುಕ್ತ - ಇವೆರಡರ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಂದೇ ಶಬ್ದವನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅದು ಯಾವುದಾಗಿದೆ? ‘ತಂದೆಯು ಕರಾವನ್‌ಹಾರ್’ ಆಗಿದ್ದಾರೆ (ಮಾಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ) ಮತ್ತು ನಾನು ‘ಆತ್ಮ’ (ನಾನು ಇಂತಹವನಲ್ಲ) ಕರನ್‌ಹಾರ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. (ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ). ‘ಆತ್ಮ’ ಮಾಡಿಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ. ಅಂದಾಗ ಈ ‘ಕರನ್ ಕರಾವನ್‌ಹಾರ್’ (ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುವವರು) ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಶಬ್ದವು ತಮ್ಮ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಬಹಳ ಸಹಜವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವ-ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಅಥವಾ ವೇಗವು ಕೆಲವು ಸಲ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಕರನ್‌ಹಾರ್ (ಮಾಡುವವನು) ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ‘ನಾನೇ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಕರನ್‌ಹಾರ್ (ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ) ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕರಾವನ್‌ಹಾರ್’ (ಮಾಡಿಸುವವನು) ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.. ಯಾವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರದ ಮಾಯೆಯು ಬರುತ್ತದೋ ಅದರ ಗೇಟ್ (ಬಾಗಿಲು) ಯಾವುದಾಗಿದೆ? ಮಾಯೆಯು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಹಜವಾದ ಬಾಗಿಲು ಯಾವುದೆಂದು ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ‘ನಾನು’ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಈ ಗೇಟ್‌ನ್ನು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಂದ್ರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾಯೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ತೆರೆಯಲು ಆಗುವಂತೆ ಬಂದ್ರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ಮಾಯೆಯು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕರನ್‌ಹಾರ್ (ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ) ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಕರಾವನ್‌ಹಾರ್ (ಮಾಡಿಸುವವರು) (ಶ್ರೀವಬಾಬಾರವರು) ನೆನಪು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಮಾಡಿಸುವವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸ್ವತ್ತಿ ಸದಾ ಇರಬೇಕು. ಮಾಡಿಸುವ ತಂದೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಡಬಲ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕರಾವನ್‌ಹಾರ್ನ ಸ್ಟ್ರೀಯು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು - ತಂದೆಯು ಕರಾವನ್‌ಹಾರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಇನ್ನೂಂದು - ನಾನು ‘ಆತ್ಮ’ ಸಹ ಈ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕರ್ಮದ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇ ಕರ್ಮಾತ್ಮಿತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವುದರ ಗುರುತಾಗಿದೆ –ಕರ್ಮಾತ್ಮಿತರಾಗುವುದು. ಅಂದಾಗ ಕರಾವನ್‌ಹಾರ್ ಆಗಿ (ಮಾಡಿಸುವವರಾಗಿ) ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸಿರಿ. ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ನೀವು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಿರಿ.

ತಮ್ಮನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ನ್ಯಾರಾ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಈ ಕಾನ್ಸಿಯಸ್‌ನೇ ಇಮ್ಬೋ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರಲಿ, ಮ್ಬೋ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. (ಈ ಅರಿವು ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರಲಿ, ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವುದಲ್ಲ). ಮ್ಬೋ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಲ ಕರಾವನೊಹಾರ್‌ಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕರ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ವಶರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಕರಾವನೊಹಾರ್ (ಮಾಡಿಸುವ) ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಮಾಲೀಕ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ವಿಶೇಷ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಮಾಸ್ಟರ್ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ..... ಎಂಬ ಸ್ವತ್ತಿಯು ಮಾಲೀಕತನದ ಸ್ವತ್ತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಲ ಮನಸ್ಸು ತಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಲ ನೀವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರಿ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮನೋಮನಾಭವದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸದಾ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಆಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ಮಾಲೀಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಆತ್ಮನಾದ ನಾನು ಮಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ.

ಈಗೇಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಾ? ಬೇರೆ ಆಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಅಧವಾ ಡಿಟ್ಯಾಚ್ (ಬೇರೆ) ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅಟ್ಯಾಚ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಎಷ್ಟು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಆಗಬಲ್ಲಿರಿ? ಎದು ನಿಮಿಷ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಅಧವಾ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ? ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಬಲ್ಲಿರಾ?

ಪಾಂಡವರು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ಆಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಮಾಲೀಕನಾದ ಆತ್ಮವೇ ಬೇರೆ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗಳೇ ಬೇರೆ ಎಂಬ ಅಭ್ಯಾಸವು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈಗೇಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ತಂದೆಗೆ ಹ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡಿ. ಕೇವಲ ‘ನಾನು ಇರುವುದೇ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ’ ಎಂಬ ಫರೋಪುಲ್ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಈ ಕರ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗಳು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗಾರರಾಗಿವೆ, ಕರ್ಮದ ಜೊತೆಗಾರರಾಗಿವೆ, ಆದರೆ ನಾನು ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಹ್ಯಾರಾ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪುನಾರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಡ್ರಿಲ್ ಮಾಡುವುದು ಸಹಜವೇ ಅಧವಾ ಕಷ್ಟವೇ? ಸಹಜವಿದೆ ಎಂದಾಗ ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ಸ್ವತ್ತಿಯನ್ನು ಇಮ್ಬೋ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಕರ್ಮಾತ್ಮೀತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುವಿರಿ.

ಈಗ ಪುನಃ ತಮ್ಮನ್ನ ಶರೀರದ ಬಂಧನದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ, ಕರ್ಮಾತ್ಮೀತ ಸ್ವೇಚ್ಛಾನಲ್ಲಿದ್ದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ. ಮಾಲೀಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯಿಂದ ನಿಮಿತ್ತನಾಗಿರುವ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸ್ವತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. (ಡ್ರಿಲ್) ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಗಳಾಗುವ ಈ ಪಾಠವು ಪಕ್ಕಾ ಆಗಿದೆಯೇ? ಈಗೇಗ ವಿಸ್ತಾರ ಮತ್ತು ಈಗೇಗ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿಬಿಡಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸದಾ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ.

(03–04–1996) ಒಂದುವೇಳೆ ವೈರಾಗ್ಯವು ಶುಂಡಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ‘ದೇಹ ಭಾವನೆ’. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ದೇಹ ಭಾವನೆಯ ವೈರಾಗ್ಯವು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನ ವೈರಾಗ್ಯವು ಸದಾ ಕಾಲ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಅದರೆ ಈ ದೇಹ ಭಾವನೆಯ ಯಾವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಿವೆಯೋ ಆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳನ್ನುಂತೂ ತಿಳಿದಿರುವಿರಲ್ಲವೇ? ದೇಹ ಭಾವನೆಯ ಎಷ್ಟು ರೂಪಗಳಿವೆ? ಅವುಗಳ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನುಂತೂ ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಅದರೆ ಈ ಅನೇಕ ದೇಹ ಭಾವನೆಯ ರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬೇಹದ್ದಿನ ವೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ದೇಹಿ (ಆತ್ಮ) ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಹೇಗೆ ದೇಹ ಭಾವನೆಯು ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ದೇಹಿ ಅಭಿಮಾನವೂ ಸಹ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಶಬ್ದ ‘ದೇಹ’ ಎಂಬುದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೂ ಸಹ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧಗಳೇ, ಪದಾರ್ಥಗಳಿಧ್ಯಾರೆ ದೇಹದ ಪದಾರ್ಥಗಳೇ. ಅಂದಾಗ ಮೂಲ ಆಧಾರ ದೇಹಾಭಿಮಾನವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ವೃತ್ತಿಯು ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಬಾಪೊದಾದಾರವರು ನೋಡಿದರು – ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೇಹಾಭಿಮಾನದ ವಿಷ್ಣುವಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ, ದೇಹದ ಯಾವ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ದೇಹದ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹದ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವೇ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ತರುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡಿ ಎಂದು ಬಾಪೊದಾದಾರವರು ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತಾರೋ ಅದರ ಫೌಂಡೇಷನ್ (ತಳಪಾಯ) ಈ ಬೇಹದ್ದಿನ ವೈರಾಗ್ಯ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲೇ ಸಮಯವು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ ಈ ವೈರಾಗ್ಯವು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಧರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೇ ಹಾಕಿದರೂ ಅದರ ಫಲವು ತಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕೋ, ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸೆಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು. ಸೇವೆಯಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಸೇವೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೆಳೆಯುವಂತಿರಬಾರದು, ಸೇವೆಯ ವಿನಹ ಇರದಂತಾಗಬಾರದು. ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ, ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಲ್ಲಾಪವರ್ (ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ) ಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಲ್ಲಾಪವರ್ ಇದೆಯೇ? ಸ್ವಾಪ್ ಎಂದ ತಕ್ಷಣ ಸ್ವಾಪ್ ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು. ನೀವು ಸ್ವಾಪ್ (.) ಹಾಕಿದರೂ ಅದು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆ (?) ಆಗಬಾರದು. ಪುಲ್ ಸ್ವಾಪ್ (ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ) ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ಸ್ವಾಪ್ ಅಲ್ಲ, ಪುಲ್ ಸ್ವಾಪ್. ಆಗ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತಳೊನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬಯಸ್ತೀರಿ, ಅದರೆ ಆಗುವುದು

ಕರ್ಷಮಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ? ಏಲೋ ಪವರ್ ಇದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಪವರ್ ಇದೆಯೇ? ವ್ಯಾಧಿವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡಬೇಕು.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವ್ಯಾಕ ವಾರ್ಷಿಕ 1997 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(18-01-1997) ಬಂಧನಗಳ ಉದ್ದ್ವಾದ ಲಿಸ್ಟ್‌ನ್ನು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ, ಬಂಧನಗಳ ಉದ್ದ್ವಾದ ಲಿಸ್ಟ್‌ನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ – ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧನಗಳಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಒಂದು ಬಂಧನವಿದೆ. ಅದಾಗಿದೆ ದೇಹ ಭಾವನೆಯ ಬಂಧನ. ಇದರಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರಿ. ದೇಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇತರ ಬಂಧನಗಳು ಸ್ವತಃ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಟೀಚರ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಸ್ನೇಹಿಂಟ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಸೇವಾಧಾರಿ ಆಗಿದ್ದೇನೆ..... ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲಿಗೆ ಅಮೃತವೇಳೆಯಿಂದಲೂ ‘ನಾನು ಶೈಷ್ವ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಹಳೀಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ, ಹಳೀಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮೇಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಈಗ ಇನ್ನೂ ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ತಾವು ಆತ್ಮದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಧಾರಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ ಎಂದರೆ ಈ ಆತ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯು ಮಾಯೆಯ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆತ್ಮದ ಭಾವನೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಓದಾಡುತ್ತಾ ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಬಾಧಾರವರು ಆತ್ಮದ ಪಾಠವನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೂ ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಪರಿವಾರದವರೂ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಬ್ಬಬಿಂಬಿ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ, ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೂ ಬರೆದು ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಇವರೂ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರೂ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಬರೆದು ಜೈರಿಗಳು ಸಹ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಿತು. ತಮ್ಮ ಆತ್ಮದ ಪಾಠವನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಈ ಪಾಠವು ಸ್ವಲ್ಪ ಪಕ್ಕಾ ಆದಂತೆ, ಆದರೆ ನಾನು ಆತ್ಮ ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಜೀವನ್ನುಕ್ರಿಯೆ ಆಗಿಬಿಡುವಿರಿ. ಪ್ರತಿದಿನ ‘ನಾನು ಮೇಲಿನಿಂದ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅವಶರಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಅವಶಾರ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅವಶರಿತನಾದ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಯಾದ್ದು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ಬಿಂದು ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಬಿಂದು ಬಿಂಳಿತದೆ. ಎಂತಹ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ? ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸ ಹೊಸ ಟೈಟಲ್‌ನ್ನು ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಹಳ ಟೈಟಲ್‌ಗಳ ಲಿಸ್ಟ್ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ? ಪ್ರತಿದಿನ ನಾನು ಇಂತಹ ಶೈಷ್ವ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಹೊಸ ಟೈಟಲ್‌ನ್ನು ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸಹಜವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಕರ್ಷವೇ? ಆತ್ಮವು ಬಿಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಡ್ರಾಮಾದ ಬಿಂದುವೂ ಸಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಸಹ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಬಿಂದು ಆಗಿ ಪರಂಧಾಮಕ್ಕೆ ಬಿಂದು ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ.

ಈಗ ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಹುಳಿತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಎಲ್ಲರೂ ಈಗಿಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರ ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ. ಶರೀರದ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಡಿ. ಆತ್ಮವು, ಪರಮಾತ್ಮನ

ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡಿರಿ. (ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಡ್ರೀಲ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು).

ಕರ್ಮಕರ್ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಂಥಹ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಸ್ವಿಚ್ ಅನ್ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡಿ. ಇಂಥಹ ಅಭ್ಯಾಸವು ಕರ್ಮಾರ್ಥಿತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ.

(23-02-1997) ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಡಬೇಡಿರಿ. ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅದರಿಂದ ಸುಸ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ದಿನ ಮನಸ್ಸಿನ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ, ನಾಳೆ ವಾಚಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ, ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕದ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ... ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಸಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ಆನಂದದ ಸಿಂಹಾಸನಾರ್ಥರು ಆಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಒಂದೇ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡಬೇಡಿರಿ.

ಆ ರಾಜರಂಶೂ ಕೆಲವು ಸಲ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವು ಸಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಸಿಂಹಾಸನವು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ - ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಲಗಿದ್ದರೂ ಸಿಂಹಾಸನಾರ್ಥರು, ಎದ್ದೇಳುತ್ತಾ, ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ಸಿಂಹಾಸನಾರ್ಥರು ಆಗಿಬಹುದು. ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಅಧವಾ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಜಾರಿಬಿಡುತ್ತೀರಾ? ಸಾಕ್ಷಿತನದ ಸಿಂಹಾಸನಾರ್ಥ ಆತ್ಮವು ಎಂದಿಗೂ, ಎಂತಹದ್ದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖಿತ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಸ್ಯೆಯು ಸಿಂಹಾಸನದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಮೇಲೆ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಸಮಸ್ಯೆಯು ತಲೆ ಎತ್ತಿಯೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಳಗೆ ಅದುಮಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ತಮಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅದುಮಿಬಿಟ್ಟೇ ಒಳಗೊಳಿಗೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ?

ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಶರೀರಿಗಳು ಆಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಅಂದಾಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಪುಲ್ ಸ್ಟ್ರೋನ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿರ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ. (ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಡ್ರೀಲ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು) ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಡ್ರೀಲ್‌ನ್ನು ಇಡೀ ದಿನ ಪದೇ ಪದೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ.

(06-03-1997) ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಡ್ರೀಲ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಮನಸ್ಸಿನ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಅಂದಾಗ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟ್ರೋ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಸ್ಟ್ರೋ ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು. ನೀವು ಸ್ಟ್ರೋ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಮನಸ್ಸು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವಂತೆ ಇರಬಾರದು. ಇದರಿಂದ ಮಾಲೀಕತನವು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ ಎಂದು ರುಜುವಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದಾಗ ಮಾಲೀಕರ ಡ್ರೆರೆಕ್ಷನ್ ವಿನಹ ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಟ್ರೋ ಎಂದರೆ ಸ್ಟ್ರೋ. ನಡೆಯಿರ ಎಂದಾಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೀರೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಸಮಯದಿಂದ ವ್ಯಧದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಈಗ ಈ ರೀತಿ ಇರಬಾರದು. ನೀವು ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪದ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಮನಸ್ಸು ವ್ಯಧದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಯಿತು ಎಂದರೆ ಮಾಲೀಕ ಆಗಿ

ಮಾಲೀಕತನದಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಸ್ವಾಪ್ ಎಂದ ಕೊಡಲೇ ಸ್ವಾಪ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನಡೆದು ನಂತರ ಸ್ವಾಪ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಒಂದುವೇಳೆ ಗಾಡಿಗೆ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿದಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ನಡೆದು ನಂತರ ಬ್ರೇಕ್ ಬಿತ್ತು ಎಂದರೆ, ಆ ಗಾಡಿಯು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಮಾಡುವವರು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರಾ ಅಥವಾ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರಾ? ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿದ ಕೊಡಲೇ ಬ್ರೇಕ್ ಬೀಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಕರ್ಮಾರ್ಥಿತ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ. ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಪುಲ್ ಪಾಸ್ (ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವುದು). ಕರ್ಮಾರ್ಥಿತ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ ಪ್ರತಿ ಸಜ್ಜೇಕ್ಷಣಲ್ಲೂ (ವಿಷಯದಲ್ಲೂ) ಪುಲ್ ಪಾಸ್.

(13–11–1997) ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಅನಾದಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನದೇ ವಿಜಲ್‌ನ್ನು (ಶಿಫ್ಲೆ) ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತರಾಗಿಬಿಡಿ. (ಡ್ರೈಲ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು) ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವೃತ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ 1998 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(18–01–1998) ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾನಂತರ ಸಮಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅದಿಯಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಬೇಹದ್ದಿನ ವೈರಾಗ್ಯವಿತ್ತು. ಅದಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ತನು, ಮನ, ಧನವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸೆಳೆತವಿರಲಿಲ್ಲ. ತನುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ‘ಇದು ತಂದೆಯ ರಥವಾಗಿದೆ, ನನ್ನ ಶರೀರವೇ ಅಲ್ಲ, ತಂದೆಯ ರಥವಾಗಿದೆ, ಬಾಬಾರವರ ರಥಕ್ಕೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ತಿನ್ನಿತ್ತಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಮಾತು ಇತ್ತು. ತನುವಿನಿಂದಲೂ ಬೇಹದ್ದಿನ ವೈರಾಗ್ಯವಿತ್ತು.

(31–01–1998) ಅನಾದಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಪರಂಧಾಮದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರೋ ಈಗ ಯೋಚಿಸುವ ಸ್ವರೂಪ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಿ ಸ್ವರೂಪ ಇತ್ತು. ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಯೋಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವರೂಪವೇ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಆದಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಮಯದ ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಪ್ರಾಲಭಿದ ಸ್ವರೂಪವೇ ಇತ್ತು. ‘ನಾನು ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದೇನ.....’ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವರೂಪವೇ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ಅನಾದಿ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಆದಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪವಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಈಗ ಅಂತಿಮದಲ್ಲೂ ಸ್ವರೂಪರೇ ಆಗಿರಿ. ಸ್ವರೂಪ ಆಗುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಗುಣ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವತಃ ಇಮ್ಜ್‌ (ಪ್ರಕಟ) ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಯಾವುದೇ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವವರು ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮ ಸೀಟನಲ್ಲಿ ಸೆಟ್ ಆಗುತ್ತಾರೋ ಆಗ ಅವರ ವೃತ್ತಿಯ ಗುಣ, ಕರ್ಮವೈ ಎಲ್ಲವೂ ಆಟೋಮೆಟಿಕ್ ಆಗಿ ಇಮ್ಜ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಾವು ಸದಾ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದ ಸೀಟನಲ್ಲಿ ಸೆಟ್ ಆಗಿರಿ. ಆಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಣ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಕ್ತಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಗೆಯ ನಶೆ ಸ್ವತಃ ಇಮ್ಜ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣತನದ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ನೇಚರ್ (ಸಾಭಾವಿಕ ಗುಣ) ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳ ಗುಣಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.

(24-02-1998) ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ, ಎಂತಹದ್ದೇ ವಾತಾವರಣವಿರಲಿ, ಒಂದುವೇಳೆ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಎಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಕೂಡಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ ಬಹಳ ವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಸ್ಪಷ್ಟ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆಗಲು ಮೂರು ನಿಮಿಷ, ಇದು ನಿಮಿಷ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಪಾಸ್ ವಿತ್ತ ಆನರ್ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

(13-03-1998) ಪರಮಾತ್ಮನ ರಂಗಿನಲ್ಲಿ ರಂಗಿತರಾಗಿರಬೇಕು (ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿ ಹೋಗಬೇಕು) ಅಂದರೆ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಇದಾಗಿದೆ ರಂಗಿನಲ್ಲಿ ರಂಗಿತರಾಗುವುದು. ತಂದೆಯು ಹೇಗೆ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೋ, ಅವ್ಯಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅಶರೀರಿತನದ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಅವ್ಯಕ್ತ ಫರಿಸ್ತಾತನದ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದೇ ರಂಗಿನಲ್ಲಿ ರಂಗಿತರಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ, ಆದರೆ ಅವ್ಯಕ್ತ ಫರಿಸ್ತಾ ಆಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಅಶರೀರಿತನತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆಗ ಅನುಭವ ಮಾಡಿರಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯು ತಮ್ಮ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಲಿ. ಆರ್ಥರ್ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿಬಿಡಿ. ಆರ್ಥರ್ ಮಾಡಿದಿರಿ ಮತ್ತು ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿರಿ.

ಎಂತಹದ್ದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರಲಿ, ಅಲ್ಲಾಚಲ್ ಇರಲಿ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಚಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಚಲರಾಗಿಬಿಡಿ. ಇಂತಹ ಕಂಟ್ರೋಲೀಂಗ್ ಪವರ್ ಇದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಬೇಕು, ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಸಮಯವು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ? ಕೆಲವು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರೋಜೆಗಳನ್ನು (ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು) ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಬೇಕಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಶರೀರಿಗಳಿಂದರೆ ಆತ್ಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗುವುದು. ಹಾಂ ನಾನು ಇರುವುದೇ ಆತ್ಮ ಆಗಿ, ಶರೀರವಲ್ಲ. ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಬಂದಿರುವುದೇ ಆತ್ಮನಾಗಿ, ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವುದೇ ಆತ್ಮವೇ..... ಈಗ ಈ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಗಳಾದಿರಾ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದಿರಾ? ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡೋನಲ್ಲಿ ಅಶರೀರ ಆಗಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಆರ್ಥರ್ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಅಶರೀರ ಎಂದರೆ ಏನು, ಯಾವಾಗ ಆಗುವಿರಿ, ಹೇಗೆ ಆಗುವಿರಿ.... ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥರ್‌ನಂತೂ ಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ? ಕಂಟ್ರೋಲೀಂಗ್ ಪವರ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದಾಯಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಸಮಯದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕಂಟ್ರೋಲೀಂಗ್ ಪವರ್ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಚಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತರುತ್ತವೆ.

(30-03-1998) ಈಗ ಒಂದುವೇಳೆ ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಚಾನಕ್ ಆಗಿ ಈಗಿಗ ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಆದೇಶ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಆಗಬಲ್ಲಿರಾ? ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಚಲ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಪಾಸ್ ವಿತ್ತ ಆನರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಸಹ ‘ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಶರೀರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡಿ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. (ಡಿಲ್) ಒಳ್ಳೆಯದು.

(21-11-1998) ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಭಾಬಾರವರು ಅವ್ಯಕ್ತ ಆಗಿ ವಿದೇಹಿ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮಾಂಶಿತರಾದರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಅವ್ಯಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ವಿಶೇಷ ಪಾಲನೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದೇಹಿಗಳಾಗುವ, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಇಟ್ಟುಹೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅವ್ಯಕ್ತ ಪಾಲನೆಯ ರೇಸ್ಪಾಂಡ್‌ನ್ನು (ಪ್ರತಿಫಲ) ತಂದೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು 1999 ರ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ (ಆವಷ್ಯಕದಲ್ಲಿ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಚಾರ ಬಹಳ ಇತ್ತು). ಈಗಿನಿಂದಲೇ ವಿದೇಹಿ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವು ಬಹಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವೆಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬರುತ್ತಿದೆಯೋ ಮತ್ತು ಬರುವದಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದೇಹಿ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಬಿಡಿ. ಈ ರೀತಿಯಂತೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಈ ರೀತಿಯಂತೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ?..... ಎಂಬ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಬಿಡಿ. ವಿದೇಹಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಮತ್ತೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಅಲೋಚಲ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಎದೂ ತತ್ತ್ವಗಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಅಲುಗಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿ, ಆದರೆ ವಿದೇಹಿ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಆತ್ಮಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಜಲ ಅಡೋಲರಾಗಿ, ಪಾಸ್ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ಪಾಸ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ (ಹೊರಟಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ), ಆದರೆ ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮಾಭಾಬಾರವರ ಸಮಾನ ಪಾಸ್ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಆಗುತ್ತಾಗಿ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ರುಜುವಾತಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ವಿದೇಹಿ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಿ ಯೋಚಿಸಿರಿ, ಪ್ಲಾನನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇನ್‌ (ನಿಲ್ಸ್‌ಪ್ರೆ) ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿರಿ. ಈಗ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಈ ವಿದೇಹಿ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೋಡಗಳು ಒಂದು ಹೋದಂತೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿ ಪಾರು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ವಿದೇಹಿಯ ಅಜಲ ಅಡೋಲರಾಗಿ ಅಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿರಿ.

ನಡೆಯುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಒಂದುವೇಳೆ ಬಲಹಿನತೆಯು ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ - ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರೋ, ಏನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರೋ ಆ ಒಂದೊಂದು ಗುಣದ, ಶಕ್ತಿಯ, ಜ್ಞಾನದ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಲ ‘ನಾನು ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ತಾವೂ ಆತ್ಮ ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪ ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ಸುಖ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದೀ.....’ ಎಂದು ಸ್ವಯಂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತು ಅನ್ನರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಿ. ಆದರೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಆತ್ಮಿಕ ಅನುಭವ, ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪದ, ಪ್ರೇಮ ಸ್ವರೂಪದ, ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭವವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಕೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಹೇಳುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅನುಭವವು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಅಧಾರಿಟಿಯ ಅನುಭವದ ಅಧಾರಿಟಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿರಿ.

ಅನಾದಿ, ಆದ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯ - ಮೂರೂ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ವಿಸ್ಕೃತಿಯಂತೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆದಿ ಅನಾದಿ ಸ್ವರೂಪವು ಸಹಜವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸ್ವರೂಪವೇ? ‘ಹೌದು, ನಾನು ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’

ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ನಡೆಯವುದರಲ್ಲಿ, ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವರೂಪರಾಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

(12–12–1998) (ಡಿಲ್‌ ಬಹಳ ಚಿನ್ನಾಗಿರೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು) ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಬಿಜಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಲ್ಲ. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಪ್ರತಿ ಸಮಯ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಆಗಲಿ, ಯಾರಾದರೂ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲಿ, ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿ, ಆದರೆ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ಡ್ರಿಲ್‌ನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತಾವೂ ಸಹ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಎರಡು – ನಾಲ್ಕು ಸೆಕೆಂಡ್‌ಗಳನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆಯಿರಿ, ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಸಹಯೋಗವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಇಡೀ ದಿನ ಬುದ್ಧಿಯು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇದರಿಂದ ವಿದೇಹಿಗಳಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಯವು ಹಿಡಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕೋ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಚಾನಕ್ ಆಗಿ (ಆಕ್ಸಿಕವಾಗಿ) ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಆಕ್ಸಿಕವಾಗಿ ಬರುವಂತಹ ಹೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವಿದೇಹಿತನದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಬಹಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾತು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡರೂ ಇನ್ನೂ ವಿದೇಹಿಗಳಾಗುವ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವವರು ಆಗಬಾರದು. ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದಾಗ ಸೂರ್ಯವಂಶದವರಂತೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಎಷ್ಟೇ ಬಿಜಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದಾಗ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಲ ಯಾವ ಅಡಚಣೆಯು ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಕೆಲವು ಸಲ ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಲೋಚಲ್ ಆಗುತ್ತದೋ ಅಂತಹಗಳು ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಇದ್ದಾಗ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿರಲಿ, ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಈ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಾಗಿ ಆ ಮಾತುಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿಬಿಡುವಿರಿ. ಯೋಚಿಸಿದಿರಿ ಮತ್ತು ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುವ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಸೂರ್ಯವಂಶದವರಾಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ವಿದೇಹಿಗಳಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅಂತಿಮ ಕ್ಷಣಿವೂ ಸಹ ಯುದ್ಧದಲ್ಲೇ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಲಹಿನರಾಗುತ್ತೀರೋ ಅದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೇಕು ಎಂತಲೇ ಮಾಯೆಯು ಅಂತಿಮ ಪರಿಕ್ಷೇಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದೇಹಿಗಳಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಮಾಯೆಯು ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತೀರಿ. ಹೇಗೆ ಯಾವುದೇ ಸತ್ತು ಹೋದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವವೂ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ವಿದೇಹಿಗಳಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ವಾಯೆಯ ಪ್ರಭಾವವು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದೇಹಿಗಳಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಡುವುದು. ದೇಹದ ಜೊತೆಗೇ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಭಾವ, ಸಂಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಬಲಹಿನತೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ದೇಹದಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿರಿ ಎಂದರೆ ಇವೆಲ್ಲದರಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆದಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಡ್ರಿಲ್ ಬಹಳ ಸಹಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಂಟೋಲ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಏಕಾಗ್ರ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಂಟೋಲೀಂಗ್ ಪವರ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಶೋದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಮೊದಲು ಏಕಾಗ್ರರಾಗಬೇಕು. ನಂತರವೇ ವಿದೇಹಿಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಅತ್ಯು ಅಭಿಮಾನಿ ಅಥವಾ ಅಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿ (ಅಪ್ಪಕ್ಕ ವಾರ್ಷ 1999 ರ ಮುರಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)

(13-02-1999) ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ರೋಚಲ್ ಇದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ತತ್ವಗಳು ಹೋರಾಗಿ ಅಲ್ರೋಚಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಜಾಗವೂ ಅಲ್ರೋಚಲ್‌ನಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ರೋಚಲ್ ಇದೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಲೂ ಅಲ್ರೋಚಲ್ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ರೋಚಲ್ ಇದ್ದಾಗ ತಾವು ಏನು ಮಾಡುವಿರಿ? ಸೇಷ್ಟಿಯ (ಸುರಕ್ಷತೆಯ) ಸಾಧನ ಯಾವುದಾಗಿದೆ? ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವಿದೇಹಿ, ಅಶರೀರ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡಿ. ಆಗ ಅಲ್ರೋಚಲ್‌ನಲ್ಲೂ ಅಡೋಲರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಮಯವಂತೂ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಟ್ರಿಯಲ್ ಮಾಡಿರಿ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಾ? (ಡಿಲ್) ಇದಕ್ಕೇ ‘ಸಾಧನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

(30-03-1999) ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಿಂದ ಸಮಾನರಾಗುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ವಿಧಾನವೇ ‘ಬಿಂದು’ ಆಗುವುದಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಧಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ವಿದೇಹಿಗಳಾಗಬೇಕೂ ಎಂದರೂ ‘ಬಿಂದು’ ಆಗುವುದೇ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಅಶರೀರಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ, ಕರ್ಮಾ ತೀತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ‘ಬಿಂದು’ ಆಗುವುದೇ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ‘ಅಮೃತವೇಳೆ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರೆಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಆತ್ಮೀಕ ವಾತಾವರಣಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಯಾವಾಗ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮೂರು ಬಿಂದುಗಳ ತಿಲಕವನ್ನು ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದು ಮೊದಲೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಮಾಡಿರಿ. ಸ್ವಾಪ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಧ ದೇಹ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಯು ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಕಂಟೋಲೀಂಗ್ ಪವರ್‌ನ್ನು ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ. ಕಂಟೋಲ್ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಆರ್ಥರ್ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳು, ಐದು ನಿಮಿಷಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಆಗುವಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಟೋಲೀಂಗ್ ಪವರ್‌ನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿರಿ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ?, ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿರಿ.